

การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน
การอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดย
นายอภิชาติ อ้วนศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF TALE BOOKS AND PEER-ASSISTED LEARNING
MANAGEMENT TO ENHANCE READ ALOUD ABILITY OF PRATHOMSUKSA 3
STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education TEACHING THAI LANGUAGE
Department of Curriculum and Instruction
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดย	นายอภิชาติ อ้วนศิริ
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมฟุ้ง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมฟุ้ง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร. เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม)

640620047 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : การพัฒนาหนังสือนิทาน, การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน, การอ่านออกเสียงคำ

นาย อภิชาติ อ้วนศิริ: การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพึ้ง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือนิทาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1) หนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพในระดับมากที่สุด ($M=4.98, SD=0.02$)

2) ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ ($M=16.35, SD=4.88$) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M=9.74, SD=3.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M=2.96, SD=0.15$)

640620047 : Major TEACHING THAI LANGUAGE

Keyword : Development of Tale Books, Peer-Assisted Learning Management, Read Aloud Ability

MR. Apichat UANSIRI : The Development of Tale Books and Peer-assisted Learning Management to Enhance Read Aloud Ability of Prathomsuksa 3 Students
Thesis advisor : Associate Professor Cholticha Homfung, Ph.D.

The purposes of this research were 1) To develop tale books to improve the quality for enhancing the read-aloud ability of Prathomsuksa 3 students. 2) To compare the read-aloud ability of Prathomsuksa 3 students before and after study by using tale books and peer-assisted learning management and 3) to study the opinion of student about using Tale Books and Peer-Assisted Learning Management to enhance read aloud ability. The samples were 23 students Thairatwittaya Klongluang 69 School, Khlong Luang District, Pathum Thani province, Thailand during the second semester of Academic year 2023. They were selected by cluster random sampling. The research instruments were 1) the tale books 2) lesson plans 3) word-reading aloud test and 4) questionnaires to investigate student's opinions by using the tale books and peer-assisted learning management to enhance read aloud ability. The data were analyzed by mean (*M*), standard deviation of items (*SD*) and t-test dependent.

The research findings were as follows:

1. The quality of the tale books is at its highest level ($M=4.98$, $SD=0.02$).
2. The ability to read aloud of Prathomsuksa 3 students after studying ($M=16.35$, $SD=4.88$), was higher than before learning ($M=9.74$, $SD=3.48$), and was statistically significant at .05 level.
3. The sample student had opinions about using tale books and peer-assisted learning management to enhance read-aloud ability. Overall, it was at a high level of agreement ($M=2.96$, $SD=0.15$).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้จากความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมพุ่ม ผู้ที่ ทำหน้าที่ “ครู” และ “อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์” ได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ คอยติดตามดูแล ตรวจสอบแก้ไข แนะนำประเด็นการศึกษา และให้กำลังใจอยู่เป็นนิจ นับเป็น ประสบการณ์ที่ดีและเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งในชีวิตการเป็นนักศึกษา ที่ได้มีโอกาสพบและได้เรียนรู้ กับ “ครู” ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับและเป็นผู้เชื่อมโยงไปด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และรองศาสตราจารย์ ดร.เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของการวางแผน การศึกษา ให้คำชี้แนะ และเสนอแนวทางอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ จนสามารถ ดำเนินการศึกษาวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข “ครู” ผู้ถึงพร้อมด้วยความเมตตา คอยให้ คำปรึกษา ห่วงใยและคอยถามไถ่ ให้กำลังใจ และยังเป็นผู้ตรวจทานความถูกต้อง และเสนอแนะการ แก้ไขข้อมูลเครื่องมือการวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข เป็น “ครู” ที่จุดประกาย ความสนใจด้านวรรณกรรมสำหรับเด็กของผู้วิจัยขึ้นมาอีกครั้ง ผู้วิจัยมีกำลังใจและจะก้าวเดินในเส้นทาง การศึกษาหาความรู้ด้านวรรณกรรมสำหรับเด็กต่อไป

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์ ที่กรุณาตรวจสอบและเสนอแนะการแก้ไขข้อมูลเครื่องมือการวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ นับเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองของผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งให้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณพี่น้องเพื่อนร่วมรุ่นทุกคน ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาตลอดระยะเวลา การศึกษา ขอขอบคุณที่คอยรับฟัง ถามไถ่ ให้กำลังใจ และช่วยเหลือกันและกันในทุก ๆ เรื่อง ผู้วิจัยจะเก็บ ความทรงจำอันมีค่านี้ไว้ตลอดไป จะจดจำไว้ว่า ครั้งหนึ่งในชีวิตการเป็นนักศึกษา ได้พานพบเพื่อนร่วม รุ่นที่ดีที่สุดแล้ว ที่ “ทับแก้ว”

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
คำถามในการวิจัย.....	10
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	10
สมมติฐานการวิจัย.....	10
ขอบเขตการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	14
1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	15
1.1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	15
1.2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2564 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย.....	17
2. หนังสือนิทาน.....	22

2.1.	ความหมายของหนังสือนิทาน.....	22
2.2.	คุณค่าและความสำคัญของหนังสือนิทาน.....	24
2.3.	ขั้นตอนการสร้างหนังสือนิทาน.....	25
2.4.	องค์ประกอบของหนังสือนิทาน.....	29
2.5.	จิตวิทยาในการทำหนังสือนิทานสำหรับเด็ก.....	29
3.	การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	30
3.1.	ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	30
3.2.	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	32
3.3.	ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	36
4.	การอ่านออกเสียง.....	36
4.1.	ความหมายของการอ่านออกเสียง.....	36
4.2.	ความสำคัญของการอ่านออกเสียง.....	38
4.3.	วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการอ่านออกเสียง.....	38
4.4.	การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง.....	42
4.5.	ปัญหาและสาเหตุของการอ่านออกเสียง.....	44
5.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
5.1.	งานวิจัยในประเทศ.....	45
5.1.1.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทาน.....	45
5.1.2.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง.....	49
5.1.3.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	52
5.2.	งานวิจัยต่างประเทศ.....	54
5.2.1.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทาน.....	54
5.2.2.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง.....	56
5.2.3.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	58

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	61
ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย	61
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	62
ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง	73
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ตอนที่ 1 ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	75
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เพื่อน	87
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	88
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	99
รายการอ้างอิง	101
ภาคผนวก.....	112
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	113
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	115
ภาคผนวก ค ตัวอย่างหนังสือนิทาน.....	130
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	148
ภาคผนวก จ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ	158
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามความคิดเห็น	161

สารบัญตาราง

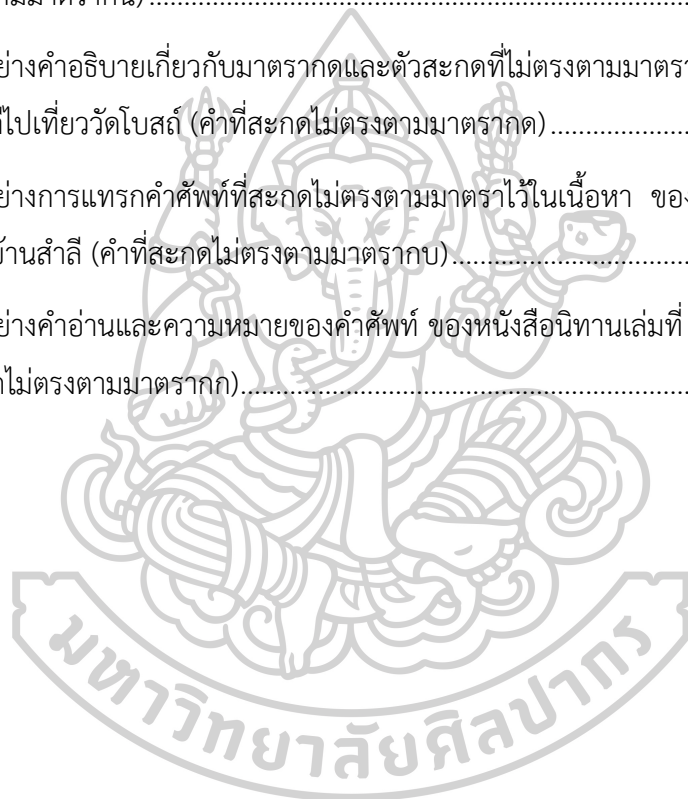
	หน้า
ตารางที่ 1 สารที่ 1 การอ่าน	16
ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง)	18
ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566	20
ตารางที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	67
ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก)	77
ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 2 เรื่อง สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก)	79
ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 3 เรื่อง สวนผักบ้านสำลี (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก)	82
ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมวดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก)	85
ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	87
ตารางที่ 10 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	88
ตารางที่ 11 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก	116
ตารางที่ 12 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก	118
ตารางที่ 13 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก	120

ตารางที่ 14 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรากก.....	122
ตารางที่ 15 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ.....	124
ตารางที่ 16 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ.....	125
ตารางที่ 17 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	128

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	9
ภาพที่ 2 โครงสร้างของหนังสือนิทาน	64
ภาพที่ 3 ตัวอย่างภาพประกอบและเนื้อหาของหนังสือนิทานเล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่ สะกดไม่ตรงตามมาตรา กน)	76
ภาพที่ 4 ตัวอย่างคำอธิบายเกี่ยวกับมาตรา กต และตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ของหนังสือนิทานเล่ม ที่ 2 เรื่อง สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา กต)	79
ภาพที่ 5 ตัวอย่างการแทรกคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราไว้ในเนื้อหา ของหนังสือนิทานเล่มที่ 3 เรื่อง สวนผักบ้านสำลี (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา กบ)	82
ภาพที่ 6 ตัวอย่างคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ ของหนังสือนิทานเล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมว ดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา กก)	85

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านออกเสียง (Read Aloud) เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องเปล่งเสียงคำหรือประโยคที่อ่านให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ดังที่ ชัณฑ์ชัย อธิเกียรติ (2562: 81) กล่าวว่า การอ่านออกเสียง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านที่นักเรียนดูตัวหนังสือแล้วเปล่งเสียงคำต่าง ๆ ออกมาให้ถูกต้องตามอักขรวิธี คล่องแคล่ว และน่าฟัง ซึ่งกัญญา พงศ์พิริยะวนิช (2561: 15) อธิบายถึงลักษณะและประเภทของการอ่านออกเสียงว่า การอ่านออกเสียงเป็นศิลปะในการใช้เสียง แบ่งตามลักษณะการประพันธ์เนื้อหาเป็นการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว และการอ่านออกเสียงร้อยกรอง

การอ่านออกเสียง สามารถจำแนกได้หลายลักษณะ โดยจันทร์ดา ตานคงรักษ์ (2566: 100) อธิบายว่า การอ่านออกเสียงสามารถจำแนกตามลักษณะคำประพันธ์ ได้ 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงข้อความที่เป็นความเรียง และการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงข้อความที่มีสัมผัสคล้องจอง McCormick (1977: 141) อธิบายว่าการอ่านออกเสียงสามารถจำแนกตามบริบทการอ่านได้ 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียงโดยครู พ่อแม่ หรือผู้ดูแล และการอ่านออกเสียงโดยนักเรียน ซึ่ง Bravo, Hiebert & Pearson (2007: 140) อธิบายว่า การอ่านออกเสียงโดยครู พ่อแม่ หรือผู้ดูแล และการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนนั้นมีความเชื่อมโยงกันในเชิงการพัฒนาทักษะการรู้ภาษาของเด็ก กล่าวคือ การอ่านออกเสียงโดยครู พ่อแม่ หรือผู้ดูแล เป็นการอ่านที่มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการได้ยินคำศัพท์ของนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาน้อย การได้ยินเสียงอ่านจะทำให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์เพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน (critical factor in building proficiency in reading) ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (2563: 22-25) สรุปว่า การอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง จะพัฒนาคลังคำศัพท์ 3 ระดับ เริ่มจาก คลังคำศัพท์เพื่อการฟัง (listening vocabulary) ซึ่งคำศัพท์เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานไปสู่การพัฒนาคลังคำศัพท์เพื่อการพูด (speaking vocabulary) และกลายเป็นคลังคำศัพท์เพื่อการเขียน (written vocabulary) ตามลำดับ เด็กที่มีคลังคำศัพท์เพื่อการฟังมากจะฟังเก่งขึ้นตามลำดับ ฟังโดยเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ นำไปสู่การพัฒนาคลังคำศัพท์ด้านอื่น ๆ กล่าวคือ เด็กที่เข้าใจในคำศัพท์ในภาษามากจะเข้าใจในสิ่งที่พ่อแม่และครูพูด เมื่อเด็กเข้าสู่วัยเรียนและเข้าเรียนในชั้นเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เนื่องจากเข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอนอย่างถูกต้อง ส่วนการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนนั้น สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2562:

137-138) อธิบายว่า การอ่านออกเสียงของนักเรียน เน้นการฝึกการอ่านให้ถูกต้อง ชัดเจน ใช้น้ำเสียง ในการอ่านที่เหมาะสม สามารถแบ่งวรรคตอนการอ่านได้ถูกต้อง อ่านได้คล่องแคล่วไม่ตกล่น สามารถจดจำคำอ่านได้อย่างแม่นยำ ไม่อ่านสะกดคำไปที่ละคำ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ การอ่านออกเสียงควรมุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและตามความ นิยม ครูต้องสนับสนุนให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างชัดเจน และหมายรวมถึงการ พัฒนาการอ่านออกเสียงโดยการเน้นเสียง การแบ่งจังหวะ และเว้นวรรคตอนให้ถูกต้องด้วย อุทัย ภิรมย์รัตน์ (2560: 49-50) อธิบายถึงจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนการอ่านออกเสียง คือเพื่อปรับปรุง การอ่านออกเสียงของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยมีจุดมุ่งเน้นสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) นักเรียนต้องรู้ วิธีการอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง พร้อมทั้งจดจำคำและความหมายของคำนั้น ๆ ด้วย 2) นักเรียนต้อง รู้วิธีการบังคับเสียง เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องเหมาะสม 3) นักเรียนต้องรู้จักการเน้น คำและแบ่งจังหวะการอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง 4) นักเรียนต้องสามารถกำกับอากัปกริยา ทางกายในขณะอ่านออกเสียง เช่น การนั่งอ่านตัวตรง หรือยืนอ่านตัวตรง และเข้าใจวิธีการส่งสายตา ไปยังผู้ฟังได้อย่างถูกต้อง และ 5) นักเรียนต้องสามารถประเมินระดับเสียงของตนเองที่เหมาะสมกับ ขนาดของผู้ฟังได้ โดยต้องฝึกให้นักเรียนอ่านด้วยน้ำเสียงที่ชัดเจนและไพเราะควบคู่กันไปด้วย โดยใน ส่วนของการจัดการเรียนรู้นั้น อัจฉรา ชิวพันธ์ (2557: 141) กล่าวถึงการจัดการจัดการเรียนรู้การอ่านออก เสียงไว้ว่า ควรฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง สถานการณ์ จำลอง การอ่านข่าวทางโทรทัศน์ การอ่านสารคดีทางวิทยุ การอ่านบทความที่น่าสนใจในวันสำคัญ ต่าง ๆ โดยกิจกรรมการเรียนรู้เหล่านี้ จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองและฝึกการอ่าน ให้ถูกต้อง รวมถึงการฝึกให้ผู้เรียนมีความระมัดระวังในการสื่อความอีกด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การอ่านออกเสียง มีความสำคัญในการพัฒนานักเรียน เป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านให้ถูกต้องตามหลัก ภาษา และช่วยเพิ่มคลังคำศัพท์แล้ว ยังเป็นการฝึกฝนและพัฒนาบุคลิกภาพในขณะอ่านให้แก่ นักเรียน อีกด้วย โดยจะเป็นการพัฒนาให้นักเรียนให้มีความมั่นใจในตนเองและระมัดระวังในการสื่อความด้วย สำหรับนักเรียนที่มีทักษะการอ่านออกเสียงต่ำ การได้ยินเสียงอ่านจากครูหรือนักเรียนที่มีทักษะการ อ่านออกเสียงที่ดีกว่า จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเข้าใจเสียงของคำและประโยคได้ โดยเฉพาะ ในเด็กวัยเริ่มเรียน Jiban (2020: 5) อธิบายว่า แม้ว่าการอ่านออกเสียงจะเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้าน การอ่านที่ถือปฏิบัติเป็นปกติอยู่แล้ว แต่สิ่งสำคัญของกิจกรรมการอ่านออกเสียงประการหนึ่ง คือการ อ่านออกเสียงโดยเฉพาะจากผู้ที่มีความสามารถในการอ่านออกเสียงที่เชี่ยวชาญจะช่วยให้ นักเรียนที่ เรียนอ่อนได้ฟังเสียงเหล่านั้น และเข้าใจในเสียงและรูปภาษา ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนก้าวข้าม ข้อจำกัดด้านการอ่านจนสามารถฝึกฝนการอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว สอดคล้องกับ Haland, Hoem & McTigue (2021: 1-14) ที่อธิบายว่า การอ่านออกเสียงเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ถือปฏิบัติเป็นปกติใน

การสอนการอ่านสำหรับผู้เรียนในวัยเริ่มเรียน โดยเป็นวิธีการสอนที่พัฒนาทักษะการรู้หนังสือ (literacy skills) ของนักเรียน รวมถึงเป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ ความเข้าใจและการรับรู้โครงสร้างของรูปภาพ และการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างคล่องแคล่ว

ปัญหาด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียน มีอยู่หลายประการ รุ่งอรุณ ไรจน์รัตนดำรง ไชยศรี (2561: 102-109) สรุปถึงปัญหาไว้ว่า ปัญหาสำคัญของการอ่านออกเสียงมี 2 ลักษณะ คือ 1) การไม่ออกเสียงในเสียงที่ต้องการ (omission) เช่น การไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย การออกเสียง ร เรือ และเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้อง และ 2) การแทนที่ของเสียง (substitution) เป็นการสับสนในภาษา เช่น เสียงอักษรสูง-อักษรต่ำ พยัญชนะ ร-ล พยัญชนะที่มีรูปร่างคล้ายกัน (บ กับ ป หรือ ณ กับ ณ) มาตราตัวสะกด การละ-เพิ่ม-ซ้ำตัวสะกด ไม่สามารถแยกเสียงสระเสียงสั้น-ยาว สระเปลี่ยนรูป-ลดรูป และสระประสมได้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาความไม่แม่นยำในการออกเสียงหรือความเคยชินในการออกเสียงแบบผิด ๆ ทั้งนี้ ประพนธ์ สังข (2564: 254) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องไว้ว่า มาจากการขาดการฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียง เพราะปัจจุบันนิยมการฝึกอ่านในใจทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ ครูจึงไม่ทราบว่าผู้เรียนอ่านผิดหรืออ่านได้ถูกต้องหรือไม่

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) เป็นโรงเรียนที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทยในระดับประถมศึกษาตอนต้น ที่ทักษะทางภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน แต่ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนยังพบปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงต่ำ โดยเฉพาะปัญหาความสับสนในภาษา การสับสนเสียงอักษรสูง-อักษรต่ำ การสับสนพยัญชนะ ร-ล การสับสนพยัญชนะเสียงเดียวกัน แต่รูปต่างกัน การใช้ตัวสะกดผิดมาตรา การไม่รู้จักตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา และการอ่านออกเสียงคำยากทั้งในวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ รวมถึงปัญหาการขาดแคลนสื่อการเรียนรู้อ่านภาษาไทยที่ช่วยสนับสนุนนักเรียนและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ทั้งนี้ จากรายงานผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test: NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมความสามารถด้านภาษาไทย ในปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 55.12 ซึ่งสูงกว่าปีการศึกษา 2564 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 54.70 แต่ทั้งนี้ผลคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวยังต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 55.86 ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและแสวงหาแนวทางในการยกระดับการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

การเรียนเรื่องการอ่านในระดับประถมศึกษา เป็นการเรียนภาษาศิลปะ ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่ไม่เน้นเนื้อหา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นที่การพัฒนาทักษะการอ่านในใจและอ่านออกเสียง โดยต้องอ่านได้ถูกต้องชัดเจน มีความเข้าใจในการอ่าน รู้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ และนำไปใช้ได้ (วรณีสโสมประยูร, 2553: 136-140) วิธีการที่จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดวิธีหนึ่งคือ การใช้สื่อการเรียนการสอน วัชรพล วิบูลยศรีน (2557: 15) อธิบายถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน โดยสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือหรือสื่อกลางในกระบวนการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างประสบการณ์ตรงและมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุดอีกด้วย โดย ศรีสมพร โคตะคำ (2564: 180) อธิบายว่า การนำสื่อการสอนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้และมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

หนังสือนิทาน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีการนำมาศึกษาและทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน ดังที่ ภัทรขวัญ ลาสงยาง (2561: 8-9) อธิบายว่า หนังสือนิทาน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีบทบาทในการเตรียมความพร้อมในการอ่าน นักเรียนที่มีโอกาสในการหยิบจับหนังสือหรือเห็นการอ่านหนังสือของครู หรือผู้ใหญ่ มีแนวโน้มที่จะสนใจในการอ่านหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านมากขึ้น ซึ่งหากพิจารณาจากธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาแล้ว นักเรียนจะเรียนรู้การพูดก่อนการอ่าน การสอนการอ่านจึงจำเป็นต้องสร้างความสนใจและหาสิ่งกระตุ้นความอยากอ่านก่อน หนังสือนิทานจะมีองค์ประกอบสำคัญคือ “ภาพประกอบ” นักเรียนที่เริ่มต้นเรียนรู้ด้านการอ่านจะสนใจภาพประกอบเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะภาพที่ตนเองรู้จักในชีวิตประจำวัน ซึ่งการทำให้เด็กสนใจในภาพประกอบนั้น เป็นกระบวนการสำคัญของการกระตุ้นความอยากรู้ในคำบรรยายภาพหรือตัวหนังสือ ซึ่งครู หรือผู้ใหญ่ จะอาศัยความสนใจเหล่านั้นเชื่อมโยงไปสู่การสอนอ่านต่อไป Batic (2021: 1-18) อธิบายถึงการใช้หนังสือนิทานเป็นสื่อการสอนในระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่า หนังสือนิทาน เป็นสื่อพื้นฐานที่เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในวัยเริ่มเรียน การอ่านโดยใช้หนังสือนิทานในนักเรียนระดับปฐมวัยและประถมศึกษาตอนต้น สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้ นักเรียนสามารถอ่านไปพร้อม ๆ กับการดูภาพที่เชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการรู้หนังสือและเชื่อมโยงกับเนื้อหาในรูปแบบอื่น ๆ ได้

ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ จะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางภาษาของนักเรียนแต่ละคน รวมถึงคลังคำศัพท์ของนักเรียนที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งเชื่อมโยงกับประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียน Johnson (2017: 20-34) ชี้ให้เห็นปัญหาของการจัดกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนว่า ครูมักจะไม่ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีกิจกรรมการอ่านร่วมกัน ซึ่งครูควรตระหนักว่าบรรยากาศในชั้นเรียนมีความสำคัญ และควรสนับสนุนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

การอ่านแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer reading) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันด้านการเรียนรู้การอ่าน ถึงแม้ว่านักเรียนที่ช่วยเหลือเพื่อนจะไม่ใช่นักเรียนที่อ่านเก่ง หรืออ่านได้คล่องแคล่วเท่าใดนัก แต่การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้ส่งผลอย่างมากต่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ (social and cognitive landscape) ที่ดีในชั้นเรียน และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นต่อไปได้ และจะเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนให้รู้สึกว่าการอ่านเป็นสิ่งที่อยากเข้าร่วมเพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนอีกด้วย Hornby & Greaves (2022: 83-91) อธิบายถึงการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่า เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการฟังซึ่งกันและกัน โดยต่างฝ่ายต่างมีอิทธิพลต่อกันเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ร่วมกัน จนนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ กลยุทธ์การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือ Peer-Assisted Learning Strategies (PALS) มุ่งเน้นการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยเฉพาะเรื่องการอ่านและการคำนวณ ในส่วนของการอ่านเน้นเรื่องการอ่านออกเสียงแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (partners reading aloud) การอ่านสรุปความ และ การอ่านจับใจความ โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง นักเรียนที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียง จะช่วยแก้ไขการออกเสียงผิด (correcting mispronunciations) และ การทำความเข้าใจความหมายของคำ (decoding words and word meanings) นักเรียนที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนจะใช้วิธีการสาธิต (demonstration) และ ให้กำลังใจ/ส่งเสริม (encourage) เพื่อนในการฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ด้วยเหตุผลทั้งหมดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนให้สูงขึ้น ตลอดจนเป็นการยกระดับการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทาน และการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

หนังสือนิทาน นับเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กรูปแบบหนึ่งที่มีนำมาใช้เป็นสื่อการสอนที่สามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระวิชา โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ที่มีการนำหนังสือนิทานมาใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่านและเขียนของนักเรียน พิมพ์จิต ตปนิยะ

(2555: 48) กล่าวว่า หนังสือสำหรับเด็กเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการช่วยกระตุ้นพัฒนาการต่าง ๆ ของนักเรียน ทั้งการเรียนรู้จังหวะของการเปล่งเสียง การเรียนรู้คำและความหมาย การใช้สายตา และการสร้างจินตนาการตามเนื้อเรื่อง โดยนักเรียนจะพัฒนาการฟัง การพูด หรือคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องขณะฟังนิทาน โดยนิทานจะเป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนต้องการเขียน วาดรูป หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟัง ถ้านักเรียนได้ฟังนิทานและดูภาพประกอบพร้อม ๆ กับเพื่อนร่วมชั้น ก็จะเป็นโอกาสในการสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในสังคมและส่งเสริมการมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ด้วย นิทานจึงเป็นสื่อในการสนับสนุนให้นักเรียนได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นผ่านการอ่านหนังสือ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านในอนาคต

กระบวนการในการพัฒนาหนังสือนิทาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการวางแผนการเขียน เป็นการกำหนดจุดประสงค์ของการเขียน โดยผู้เขียนนิทานสำหรับเด็กควรมีความรู้และความเข้าใจในจิตวิทยาพัฒนาการเด็กตามช่วงวัย มีทัศนคติที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ และเข้าใจหลักการในการใช้ข้อเท็จจริงทางศิลปะเพื่อการออกแบบหนังสือนิทานด้วย 2. ขั้นการเขียนโครงเรื่อง เริ่มต้นจากการเขียนเนื้อเรื่องย่อ เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร แล้วนำโครงเรื่องมาเขียนบอกลำดับเหตุการณ์ในเรื่องและกำหนดรูปภาพ เพื่อจัดวางภาพและโครงสร้างของรูปเล่ม 3. ขั้นการจัดทำต้นฉบับและวาดภาพประกอบ เป็นการจัดทำต้นฉบับ วาดภาพประกอบ และวางโครงสร้างหนังสือ โดยกำหนดจำนวนหน้า ตำแหน่งภาพ และตำแหน่งของคำบรรยายหรือบทอ่าน จนสามารถนำไปสู่การจัดพิมพ์รูปเล่มได้

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assisted learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนจะมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในฐานะที่เป็นนักเรียนผู้สอน (tutors) และในฐานะที่เป็นนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) ผ่านกระบวนการกลุ่มของผู้เรียนในชั้น ดังที่ Olausson, Reddy, Irvine and Williams (2016: 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีปรัชญาที่สำคัญคือ “นักเรียนเรียนรู้จากนักเรียน” และ Celani (1979: 197-199) ได้สรุปว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จัดขึ้นเพื่อให้การเรียนการสอนมีลักษณะเป็นการสื่อสารมากขึ้น กระบวนการที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้สื่อสารกันนี้จะทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น เพราะกิจกรรมการเรียนรู้จะสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความเป็นกันเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมอย่างเป็นลำดับ โดย สายสุตา ปันตระกูล (2563: 43) ได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน โดยครูชี้แจงวิธีการเรียนรู้ นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ครูแจ้งผลคะแนนให้นักเรียนทราบ และนักเรียนจับกลุ่มกันตามความสมัครใจ โดยนักเรียนที่เรียนเก่งจับกลุ่มกับนักเรียนที่เรียนอ่อน

2) ชั้นสาธิตหรือยกตัวอย่าง ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงบทบาทของเพื่อนที่จะดูแลซึ่งกันและกัน โดยอยู่ในลักษณะการช่วยเหลือแนะนำด้านการเรียน การส่งงาน และอื่น ๆ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้เรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยครูหรือเพื่อนจะอธิบายพร้อมยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนหรือตัวอย่างผลงาน 3) ชั้นฝึกหัด เป็นการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียน ในขั้นนี้กลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทสำคัญมาก โดยนักเรียนที่เรียนเก่งจะทำหน้าที่ช่วยเหลือและทบทวนความรู้ให้กับเพื่อน ชั้นตอนนี้จะมีการกำหนดบทบาทและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม จะมีการซักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่มก่อนจับคู่กัน นักเรียนทั้งสองฝ่ายต้องแบ่งปันความรู้ ตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อนในการเรียน โดยนักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากครูผู้สอนได้หากต้องการความช่วยเหลือ 4) ชั้นการสรุปและตรวจสอบ นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปบทเรียน หรือนำเสนอข้อมูลการศึกษา จากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน และ 5) ชั้นฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะกระบวนการกลุ่มอีกครั้ง โดยให้นักเรียนได้ฝึกฝนบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ ในขั้นนี้เป็นการให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้กลับไปช่วยเหลือกัน ช่วยสอนและพูดคุยถึงข้อสรุปเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ผ่านมา หากกลุ่มยังพบประเด็นใดที่เป็นข้อสงสัย และต้องการเรียนรู้ประเด็นใดเพิ่มเติม สามารถอภิปรายร่วมกันกับครูถึงประเด็นการเรียนรู้จากบทเรียนได้

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านโดยเปล่งเสียงเพื่ออ่านออกเสียงคำหรือประโยคให้ถูกต้องตามอักขรวิธี หรือตามหลักภาษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกฝนการอ่านให้เกิดความชำนาญ กระตุ้นการจดจำคำศัพท์ การแบ่งวรรคตอน การเน้นเสียงและจังหวะ การใช้สายตา ตลอดจนอากัปภิกษาขณะอ่านด้วย ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เลือกศึกษาการอ่านออกเสียงโดยนักเรียน โดยเป็นการอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้อ่านแบบอ่านเป็นคำในครั้งเดียว (whole word reading) ภายในระยะเวลาที่กำหนด การอ่านออกเสียงคำในลักษณะนี้ เป็นการอ่านออกเสียงคำตามลำดับโดยไม่มีการสะกดคำ ในขณะที่อ่าน พิจารณาองค์ประกอบของการอ่านออกเสียงคำเฉพาะด้านความชัดเจน และความถูกต้องตามอักขรวิธี Butler & Silliman (2001: 46) อธิบายถึงการอ่านเป็นคำในครั้งเดียวว่า เป็นการอ่านออกเสียงคำได้อย่างอัตโนมัติ เพื่อทดสอบสามารถด้านการผสมเสียงและการถอดรหัสออกมาให้เป็นคำ (blending and decoding) จากการอ่านกลุ่มอักษรที่เรียงกันเป็นคำ (letter sequences) แล้วเปล่งเสียงอ่านออกมาตามความเข้าใจ ทั้งนี้การอ่านลักษณะนี้เป็นพื้นฐานไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และความหมาย (word recognition) ซึ่งต้องอาศัยการอ่านออกเสียงคำได้อย่างอัตโนมัติเป็นพื้นฐาน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้นำหลักการและการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อน

ช่วยเพื่อน ของสายสุตา ปันตระกูล (2563: 43) มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือ นิตานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย ได้ดังนี้

กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิตานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือ ขั้นที่ครูใช้กลวิธีต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ภาพ เกม เพลง คำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อเตรียมตัวนักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ก่อนเริ่มเรียน ครูชี้แจงวิธีการเรียนรู้ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แบบคณะกรรมการ (แก๊ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4-6 คน โดยมีการกำหนดบทบาทและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต คือ ขั้นที่ครูสาธิตการใช้หนังสือนิตาน การสังเกตคำ วิธีการอ่าน และการตรวจสอบคำอ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกหัดโดยใช้หนังสือนิตาน คือ ขั้นการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียน นักเรียนผู้สอน (tutors) จะทำหน้าที่ช่วยเหลือ ทบทวนความรู้ให้กับเพื่อนนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) เดียวกัน (ขั้นตอนนี้จะมีการทบทวนบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน ภายในกลุ่ม) ซักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ฝึกอ่านออกเสียงคำโดยใช้หนังสือนิตาน เป็นกลุ่ม นักเรียนร่วมกันแบ่งปันความรู้ และให้คำแนะนำเพื่อนในการอ่านออกเสียงคำ โดยนักเรียน สามารถขอคำแนะนำจากครูได้ด้วย

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและตรวจสอบ คือ ขั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบประเด็นปัญหาที่พบในกลุ่ม และการแก้ปัญหาโดยเพื่อน ช่วยเพื่อน

ขั้นที่ 5 ขั้นฝึกฝนโดยใช้หนังสือนิตาน คือ ขั้นที่ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้นำหนังสือนิตาน ฉบับที่ไม่มีคำเฉลยคำอ่านไปฝึกฝนร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วนำมาตรวจสอบคำเฉลยคำอ่าน กับหนังสือนิตานฉบับที่มีคำเฉลยคำอ่าน หรือตรวจสอบจากครู

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำขั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิตานร่วมกับการจัดการเรียนรู้ แบบเพื่อนช่วย เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่

**ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับ
การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน**

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ครูใช้กลวิธีต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ภาพ เกม เพลง คำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อเตรียมตัวนักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ก่อนเริ่มเรียน ครูชี้แจงวิธีการเรียนรู้ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แบบคณะกรรมการ (เก่ง-กลาง-อ่อน) โดยมีการกำหนดบทบาทและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม

2. ขั้นสาธิต

สาธิตการใช้หนังสือนิทาน การสังเกตคำ วิธีการอ่าน และการตรวจสอบคำอ่าน

3. ขั้นฝึกหัดโดยใช้หนังสือนิทาน

ขั้นการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียน นักเรียนผู้สอน (tutors) จะทำหน้าที่ช่วยเหลือและทบทวนความรู้ให้กับเพื่อนนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) เดียวกัน (ขั้นตอนนี้จะมีการทบทวนบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม) ชักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ฝึกอ่านออกเสียงคำโดยใช้หนังสือนิทานเป็นกลุ่ม นักเรียนร่วมกันแบ่งปันความรู้ และให้คำแนะนำเพื่อนในการอ่านออกเสียงคำ โดยนักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากครูได้ด้วย

4. ขั้นสรุปและตรวจสอบ

นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปการอ่านออกเสียง สรุปคำยาก ตรวจสอบการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบประเด็นปัญหาที่พบในกลุ่ม และการแก้ปัญหาโดยเพื่อนช่วยเพื่อน

5. ขั้นฝึกฝนโดยใช้หนังสือนิทาน

นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้นำหนังสือนิทานฉบับที่ไม่มีคำเฉลยคำอ่านไปฝึกฝนร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วนำมาตรวจสอบคำเฉลยคำอ่านกับหนังสือนิทานฉบับที่มีคำเฉลยคำอ่าน หรือตรวจสอบจากครู

ความสามารถด้าน
การอ่านออกเสียงคำ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือ
นิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

คำถามในการวิจัย

- 1) หนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอย่างไร
- 2) ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร
- 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพ
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 2 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 46 คน ซึ่งโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ปทุมธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 23 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยการจับสลากมา 1 ห้องเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2.2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1. ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ

2.2.2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเรื่องการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งวิเคราะห์มาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความเข้าใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยผู้วิจัยได้รวบรวมคำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้วิจัยได้นำคำดังกล่าวมาแต่งเป็นนิทาน จำนวน 4 เรื่อง

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ระยะเวลาในการทดลอง จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสือนิทาน หมายถึง สื่อการสอนที่ผู้วิจัยเรียบเรียงขึ้นตามหลักการสร้างหนังสือนิทานสำหรับเด็ก โดยคัดเลือกคำที่มาจากคำศัพท์พื้นฐานตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้แกนกลาง คำที่ปรากฏในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ และคำที่กำหนดให้เรียนเพิ่มเติมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาเรียบเรียงเป็นเนื้อหาของนิทาน มีรูปภาพประกอบ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเพิ่มความรู้อ่านวิธีการอ่านคำที่ไม่ตรงตามมาตรา มีจำนวน 4 เรื่อง แบ่งเป็น มาตราคน 1 เรื่อง มาตราคน 1 เรื่อง มาตราคน 1 เรื่อง และมาตราคน 1 เรื่อง

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน คือ ขั้นที่ครูใช้กลวิธีต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ เช่น ภาพ เกม เพลง คำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อเตรียมตัวนักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ก่อนเริ่มเรียน ครูชี้แจงวิธีการเรียนรู้ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แบบคณะกรรมการ เก่ง ปานกลาง อ่อน (1:2:1) มีการกำหนดบาทและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม

2) ขั้นสาธิต คือ ขั้นที่ครูสาธิตการใช้หนังสือนิทาน การสังเกตคำ วิธีการอ่าน และการตรวจสอบคำอ่าน

3) ขั้นฝึกหัดโดยใช้หนังสือนิทาน คือ ขั้นการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียน นักเรียนผู้สอน (tutors) จะทำหน้าที่ช่วยเหลือ ทบทวนความรู้ให้กับเพื่อนนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) เดียวกัน (ขั้นตอนนี้จะมีการทบทวนบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม) ซักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ฝึกอ่านออกเสียงคำโดยใช้หนังสือนิทานเป็นกลุ่มนักเรียนร่วมกันแบ่งปันความรู้ และให้คำแนะนำเพื่อนในการอ่านออกเสียงคำ โดยนักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากครูได้ด้วย

4) ขั้นสรุปและตรวจสอบ คือ ขั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปการอ่านออกเสียงคำตรวจสอบการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบประเด็นปัญหาที่พบในกลุ่ม และการแก้ปัญหาโดยเพื่อนช่วยเพื่อน และ

5) ขั้นฝึกฝนโดยใช้หนังสือนิทาน คือ ขั้นที่ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้นำหนังสือนิทานฉบับที่ไม่มีคำเฉลยคำอ่านไปฝึกฝนร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วนำมาตรวจสอบคำเฉลยคำอ่านกับหนังสือนิทานฉบับที่มีคำเฉลยคำอ่าน หรือตรวจสอบจากครู

3. คุณภาพของหนังสือนิทาน หมายถึง ผลการประเมินคุณภาพของหนังสือนิทานโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) มีองค์ประกอบในการประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน 2) ด้านภาพประกอบ 3) ด้านเนื้อหา 4) ด้านการใช้ภาษา และ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และผลการทดลองใช้หนังสือนิทานกับกลุ่มทดลอง ที่แสดงถึงลักษณะของนิทานที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

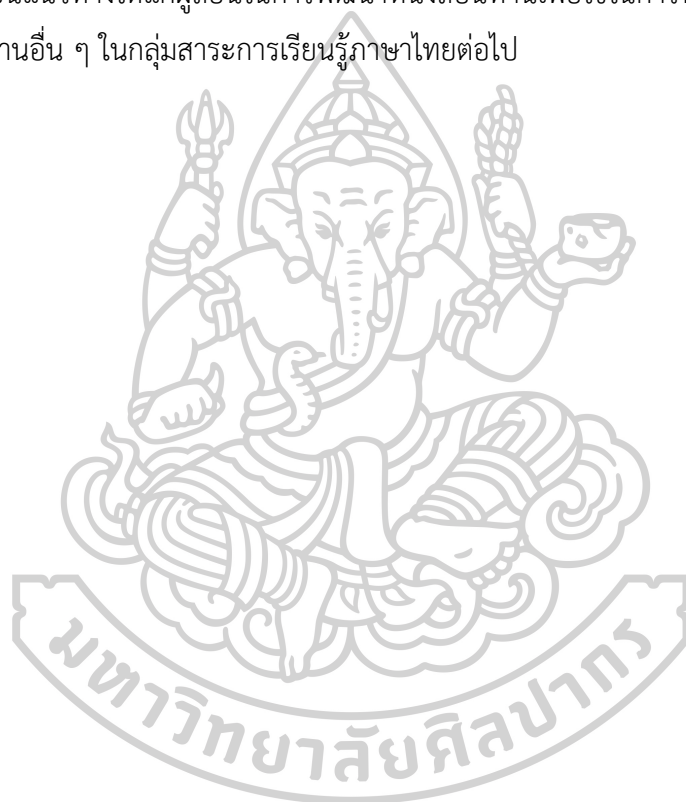
4. ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ หมายถึง การออกเสียงคำของนักเรียนที่อ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราได้ชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธีของภาษาไทยตามที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยวัดได้จากแบบประเมินความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ในการประเมินความสามารถการอ่านออกเสียงคำก่อนและหลังการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

5. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่วัดจากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 12 ข้อ โดยวัดด้านเนื้อหา นิทาน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนและ ด้านประโยชน์และการนำไปใช้

6. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำสูงขึ้น เข้าใจหลักการในการอ่านออกเสียงคำและประโยค และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานตามที่กำหนดได้ถูกต้องตามหลักภาษา
2. เป็นแนวทางให้แก่ผู้สอนในการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยในด้านอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสือ
นิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียง
คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - 1.1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) พุทธศักราช 2564
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย
2. หนังสือนิทาน
 - 2.1. ความหมายของหนังสือนิทาน
 - 2.2. คุณค่าและความสำคัญของหนังสือนิทาน
 - 2.3. ขั้นตอนการสร้างหนังสือนิทาน
 - 2.4. องค์ประกอบของหนังสือนิทาน
 - 2.5. จิตวิทยาในการทำหนังสือนิทานสำหรับเด็ก
3. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 - 3.1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 - 3.2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
 - 3.3. ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
4. การอ่านออกเสียง
 - 4.1. ความหมายของการอ่านออกเสียง
 - 4.2. ความสำคัญของการอ่านออกเสียง
 - 4.3. วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการอ่านออกเสียง
 - 4.4. การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง
 - 4.5. ปัญหาและสาเหตุของการอ่านออกเสียง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1. งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2. งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 37-38) ได้กล่าวถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ว่ามีทั้งหมด 5 สาระ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 2 การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อนำใจ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ศักยภาพของชาติ และกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ในการวิจัยครั้งนี้จะกล่าวถึงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1. ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 สารที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ต้องรู้	ควรรู้
ป.3	ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความเรื่องสั้น ๆ และบทร้อย กรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว ท 1.1 ป.3/2 อธิบายความหมาย ของคำ และข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของคำ และข้อความที่ประกอบด้วยคำ พื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ โดยเพิ่มคำ จาก ป.2 ดังนี้ - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ท ฤ ฎ ๆ - คำที่อ่านได้ 2 ลักษณะ ทั้งตาม อักษรวิธีและตามความนิยม	✓	
	ท 1.1 ป.3/3 ตั้งคำถามและตอบ คำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน ท 1.1 ป.3/4 ลำดับเหตุการณ์ และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - ฉลากยาและสินค้า - นิทาน - เรื่องเล่าสั้นๆ ในท้องถิ่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - วรรณคดีและวรรณกรรมในหนังสือ เรียน - บทเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	✓	
	ท 1.1 ป.3/6 อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่างสม่ำเสมอเรื่องที่ อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสม กับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน	✓	
	ท 1.1 ป.3/7 อ่านข้อเขียนเชิง อธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือ ข้อแนะนำ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตาม คำสั่ง หรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ	✓	
	ท 1.1 ป.3/8 อธิบายความหมาย ของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และ แผนภูมิ		✓

ตารางที่ 1 สารที่ 1 การอ่าน (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ต้องรู้	ควรรู้
ป.3	ท 1.1 ป.3/9 มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่าน หรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน 		✓

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สารที่ 1 การอ่าน ผู้วิจัยเห็นว่า ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และ ท 1.1 ป.3/2 อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน เป็นตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับปัญหาในการวิจัยครั้งนี้

1.2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2564 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) ได้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และเป็นกรอบในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เป็นไปตามวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียน ตลอดจนเกณฑ์การวัดประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้โรงเรียนสามารถกำหนดทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับตามความพร้อมและจุดเน้น โดยมีกรอบแกนกลางเป็นแนวทางที่ชัดเจนเพื่อตอบสนองนโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีความพร้อมในการก้าวสู่สังคมคุณภาพ มีความรู้อย่างแท้จริง และมีทักษะในศตวรรษที่ 21 และเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตรเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะในอนาคต

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง)

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง)

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน(ชั่วโมง/ปี)					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
กลุ่มสาระ						
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	100	100	100	120	120	120
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80
ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	80	80	80
การงานอาชีพ	20	20	20	40	40	40
ภาษาอังกฤษ	120	120	120	80	80	80
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ได้กำหนดโครงสร้างรายวิชาพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ 10 วิชา คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และภาษาอังกฤษ โดยวิชาที่ใช้ในการทดลองคือ วิชาภาษาไทย รายละเอียดดังนี้

1.2.1. รหัส ท 13101 ภาษาไทย 3

1.2.2. เวลาเรียน 200 ชั่วโมง/ปี

1.2.3. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา เรียนรู้ การอ่านออกเสียงคำและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน เพิ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ การอ่านหนังสือตามความสนใจ หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน การอ่านข้อความเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ การคัดลายมือ ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน

สัตร์ สิ่งของ สถานที่ การเขียนบันทึกประจำวัน จดหมายลาครู การเขียนเรื่องตามจินตนาการ การจับใจความสำคัญ การพูดแสดงความคิดเห็น การบอกความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน การเขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ การแจกลูก การอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฎ คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้ รร คำที่มีมีตัวการันต์ การระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร การแต่งคำคล้องจอง คำขวัญ การเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม วรรณคดีและเพลงพื้นบ้าน การท่องจำ บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน การฟัง การดู และการพูดอย่างมี วิจารณ์ญาณ และสร้างสรรค์ บอก ระบุ เขียน สะกดคำ แจกลูก ผันอักษร แต่งประโยค แต่ง คำคล้องจองและคำขวัญ เลือกใช้ แสดงความคิดเห็น ศึกษา เรียนรู้ปฏิบัติ และท่องจำ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและ วรรณกรรม นำความรู้ ข้อคิด จากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรัก การอ่าน เหมาะสมกับระดับชั้น

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6 ป 3/7 ป 3/8 ป 3/9

ท 2.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6

ท 3.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6

ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6

ท 5.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4

รวมทั้งหมด 31 ตัวชี้วัด

1.2.4. โครงสร้างรายวิชา

การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำ กำหนดไว้ในโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) โดยกำหนดเรื่องการสะกด คำลงในทุกหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งตามหน่วยการเรียนรู้ในหนังสือเรียน รายวิชาภาษาไทย ชุด ภาษา เพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ช.ม.)
1	คิดไป รู้ไป	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ป.3/6 ท 2.1 ป.3/2 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/1	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียน แผนภาพ พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน พูดรายงาน การอ่านออกเสียงคำ เขียนสะกดคำและบอกความหมายคำ ฟังการสัมภาษณ์ ฟังการรายงาน ตอบ คำถาม	17
2	นอกเมือง...ในกรุง	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ท 2.1 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ท 5.1 ป.3/4	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียน แผนภาพ พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน พูดรายงาน การอ่านออกเสียงคำ เขียนสะกดคำและบอกความหมายคำ ฟังการสัมภาษณ์ ฟังการรายงาน ตอบ คำถาม	17
3	ส่งข่าว...เล่าเรื่อง	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ท 2.1 ป.3/2 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/1 ป.3/3 ท 5.1 ป.3/5	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียน แผนภาพ เขียนจดหมาย พูดสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน พูดรายงาน การอ่าน ออกเสียงคำ เขียนสะกดคำและบอก ความหมายคำ ฟังการสัมภาษณ์ ฟัง การรายงาน ตอบคำถาม	17
4	ประชาธิปไตยใบ เล็ก	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ท 2.1 ป.3/2 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/1 ท 5.1 ป.3/5	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนแผน ภาพ พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน พูด รายงาน การอ่านออกเสียงคำ เขียน สะกดคำและบอกความหมายคำ ฟัง การสัมภาษณ์ ฟังการรายงาน ตอบ คำถาม	17
5	ของดีในตำบล	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ท 2.1 ป.3/2 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/1 ป.3/5 ท 5.1 ป.3/4	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนแผน ภาพ พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน พูด รายงาน การอ่านออกเสียงคำ เขียน สะกดคำและบอกความหมายคำ ฟัง การสัมภาษณ์ ฟังการรายงาน ตอบ คำถาม	17

ตารางที่ 3 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ช.ม.)
6	ธรรมชาติเจ้าเอย	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ท 2.1 ป.3/2 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/1 ป.3/5 ท 5.1 ป.3/4	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนแผน ภาพ พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน พูด รายงาน การอ่านออกเสียงคำ เขียน สะกดคำและบอกความหมายคำ ฟัง การสัมภาษณ์ ฟังการรายงาน ตอบ คำถาม	17
7	เล่นคำทาย	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4 ป.3/6 ท 2.1 ป.3/2 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/1	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียน แผนภาพ พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน พูดรายงาน การอ่านออกเสียงคำ เขียนสะกดคำและบอกความหมายคำ ฟังการสัมภาษณ์ ฟังการรายงาน ตอบ คำถาม	17
8	บันทึกความหลัง	ท 1.1 ป.3/1 ป.3/3 ป.3/4 ท 2.1 ป.3/2 ป.3/5 ท 3.1 ป.3/4 ท 4.1 ป.3/6 ท 5.1 ป.3/4	เขียนแสดงความคิดเห็น เขียน แผนภาพ พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน พูดรายงาน การอ่านออกเสียงคำ เขียนสะกดคำและบอกความหมายคำ ฟังการสัมภาษณ์ ฟังการรายงาน ตอบ คำถาม	17

การอ่านออกเสียงคำนั้นได้บรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2564 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยบรรจุไว้ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท 13101 ภาษาไทย 3) ซึ่งมีคำอธิบายเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำว่าอ่านออกเสียงคำและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน เพิ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ การแจกลูก การอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฎ คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้รร คำที่มีตัวการ์นต์ ซึ่งสอดคล้องกับ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ตัวชี้วัดที่ ท.1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นและบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล้องแคล่ว และตัวชี้วัดที่ ท.1.1 ป.3/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ตัวชี้วัดที่ ท.1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นและบทร้อยกรองง่ายๆได้ถูกต้องคล่องแคล่ว จำนวน 8 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น จำนวน 10 ชั่วโมง

2. หนังสือนิทาน

2.1. ความหมายของหนังสือนิทาน

หนังสือนิทาน นับเป็นสื่อการสอนที่สามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในทุกกลุ่มสาระวิชา โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ที่มีการนำหนังสือนิทานมาใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนา ความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียน โดยมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้อธิบาย ความหมายของหนังสือนิทานไว้ดังนี้

American Library Association (2010: 1-16) อธิบายว่า หนังสือนิทาน คือหนังสือสำหรับเด็กที่มีภาพประกอบและเนื้อเรื่องนิทาน มุ่งเน้นการสร้างเสริมประสบการณ์ของ เด็กเล็กผ่านการมองเห็น หนังสือนิทานจะมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง และการ ลำดับเรื่อง มีการเล่าเรื่องผ่านภาพประกอบควบคู่กับการบรรยายเนื้อเรื่องนิทาน

Short, Tomlinson, Lynch-Brown & Johnson (2015: 77) กล่าวว่า หนังสือนิทาน คือหนังสือที่มีภาพประกอบและเนื้อเรื่องนิทาน ภาพประกอบเป็นส่วนประกอบสำคัญ ของหนังสือประเภทนี้ โดยมีบทบาทในการสื่อความหมายเพื่อลดการบรรยายเนื้อเรื่อง มักจะมี ภาพประกอบทุกหน้า จะมีจำนวนหน้าเพียง 32 หน้า

Chacha, Mwanda and Midigo (2017: 47-54) ให้ ความหมาย ของ หนังสือนิทานไว้ว่า หนังสือนิทาน คือ สื่อการสอนที่ออกแบบมาเพื่อใช้เป็นสื่อสำหรับกระตุ้นให้ นักเรียนอยากเรียนรู้ โดยอาศัยภาพประกอบ คำบรรยายภาพ และบทสนทนา จัดทำเป็นรูปเล่ม หนังสือ รูปภาพในหนังสือนิทานอาจใช้เทคนิคสีต่าง ๆ กัน เช่น สีน้ำมัน สีอะคริลิก สีน้ำ สีไม้ เป็นต้น โดยครูจะใช้หนังสือนิทานเพื่อเพิ่มบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้น่าสนใจมากขึ้น

Salisbury & Styles (2020: 36-42) อธิบายว่า หนังสือนิทาน คือ หนังสือ สำหรับเด็ก ซึ่งภาพประกอบของหนังสือมีความสำคัญเท่ากับหรือมากกว่าเนื้อเรื่อง หนังสือนิทาน ส่วน ใหญ่จะมีหน้าประมาณ 32 หน้า มีภาพประกอบทุกหน้าหรือจะเป็นภาพเดี่ยวแบบหน้าคู่ก็ได้ ซึ่งแม้ว่า หนังสือนิทานส่วนใหญ่จะถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อเด็กเล็ก แต่ปัจจุบันได้มีการพัฒนาหนังสือนิทาน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาด้วย

Wardini, Megawati and Astutik (2021: 165-169) กล่าวว่า หนังสือ นิทาน คือ สื่อการสอนที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านได้ โดยหนังสือนิทานจะเป็นเหมือน

แหล่งเรียนรู้เพื่อการสำรวจภาษาสำหรับนักเรียน หนังสือนิทานเป็นสื่อการสอนที่ต้องสร้างสรรค์ด้วยการผสมผสานระหว่างการใช้ภาพและข้อความอย่างเหมาะสมเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า หนังสือนิทาน คือ สื่อการสอน ที่เป็นหนังสือสำหรับเด็ก มีเนื้อเรื่องเป็นนิทาน มีภาพ และคำบรรยายประกอบเพื่อสร้างความสนใจของเด็ก จัดทำเป็นรูปเล่ม มีภาพประกอบทุกหน้าหรือจะเป็นภาพเดี่ยวแบบหน้าคู่ก็ได้ ในแง่ของการใช้เป็นสื่อการสอน หนังสือนิทาน สามารถใช้เป็นสื่อการสอนที่ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนอ่านได้ โดยหนังสือนิทานจะเป็นเสมือนแหล่งเรียนรู้เพื่อการสำรวจภาษาสำหรับนักเรียน

ประเภทของหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

หนังสือนิทานสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. หนังสือภาพ - นิทานภาพสำหรับเด็ก

หนังสือภาพ หรือ นิทานภาพสำหรับเด็ก เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนจนถึงวัยประถมศึกษา จุดประสงค์ในการจัดทำหนังสือภาพ คือเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ สังเกต เปรียบเทียบ และได้รับความเพลิดเพลินจากการดูภาพที่ใช้เป็นสื่อ ภาพและตัวหนังสือมีความสำคัญเท่า ๆ กัน เพื่อไม่ให้รูปภาพเป็นเพียงภาพประกอบของข้อความเท่านั้น ภาพและข้อความจะประกอบกันเพื่อสื่อความหมายให้แก่ผู้อ่าน (สมพร จารุณัฐ, 2542: 11-34, Grenby, 2008: 211)

2. หนังสือส่งเสริมการอ่าน - นิทานส่งเสริมการอ่าน

หนังสือส่งเสริมการอ่าน หรือ นิทานส่งเสริมการอ่าน เป็นหนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อความรู้ และความบันเทิง เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นหรือดัดแปลงมาจากเรื่องจริง โดยสามารถดัดแปลงตามจินตนาการของผู้เรียบเรียง และเรียบเรียงใหม่ให้มีภาษาเหมาะสมกับเด็ก โดยนิทานสามารถส่งเสริมจินตนาการของเด็ก และสร้างความผูกพันระหว่างเด็กกับบุคคลอื่นได้ (เกริก ยุ้นพันธ์, 2560: 36, Hintz and Tribunella, 2019: 102)

3. หนังสือกึ่งสารคดี - นิทานกึ่งสารคดีสำหรับเด็ก

หนังสือกึ่งสารคดี หรือ นิทานกึ่งสารคดีสำหรับเด็ก คือนิทานสำหรับเด็กที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้รับความรู้ ความจริง ความถูกต้อง และอธิบายข้อสงสัยต่าง ๆ ให้แก่เด็ก ส่วนใหญ่จะไม่ใช้เรื่องแต่งหรือสมมุติขึ้น สามารถดัดแปลงเนื้อหาจากเรื่องจริงในประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ และจดหมายเหตุต่าง ๆ นิกจากจะต้องมุ่งเน้นเรื่องความถูกต้องตามข้อเท็จจริงแล้วนั้น ยังต้องมีศิลปะในการใช้ภาษา การเรียบเรียงเนื้อเรื่องให้เหมาะสมกับเด็กอีกด้วย (เกริก ยุ้นพันธ์, 2560: 36, จรรยาพรณ เทพศรีเมือง, 2560: 37-38)

หนังสือนิทานสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทโดยพิจารณาจากจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของผู้แต่ง ในการวิจัยในครั้งนี้เลือกพัฒนานิทานภาพสำหรับเด็ก หรือหนังสือภาพ เนื่องจาก “ภาพประกอบ” มีความสำคัญต่อนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนรู้ด้านการอ่าน นักเรียนจะสนใจภาพประกอบเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะภาพที่ตนเองรู้จักในชีวิตประจำวัน ผ่านการสังเกตเปรียบเทียบ และได้รับความเพลิดเพลินจากการดูภาพที่ใช้เป็นสื่อภาพและตัวหนังสือในหนังสือนิทาน ซึ่งภาพและตัวหนังสือนั้นมีความสำคัญเท่า ๆ กัน ครูจึงสามารถอาศัยความสนใจเหล่านั้นเชื่อมโยงไปสู่การสอนอ่านต่อไปได้

2.2. คุณค่าและความสำคัญของหนังสือนิทาน

หนังสือนิทานมีคุณค่าและความสำคัญต่อการสร้างเสริมพัฒนาการของเด็ก โดยคุณค่าและความสำคัญของนิทานต่อการเสริมสร้างพัฒนาการของเด็ก มีดังต่อไปนี้

1. คุณค่าด้านความรู้ (Knowledge Aspect)

หนังสือนิทาน เป็นสื่อที่สามารถพัฒนาการฟังจากการฟังผู้อื่น อ่านนิทาน และการอ่านจากการอ่านนิทานด้วยตนเอง สามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษา (language abilities) โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับเสียง (phonological knowledge) ความรู้เกี่ยวกับความหมาย (semantic knowledge) ความรู้ทางวากยสัมพันธ์ (syntactic knowledge) และความรู้เชิงวัจนปฏิบัติ (pragmatic knowledge) โดยในเด็กเล็กจะสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดและการอ่านก่อนวัย และเป็นพื้นฐานในการอ่านในระดับที่สูงขึ้นในอนาคตได้ โดยนิทานจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการอ่าน สร้างความรู้สึกรักอยากอ่านเนื้อหาอื่น ๆ และมีทัศนคติเชิงบวกกับการอ่าน (Ye, 2022: 202, Adam, Barratt-Pugh and Haig, 2019: 551, Simpson & Cremin, 2022: 1-14) หนังสือนิทานเปรียบเสมือนคลังภาษาสำหรับเด็ก เด็กจะจดจำภาษาและสัญลักษณ์ต่าง ๆ และพัฒนาการใช้ภาษาจากการอ่านหนังสือนิทาน (อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร, 2563: 65-66) เด็กจะได้เรียนรู้ จดจำและเข้าใจในตัวอักษร คำ สัญลักษณ์ รูปภาพ เข้าใจในภาษาและเรื่องราว ในขณะที่เด็กดูภาพพร้อมกับอ่านหรือฟังนิทาน เด็กจะสร้างภาพในความคิดและเกิดเป็นความเข้าใจในเนื้อหา ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบการคิดเชื่อมโยง ส่งเสริมด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ (เกริก ยุ้นพันธ์, 2560: 11)

2. คุณค่าด้านอารมณ์ (Emotion Aspect)

หนังสือนิทาน สามารถปลูกฝังคุณลักษณะด้านความเป็นมนุษย์ ศีลธรรม คุณธรรม และจรรยาบรรณที่ยอมรับในสังคม โดยเด็กจะรับรู้ผ่านลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของตัวละครและโครงเรื่องของนิทาน ผ่านการประกอบสร้างจินตนาการของตัวเอง ทั้งนี้นิทานสามารถพัฒนาความเห็นอกเห็นใจและการรับรู้ทางสังคม โดยเฉพาะความเข้าใจตนเองและ

ความเข้าใจผู้อื่นได้อีกด้วย (Ye, 2021: 202, Simpson & Cremin, 2022: 1-14) โดยเด็กมักจะอารมณ์ดี ผ่อนคลาย สนุกสนานจากเรื่องราวในสื่อหรือหนังสือนิทานด้วย (เกริก ยूनพันธ์, 2560: 11)

3. คุณค่าด้านวัฒนธรรม (Cultural Benefits)

แบบแผนการปฏิบัติทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งกำกับชีวิตของมนุษย์ (cultural practice that mediates human life) และสิ่งที่ฝังรากในวัฒนธรรมมนุษย์คือการยกย่องการรู้หนังสือ นิทานเป็นการขยายประสบการณ์ของนักเรียนให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมในแง่มุมต่าง ๆ พร้อม ๆ กับการรู้หนังสือ นักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสในการสร้างความรู้ใหม่โดยการอ่านและอภิปรายเนื้อหา (Simpson & Cremin, 2022: 1-14) นิทานจะช่วยปลูกฝังความดี ความงาม ความรัก ความจริง และความอบอุ่น โดยเด็กจะได้รับประโยชน์และข้อคิดที่สอดแทรกจากเนื้อหาที่นำเสนอ (เกริก ยूनพันธ์, 2560: 12)

จากข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หนังสือนิทานมีคุณค่าและความสำคัญต่อการสร้างเสริมพัฒนาการของเด็กในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ภาษานั้น หนังสือนิทานมีบทบาทในการกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการอ่าน โดยความสนใจนี้เปรียบเสมือนปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถและส่งเสริมการอ่านได้ อีกทั้งหนังสือนิทานยังสามารถส่งเสริมอารมณ์ทางบวกของเด็กขณะอ่านได้ และส่งผลต่อการพัฒนาประสบการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมอันดีงามได้อีกด้วย

2.3. ขั้นตอนการสร้างหนังสือนิทาน

การสร้างหนังสือนิทานสำหรับเด็กมีกระบวนการที่เป็นลักษณะเฉพาะโดยสามารถอธิบายเป็นขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้

ขั้นการวางแผนการเขียน

การสร้างหนังสือนิทานสำหรับเด็กจะต้องเริ่มจากการวางแผนการเขียน โดยสามารถเริ่มจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือนิทาน จากตำรา และเอกสารต่าง ๆ หรือศึกษาจากหนังสือนิทานสำหรับเด็กที่ได้รับรางวัลจากการประกวด (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2527: 12-21) เมื่อศึกษาขั้นตอนแล้วผู้เขียนควรตรวจสอบตนเองว่ามีความต้องการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก โดยมีจุดประสงค์เพื่ออะไร (จรรยาพรหม เทพศรีเมือง, 2560: 41) ผู้เขียนนิทานสำหรับเด็กควรมีความรู้และความเข้าใจในจิตวิทยาพัฒนาการเด็กตามช่วงวัย มีทัศนคติที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งได้จากการอ่านมาก ดูมาก ฟังมาก และนำประสบการณ์ทั้งหมดมาประยุกต์ใช้กับงานของตนเอง และสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง โดยมีหลักการ 5 ส ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ 1) ส-สนุก หนังสือนิทานสำหรับเด็กควรเป็นเรื่องที่สนุก เนื่องจากพื้นฐานการเรียนรู้ของเด็กเริ่มต้นจากการเล่น การเรียนรู้สนุกสนานจะทำให้เด็กจดจำได้ดี และส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของ

นักเรียน 2) ส-สวยงาม ความสวยงามของหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เนื้อเรื่องและภาพต้องถูกจัดวางอย่างสมดุล มีเอกภาพ ภาพประกอบต้องชัดเจน สีสดใส สีสันสดใส เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก ความสวยงามเหล่านี้จะกระตุ้นและเชิญชวนให้เด็กสนใจหนังสือและอยากดู อยากอ่านซ้ำอีกด้วย 3) ส-สะอาด ความสะอาดคือจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานสำหรับเด็ก เพราะผลงานเหล่านี้คือสิ่งที่เด็กจะได้รับและสัมผัส จึงจำเป็นต้องพิจารณาเป็นพิเศษ ทั้งเนื้อเรื่อง ภาษา ภาพประกอบ การออกแบบ และการจัดพิมพ์ ตลอดจนการนำเสนอทัศนคติเชิงบวกผ่านความเชื่อมโยงกันอย่างมีความหมายขององค์ประกอบต่าง ๆ 4) ส-สร้างสรรค์ เนื้อเรื่องควรเป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ น่าสนใจ อ่านและดูซ้ำแล้วชวนคิด เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจต่อยอดได้ และ 5) ส-ส่งเสริมคุณค่า ควรส่งเสริมคุณค่าทางภาษาและภาพประกอบ แทรกทัศนคติที่ดีในเนื้อหา เพื่อสร้างคุณค่าด้านความดี ความงาม และความรัก รวมถึงคุณค่าทางกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ตลอดจนคุณค่าด้านจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ (เกริก ยूनพันธ์, 2560: 76-77)

ขั้นการเขียนโครงเรื่อง

ผู้เรียบเรียงควรวางโครงเรื่อง จัดลำดับเรื่องและเหตุการณ์สำคัญในเรื่อง กำหนดแก่นของเรื่อง แล้วจึงร้อยเรียงเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เข้าใจง่าย (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2527: 12-21) เนื่องจากโครงเรื่องเป็นองค์ประกอบหลักที่กำหนดลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง การกำหนดโครงเรื่องได้อย่างเหมาะสมจะทำให้ผู้อ่านคาดเดาเหตุการณ์ที่จะตามมาในขณะที่อ่านได้ ก่อให้เกิดความสนุกสนานตื่นเต้นและใส่ใจติดตามว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร โครงเรื่องที่ดีต้องสร้างความสนใจของผู้อ่านได้ตั้งแต่เริ่มเรื่อง ตอนกลางเรื่องควรกำหนดปัญหาหรือความขัดแย้งของตัวละคร หรือเหตุการณ์สำคัญที่นำไปสู่เหตุการณ์จุดวิกฤตของเรื่อง (crisis) ส่วนตอนจบต้องแสดงให้เห็นว่าปัญหานั้นแก้ไขหรือคลี่คลายอย่างไร และเรื่องจบลงอย่างเหมาะสมหรือไม่ (บัญชา เกียรติจรุงพันธ์, 2556: 4-5)

ขั้นการเขียนเนื้อเรื่อง

เริ่มต้นจากการเขียนเนื้อเรื่องย่อ เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรแล้วนำโครงเรื่องมาเขียนบอกชั้นลำดับเรื่องและกำหนดรูปภาพ เพื่อจัดวางภาพและโครงสร้างของรูปเล่ม (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2527: 12-21) เทคนิคการเขียนเรื่องอย่างง่ายสามารถใช้เทคนิคคำถาม 5W1H “ใคร-ทำอะไร-ที่ไหน-เมื่อไหร่-ทำไม-อย่างไร” เช่น ใคร คือ ตัวละครทำอะไร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ไหน คือ สถานที่ รวมถึงฉากประกอบต่าง ๆ เมื่อไหร่ คือ เวลา เพื่อลำดับเหตุการณ์ ทำไม คือ เหตุผลที่มาของเหตุการณ์ และ อย่างไร คือ รายละเอียดของเหตุการณ์ โดยผู้เรียบเรียงสามารถจัดลำดับเหตุการณ์ ตั้งแต่การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง เพิ่มรายละเอียดของเหตุการณ์ สามารถเพิ่มอุปสรรคหรือปมปัญหาในเรื่อง ซึ่งโดยปกติแล้วเรื่องสำหรับเด็กไม่ควรมียุทธศาสตร์ที่ซับซ้อนและควรมีเพียงประเด็นเดียวเพื่อให้มีเนื้อหาที่กระชับ เมื่อมีปมปัญหาแล้วผู้เขียนต้องมีแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อ

นำไปสู่ตอนจบของเรื่อง หลังจากนั้นสามารถเติมจินตนาการเพื่อให้เรื่องเกิดความพิเศษ สร้างความ น่าสนใจ สร้างแง่มุมใหม่ ๆ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ หรือแนวคิดใหม่ ๆ ให้แก่เด็ก (สิทธิพร กุลวโรตต มะ, 2556: 47-50)

สิ่งที่ควรคำนึงเป็นพิเศษในขั้นของการเขียนเนื้อเรื่อง คือ การใช้ภาษา บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ (2556: 4-5) สรุปถึงการใช้ภาษาสำหรับการสร้างเนื้อเรื่องนิทานสำหรับเด็กว่า คำที่ผู้เรียบเรียงเลือกใช้ต้องมีความหมายทุกคำ ถูกต้องตรงตามความหมายและหลักการเขียน สามารถสร้างความประทับใจแก่เด็กได้ และไม่ควรใช้คำฟุ่มเฟือย ซึ่ง เกริก ยूनพันธ์ (2560: 78) ได้อธิบายถึงหลักการใช้ภาษาในการสร้างเนื้อหา สรุปได้ว่า การเรียบเรียงภาษาเพื่อสื่อความหมาย ในหนังสือนิทานประเภทร้อยแก้วจะไม่บังคับสัมผัสระหว่างคำหรือฉันทลักษณ์ โดยจะต้องคำนึงถึงการ สะกดคำให้ถูกต้อง เนื่องจากหนังสือนิทานคือสื่อการสอนภาษาอย่างหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสะกดคำ และ ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยและมีการตรวจสอบการสะกดอย่างรอบคอบ ต้องมีการใช้ภาษา ที่เหมาะสม กล่าวคือต้องคำนึงถึงความเหมาะสมระหว่างเนื้อหากับวัยของผู้อ่าน เพื่อให้เลือกใช้คำที่ เด็กเข้าใจได้ง่ายและตรงกับความสามารถในการอ่านของเด็ก และต้องใช้ภาษาเขียนที่เป็นธรรมชาติ ใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา เลือกประโยคที่สื่อความหมายชัดเจนว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และใช้ คำง่าย ๆ ไม่ควรใช้การอุปมาอุปมัย เพราะจะส่งผลต่อการตีความของเด็ก หนังสือนิทานสำหรับเด็กจึง มีลักษณะเฉพาะของการใช้ภาษาที่สรุปได้ว่าต้องเป็นคำที่ง่าย ชัดเจน ถูกต้องไม่ต้องการคำอธิบายหรือ ตีความเพิ่มเติมนั่นเอง

ขั้นการจัดทำต้นฉบับและวาดภาพประกอบ

หลังจากเขียนเนื้อเรื่องเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียบเรียงต้องจัดทำต้นฉบับ วาด ภาพประกอบ และวางโครงสร้างหนังสือ โดยทั่วไปแล้วหนังสือนิทานสำหรับเด็กจะมี 2 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก 13 ซม. × 18.5 ซม. (16 หน้ายก) และ ขนาดใหญ่ (กว้าง) 14.6 ซม. × 21 ซม. (16 หน้า ยกใหญ่) ลักษณะของรูปเล่มมี 2 ลักษณะ คือ 1. แบบแนวตั้ง และ 2. แบบแนวนอน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2527: 12-21) พิมพ์จิต ตปนียะ (2555: 55-56) ได้สรุปเรื่องขนาดและรูปร่างของเล่ม หนังสือ โดยเชื่อมโยงกับช่วงอายุของเด็ก สรุปได้ว่า เด็กที่มีอายุระหว่าง 3-5 ปี นิยมผลิตหนังสือขนาด 17 × 18.5 ซม. จำนวน 12 หน้าพร้อมภาพประกอบ (ไม่รวมปกหน้า/หลัง) มีภาพชัดเจน และมีตัวอักษรไม่มาก เด็กที่มีอายุระหว่าง 6-8 ปี นิยมใช้หนังสือขนาด 14.50 × 21 ซม. หรือที่เรียกกันว่า ขนาด 16 หน้ายก จำนวน 16 หน้า พร้อมภาพประกอบ (ไม่รวมปกหน้า/หลัง) หรือขนาด 18.5 × 26 ซม. หรือที่เรียกว่าขนาด 8 หน้ายก จำนวน 16 หน้า พร้อมภาพประกอบ ไม่รวมปกหน้าและ ปกหลัง และเด็กที่มีอายุระหว่าง 9-11 ปี นิยมใช้หนังสือขนาด 18.5 × 26 ซม. หรือที่เรียกว่าขนาด 8 หน้ายก จำนวน 24 หน้า พร้อมภาพประกอบ (ไม่รวมปกหน้า/หลัง)

ภาพประกอบ เป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการจัดทำหนังสือนิทานสำหรับเด็ก เกริก ยूनพันธ์ (2560: 135-140) ได้อธิบายถึงการออกแบบและจัดทำภาพประกอบสำหรับหนังสือนิทานสำหรับเด็ก สรุปได้ว่า ภาพประกอบช่วยอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน ดึงดูดความสนใจของเด็ก สร้างจินตนาการ และส่งเสริมลักษณะนิสัยการสังเกต ความละเอียด ประณีต และรสนิยมทางศิลปะของเด็ก โดยภาพประกอบมักจะประกอบไปด้วยเส้น รูปร่างและรูปทรง และสีเป็นหลัก องค์ประกอบด้านเส้น โดยเส้นสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่ต่างกันไป นอกจากนี้เส้น จะกำหนดทิศทางภาพ เช่น ภาพระยะใกล้-ไกล หรือ เอนไปในทิศทางต่าง ๆ ในส่วนของรูปร่างและรูปทรง มีผลกับการมองในระดับ 2 มิติ หรือ 3 มิติ รูปร่างและรูปทรงจะเกี่ยวข้องกับขนาดและสัดส่วน ซึ่งเป็นการแสดงว่าสิ่งที่วาดมีรูปร่าง รูปทรง มีปริมาตร หรือมีขนาดเท่าไร นอกจากนี้ยังมีเรื่องของพื้นผิว พื้นผิวจะช่วยบอกบรรยากาศ ก่อให้เกิดอารมณ์สุนทรีย์กับผู้อ่าน ในส่วนขององค์ประกอบด้านสี ซึ่งรวมถึงน้ำหนักของสี เป็นส่วนสำคัญในการสร้างชีวิตชีวาของภาพ แยกวัตถุและความเข้มอ่อนแก่ของแสงและเงาของวัตถุ นอกจากนี้ สียังเกี่ยวข้องกับจิตวิทยา เนื่องจากสีมีอิทธิพลในเชิงจิตวิทยาอยู่ในสีแต่ละสี สัมพันธ์กับความรู้สึกและอารมณ์ โดยปกติแล้วมนุษย์จะเชื่อมโยงอารมณ์ของสีกับธรรมชาติ เช่น สีส้ม สีเหลือง สีแดง เป็นสีที่สัมพันธ์กับแสงอาทิตย์หรือไฟ ให้ความรู้สึกอบอุ่น สีน้ำเงิน สีเขียว สัมพันธ์กับป่า น้ำ ท้องฟ้า ให้ความรู้สึกเย็น เป็นต้น ทั้งนี้ ปริดา ปัญญาจันทร์ และสุต ไผท เมืองไทย (2557: 69) กล่าวถึงการเลือกเทคนิคภาพประกอบว่า วิธีวาดภาพประกอบมีหลายวิธี เมื่อผู้วาดภาพได้รับเรื่องมาและวางแผนการทำงานจนถึงขั้นลงมือทำจริง ผู้วาดภาพประกอบต้องเลือกใช้วิธีการทำงานศิลปะที่ตนเองถนัดเป็นหลัก จากนั้นจึงจะลงรายละเอียดว่าอารมณ์ของภาพหรือบรรยากาศเป็นอย่างไร เช่น ถ้าบรรยากาศภาพต้องการความทึบหนักดูแล้วอึดอัด ภาพประกอบก็ต้องแสดงอารมณ์นั้นด้วย

ขนาดตัวอักษร เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ โดย พิมพ์จิต ตปนียะ (2555: 55-56) สรุปไว้ว่า ตัวอักษรสำหรับหนังสือนิทานสำหรับเด็กที่ดีควรมีขนาดใหญ่ เส้นหนาแบบอักษรเป็นไปตามมาตรฐานและเหมาะสมกับสายตาเด็ก เหมาะสมกันทั้งส่วนสูงและความหนา น้ำหนักของตัวอักษรต้องสม่ำเสมอ ไม่ขาด และมีหัวชัดเจน ตัวอักษรแต่ละตัวต้องเรียงตัวติดกันได้ดี เพื่อสร้างเป็นคำ ต้องมีลักษณะอ่านง่าย ดูสบายตาเนื้อหาสาระส่วนไหนที่สำคัญต้องการเน้นควรใช้ตัวอักษรที่ใหญ่ขึ้นและหนาขึ้นเพื่อให้ความรู้สึกเน้นหนักแสดงความสำคัญของข้อความนั้น การเลือกใช้ตัวอักษร (font) แบบใดแบบหนึ่งในหนังสือสำหรับเด็กต้องคำนึงถึงความง่ายและอ่านออกเป็นสำคัญ ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงรูปแบบขนาดของไฟ สี และความตัดกันของตัวอักษรกับพื้นหลังด้วย การใช้แบบตัวอักษรที่นิยมอยู่ทั่วไปจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กในการที่จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับลักษณะและขนาดของตัวอักษร เนื่องจากเมื่อเด็กคุ้นเคยกับแบบอักษรแล้ว เด็กจะสามารถอ่านหนังสือได้หลากหลายขึ้น ทั้งนี้ขนาดของตัวอักษรมีความสัมพันธ์กับอายุของผู้อ่านด้วย

กล่าวคือเด็กเล็กตัวอักษรควรวัด เด็กโตตัวอักษรก็จะเล็กลงได้ เช่น เด็กอายุ 7 ถึง 10 ปี ควรใช้ตัวอักษรขนาด 20 point ส่วนเด็กเล็ก 5-7 ปี ควรใช้ขนาดอักษรประมาณ 22 point โดยมีข้อพึงระวังเกี่ยวกับตำแหน่งที่วางตัวอักษรประกอบด้วย กล่าวคือ ในกรณีที่มีเนื้อหาจำนวนมาก นอกจากจะต้องเผื่อพื้นที่ให้พอที่จะใส่ตัวอักษรได้ครบแล้ว ผู้แต่งยังต้องระมัดระวังไม่ให้ตัวอักษรเบียดภาพ เพื่อไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัด และอีกประการหนึ่ง ไม่ควรวางตัวอักษรซ้อนภาพบริเวณที่เป็นจุดสำคัญหรือมีรายละเอียดและสีเข้มมาก เพราะจะทำให้อ่านยาก

2.4. องค์ประกอบของหนังสือนิทาน

พิมพ์จิต ตปนียะ (2555: 55-56) และ เกริก ยุ้นพันธ์ (2560: 96) อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของหนังสือนิทาน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปกหน้า เป็นส่วนที่สำคัญสำหรับหนังสือนิทานสำหรับเด็กและรวมถึงหนังสือสำหรับเด็กประเภทอื่น ๆ ด้วย เพราะชื่อเรื่องและภาพจะช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจอยากอ่านหนังสือ
2. ปกหน้าด้านใน จะทำหน้าที่เป็นปกหน้าทันทีเมื่อปกหน้าหลุดออกหรือฉีกขาด
3. เนื้อเรื่องและภาพประกอบ
4. ปกหลังด้านใน จะทำหน้าที่เป็นปกหลังทันทีเมื่อปกหลังหลุดออกหรือฉีกขาด
5. ปกหลัง

2.5. จิตวิทยาในการทำหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

การทำหนังสือนิทานสำหรับเด็กต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กเป็นสำคัญ เกริก ยุ้นพันธ์ (2560: 45-47) ได้อธิบายถึงจิตวิทยาในการทำหนังสือนิทานสำหรับเด็ก โดยแยกตามลำดับพัฒนาการของเด็ก ได้ดังนี้

เด็กวัย 0-3 ปี เด็กวัยนี้ควรส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยการใช้มือหยิบจับสิ่งของ และการประสานงานระหว่างมือกับตา หนังสือสำหรับเด็กวัยนี้จึงต้องมีความแข็งแรง ทนทาน และไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก เช่น หนังสือบอร์ดบุ๊ค (board book) ซึ่งมีขอบมน มีลักษณะเป็นหนังสือกึ่งของเล่น เด็กวัยนี้จะยังอ่านหนังสือไม่ออก หนังสือจึงต้องเน้นภาพประกอบในการสื่อความหมาย เด็กจะใช้การประกอบสร้างเรื่องจากการลำดับภาพ หรือการอ่านภาพ พร้อมกับฟังผู้อื่นอ่านเนื้อเรื่องให้ฟัง เนื้อเรื่องจึงต้องใช้ภาษาที่ง่าย เป็นเรื่องสั้น ๆ ใช้คำคล้องจอง และคำซ้ำ

เด็กวัย 4-6 ปี เด็กวัยนี้จะช่างคิด ช่างจินตนาการ ช่างพูด ช่างถาม สนใจใคร่รู้ในสิ่งรอบตัว แต่ไม่สามารถแยกแยะระหว่างเรื่องจริงและจินตนาการออกจากกันได้ หนังสือนิทานสำหรับเด็กวัยนี้จึงต้องมีเนื้อเรื่องใกล้ตัวหรือหนังสือชวนฝัน นิทานที่มีสัตว์ พืช หรือสิ่งของต่าง ๆ พูดได้ นิทานที่มีเรื่องราวน่าตื่นเต้น มีการผจญภัย เวทมนตร์ หรือสัตว์ประหลาด เพื่อสร้างความสนใจ และจูงใจเด็ก เป็นการพัฒนาการคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของเด็ก เด็กวัยนี้ จะยังสนใจเพียงนิทานที่มีเรื่องราวสั้น ๆ ชอบนิทานคำกลอนหรือนิทานที่มีคำคล้องจอง

เด็กวัย 7-12 ปี เด็กวัยนี้จะเริ่มพัฒนากระบวนการคิดที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น เริ่มอ่านหนังสือได้เองคล่องขึ้นและแตกฉาน เริ่มอยากทำอะไรด้วยตัวเอง มีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง การอ่านหนังสือจึงเป็นเรื่องท้าทายความสามารถ ส่วนมากจะสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม หรือนิทานที่มีคำทายประหลาดเซอร์วิญญา นอกจากนี้ยังสนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิตและเรื่องสมจริง เรื่องราวที่น่าตื่นเต้น ผจญภัย เรื่องราวเกี่ยวกับตำนาน นิทานปรัมปราโบราณ

จิตวิทยาในนิทานที่เชื่อมโยงกับความกลัวของเด็ก เป็นอีกประเด็นที่ต้องศึกษาข้อมูล ประกอบการจัดทำหนังสือ Violetta-Eirini (2016: 216) สรุปว่า จิตวิทยาที่ส่งผลต่อเด็กที่มักพบในนิทาน มีตัวอย่าง เช่น การสร้างความกลัวว่าจะไม่ถูกรักหรือถูกทอดทิ้ง ความขัดแย้งภายในครอบครัว การแข่งขันระหว่างพี่น้อง สถานะทางสังคม การยอมรับลักษณะเชิงลบและบวกของตนเอง และผู้ปกครอง การได้มาซึ่งปัญหาอัตลักษณ์ทางเพศ และการสัมผัสอารมณ์หลากหลายรูปแบบ ซึ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถอธิบายและให้ความรู้ผ่านนิทานได้

3. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3.1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist learning) พัฒนาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และลัทธิทางสังคม (social learning theory and constructivism) ของอัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) และได้รับการพัฒนาเพื่อนำมาปรับใช้ในลักษณะที่แตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการ Olausson, Reddy, Irvine and Williams (2016: 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist learning) นั้น มีการเรียกด้วยคำที่หลากหลาย เช่น peer-led teaching, peer-led training, peer tutoring, peer-teaching, collaborative learning, collaborative tutoring, cooperative learning, supplementary instruction, tutor-less group, peer supported learning, shared learning, co-teaching, co-tutoring, student

partnership, facilitated peer mentoring ตลอดจน near-peer หรือ cross year ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านที่ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist learning) ไว้ดังนี้

Slavin (1987: 7-13) อธิบายว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกบางคนในกลุ่มจะรับผิดชอบเป็นผู้สอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

Topping (2001: 13) อธิบายว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกิจกรรมการสอนแบบมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้และทักษะ โดยอาศัยการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นที่ได้จากการจับคู่กัน (pair) โดยต่างฝ่ายต่างสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยอาศัยกระบวนการ

Topping & Ehly (2001: 5-6) อธิบายว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการสอนโดยให้ผู้เรียนฝ่ายหนึ่งมีบทบาทเป็นผู้สอน (tutor) และให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เรียน (tutee) เน้นการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหาหลักสูตรเป็นหลัก เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และอาจจะสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือกันด้วยสื่อการสอนต่าง ๆ ก็ได้ โดยจะสามารถยกระดับความสามารถของนักเรียนไม่มากนัก

วิจารณ์ พานิช (2547: 32) กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist) อาจเรียกว่า การเรียนรู้จากกัลยาณมิตร โดยกัลยาณมิตร (peers) อาจเป็นเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานเดียวกัน หรือเป็นคนที่อยู่ในหน่วยงานอื่นก็ได้

นันทวัน วัฒนมงคลสุข, วรพงษ์ คุณเดชอมร และ ศิรินาถ บุรณพงษ์ (2560: 280) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยหรือเป็นคู่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือกัน มีการสลับบทบาทการเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน “เพื่อนช่วยเพื่อน” อยู่ในลักษณะของ (เพื่อน) เรียนแก่ ช่วย (เพื่อน) เรียนอ่อน เป็นวิธีการที่คนเก่งจะช่วยอธิบายแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่คนที่มีการเรียนอ่อนกว่า

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist learning) เป็นกิจกรรมการสอน ที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ผ่านการจับคู่กัน หรือ จับกลุ่มกัน โดยมีผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนดีกว่า รับบทบาทผู้สอน (tutor) และ ผู้เรียนที่เรียนอ่อนกว่าทำหน้าที่เป็นผู้เรียน (tutee) เพื่อให้ผู้เรียนที่เป็นผู้สอนได้มีโอกาสช่วยสอนเพื่อนที่เป็นผู้เรียน ให้มีความสามารถมากยิ่งขึ้น

3.2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

Thiagarajan (1973: 10-13) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีการรวมกลุ่มทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนการสอน ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วย โดยมอบหมายงานให้ผู้เรียนรับผิดชอบร่วมกันศึกษาเรื่องที่ได้รับมอบหมาย แล้วรายงานผลเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งต้องพิจารณาและดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. อธิบายและกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และเกิดความเชื่อมั่นว่าตนเองจะได้รับประโยชน์จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูชี้แจงวิธีสอน จัดกลุ่มนักเรียน กำหนดผู้นำในกลุ่ม
3. ครูคอยให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เป็นผู้นำกลุ่มได้มีโอกาสให้คำปรึกษาเพื่อนในกลุ่มในช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น
4. ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เดือนละครั้งเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้แข่งขันกัน
5. เตรียมแหล่งข้อมูลเพื่อการสืบค้นข้อมูลให้เพียงพอ
6. กระจายเนื้อหาในรายวิชาที่จะสอนเป็นบทย่อย ๆ จัดเรียงลำดับตามความเหมาะสม
7. เตรียมแบบฝึกหัดประกอบการเรียน เตรียมแบบทดสอบเกณฑ์การให้คะแนน การตัดสิน
8. ในการเลือกนักเรียนผู้สอน (tutors) นักเรียนผู้เรียน (tutees) เพื่อจัดกลุ่มจับคู่ผู้สอนจะต้องแนะนำหรืออธิบายให้ผู้เรียนทั้งสองฝ่ายเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

สาโรจน์ เกษมสุขโชติกุล (2554 : 4-5) ได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์
 - ขั้นตอนนี้ผู้สอนต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าจะจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist) เพื่ออะไร โจทย์หรือปัญหาที่ต้องการขอความช่วยเหลือคืออะไร
2. อธิบายกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist)

ขั้นตอนนี้ครูอธิบายแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist) ให้กับนักเรียนเข้าใจ

3. กำหนด “กระบวนกร” (facilitator)

ขั้นตอนนี้ครูกำหนด “กระบวนกร” (facilitator) หรือผู้ที่คอยสนับสนุน ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างทีม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ ซึ่งกระบวนกรสามารถหาจากภายนอกทีมก็ได้

4. วางตารางเวลาสำหรับการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นตอนนี้ครูจะวางตารางเวลาสำหรับการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนกระทั่งถึงการสรุปความรู้ที่ได้เพื่อให้สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้ทันทีที่โดยอาจต้องเผื่อเวลาสำหรับปัญหาที่ไม่คาดคิดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ด้วย สำหรับการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้นี้อาจกำหนดเวลาประชุมให้แล้วเสร็จได้ภายในครึ่งวัน วันครึ่ง ถึงสองวัน เป็นต้น

5. ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นตอนนี้ครูควรเลือกผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย (diverse) ในเรื่องของทักษะ (skill) ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญ (competencies) และประสบการณ์ (experience) สำหรับจำนวน ผู้ที่จะเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้อาจอยู่ที่ 6-8 คน ทั้งนี้ไม่ควรแบ่งชั้นตำแหน่ง ความอาวุโสของผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยน แต่ให้พิจารณาถึงทักษะความสามารถและประสบการณ์ที่ผู้เข้าร่วมแต่ละคนมีเป็นหลัก โดยต้องยึดคติเคารพในสิ่งที่แต่ละคนรู้

6. สร้างทางเลือก

ขั้นตอนนี้ครูควรมุ่งหาผลลัพธ์หรือสิ่งที่เราต้องการได้รับจริง ๆ กล่าวคือ การทำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน (peer assist) นั้น จะต้องมองให้ทะลุถึงปัญหาสร้างทางเลือกหลาย ๆ ทางมากกว่าที่จะใช้คำตอบสำเร็จรูปทางใดทางหนึ่ง เช่น การพิจารณาทำโครงการหนึ่ง ๆ ให้คุ้มค่ากับการลงทุน อาจทำได้โดยการลดต้นทุน ลดวัตถุประสงค์ที่ไม่จำเป็น เป็นต้น

7. พุดคุยแบบไม่เป็นทางการ

ขั้นตอนนี้ครูควรวางแผนเวลาสำหรับการพบปะสังสรรค์ทางสังคม หรือการพุดคุยแบบไม่เป็นทางการ (นอกรอบ) บางครั้งความคิดดี ๆ อาจเกิดขึ้นจากวงสนทนาแบบไม่เป็นทางการก็ได้

(1) กำหนดบทบาทของแต่ละฝ่าย

ขั้นตอนนี้ครูควรกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนตลอดจนสร้างบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันสำหรับบทบาทของผู้เรียนก็คือ ต้องเปิดโอกาสให้ “กระบวนกร” (facilitator) ได้นำเสนอความ

คิดเห็นต่าง ๆ และทีมผู้เรียนควรทำตัวเป็นผู้ฟังที่ดี เพื่อที่จะทำความเข้าใจ และเรียนรู้สิ่งที่ทีมผู้ช่วยพูด สำหรับบทบาทหลักของทีมผู้ช่วยนั้น คือการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในการแก้ปัญหาโดยต้องไม่เพิ่มภาระในการทำงาน

(2) แบ่งเวลา

ขั้นตอนนี้ครูควรแบ่งเวลาออกเป็น 4 ส่วน *ส่วนแรก* ใช้สำหรับให้ทีมเจ้าบ้านแบ่งปันข้อมูล (information) บริบท (context) ต่าง ๆ รวมทั้งแผนงาน ที่เกี่ยวข้องในอนาคตที่เกี่ยวกับปัญหา ให้ทีมผู้ช่วย ซึ่งเป็นทีมเยือนได้รับทราบ โดยควรอธิบายให้สั้น กระชับ ได้ใจความ *ส่วนที่สอง* ใช้สนับสนุน หรือกระตุ้นให้ทีมผู้ช่วยซึ่งเป็นทีมเยือน ได้ซักถามในสิ่งที่เขาจำเป็นต้องรู้ *ส่วนที่สาม* ใช้เพื่อให้ทีมผู้ช่วยซึ่งเป็นทีมเยือน ได้เสนอมุมมองหรือความคิด เพื่อให้ทีมเจ้าบ้านนำสิ่งที่ได้ฟังทั้งหมดมาวิเคราะห์ *ส่วนที่สี่* ใช้สำหรับการพูดคุยโต้ตอบ พิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และตกลงเรื่องขั้นตอนปฏิบัติงาน รวมถึงการจัดทำรายงานความก้าวหน้าต่าง ๆ

สายสุดา ปันตระกูล (2563: 43) ได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

เป็นการเตรียมการเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน

- ผู้สอนชี้แจงวิธีการเรียนรู้
- ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- ผู้สอนแจ้งผลคะแนนให้ผู้เรียนทราบ
- ผู้เรียนจับคู่กันตามสมัครใจระหว่างคนที่มีคะแนนสูงจับคู่กับคนที่มีคะแนนต่ำ

2. ชี้นิสัยหรือยกตัวอย่าง

ผู้สอนอธิบายชี้แจงทำความเข้าใจถึงบทบาทของเพื่อนที่จะดูแลกัน คือให้ช่วยดูแลแนะนำด้านการเรียน การส่งงาน และอื่น ๆ ตามที่เพื่อนร้องขอ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะได้เรียนรู้จากผู้สอนหรือเพื่อนในชั้นเรียน โดยผู้สอนหรือเพื่อนจะอธิบายพร้อมยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนหรือตัวอย่างผลงาน

3. ชี้นฝึกหัด

เป็นการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มโดยผู้เรียน ในขั้นนี้กลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทสำคัญมาก โดยผู้เรียนที่เรียนเก่งจะทำหน้าที่ช่วยเหลือ ทบทวนความรู้ให้กับเพื่อน ขั้นตอนนี้จะมีการประชุมแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม ซักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิก

ในกลุ่มก่อนจับคู่กันปฏิบัติงานที่ผู้เรียนทั้งสองฝ่ายต้องแบ่งปันความรู้ตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อนในการทำงานกลุ่ม โดยผู้เรียนสามารถขอคำแนะนำจากผู้สอนคอยหากต้องการความช่วยเหลือได้

4. ชั้นการสรุปและตรวจสอบ

ผู้เรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปผลงาน หรือนำเสนอผลงานจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบทีมที่มีต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษา

5. ชั้นฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ

ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะกระบวนการกลุ่มอีกครั้งโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ ในขั้นนี้เป็นการให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้กลับไปช่วยเหลือ โดยการสอนและร่วมพูดคุยถึงข้อสรุปเพื่อให้เกิดความรู้ที่ชัดเจนในกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ผ่านมา โดยอาจจะให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันกับผู้สอนว่ามีสาระที่ได้เรียนรู้อะไรบ้างเกิดความสงสัยในเรื่องใดและต้องการเรียนรู้อะไรเพิ่มเติม

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหลักการและการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของ สายสุตา ปันตระกูล (2563: 43) มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เนื่องจากเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ที่จำเป็นต้องใช้กระบวนการฝึกหัด และการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดย สุชาดา ตั้งศิรินทร์ (2563: 30) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอนกันเองบ้าง เพราะในบางครั้งผู้เรียนด้วยตนเองจะสามารถใช้ภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจกันได้ดี โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการเรียนรู้แบบเป็นคู่ จะช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลายจากการเรียนรู้จากครูซึ่งเป็นผู้ใหญ่ และยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความเอื้อเฟื้อ รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งนี้แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือ ขั้นที่ครูใช้กลวิธีต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ภาพ เกม เพลง คำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ก่อนเริ่มเรียน ครูชี้แจงวิธีการเรียนรู้ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แบบคละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และ อ่อน 1 คน มีการกำหนดบาทและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต คือ ขั้นที่ครูสาธิตการใช้หนังสือนิทาน การสังเกตคำวิธีการอ่าน และการตรวจสอบคำอ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกหัดโดยใช้หนังสือนิทาน คือ ขั้นการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียน นักเรียนผู้สอน (tutors) จะทำหน้าที่ช่วยเหลือ ทบทวนความรู้ให้กับเพื่อนนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) เดียวกัน (ขั้นตอนนี้จะมีการทบทวนบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม) ชักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ฝึกอ่านออกเสียงคำโดยใช้หนังสือนิทานเป็นกลุ่ม นักเรียนร่วมกันแบ่งปันความรู้ และให้คำแนะนำเพื่อนในการอ่านออกเสียงคำ โดยนักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากครูได้ด้วย

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและตรวจสอบ คือ ขั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบประเด็นปัญหาที่พบในกลุ่ม และการแก้ปัญหาโดยเพื่อนช่วยเพื่อน

ขั้นที่ 5 ขั้นฝึกฝนโดยใช้หนังสือนิทาน คือ ขั้นที่ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้นำหนังสือนิทานฉบับที่ไม่มีคำเฉลยคำอ่านไปฝึกฝนร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วนำมาตรวจสอบคำเฉลยคำอ่านกับหนังสือนิทานฉบับที่มีคำเฉลยคำอ่าน หรือตรวจสอบจากครู

3.3. ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกันมากกว่าการแข่งขัน ช่วยให้เกิดการแบ่งปันความรู้ นักเรียนที่เป็นผู้ช่วยเหลือเพื่อนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อน กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ส่วนบุคคล สร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน สนับสนุนให้นักเรียนที่เรียนอ่อนได้สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนที่เรียนเก่ง และส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (Lippitt & Lippitt, 1968: 280, Levine, 2012: 103-116)

ประโยชน์ที่เกิดกับผู้สอน

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยแบ่งเบาภาระของการสอนซ่อมเสริมของครูได้ ทำให้ครูมีเวลาว่างมากพอที่จะเอาใจใส่นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษและช่วยให้ครูมีความมั่นใจและฝึกฝนทักษะอื่น ๆ เพิ่มเติมได้ (Lippitt & Lippitt, 1968: 280, Levine, 2012: 103-116)

4. การอ่านออกเสียง

4.1. ความหมายของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านประเภทหนึ่ง ที่ตรงกันข้ามกับการอ่านเงียบหรือการอ่านในใจ กล่าวคือ เป็นการอ่านที่ต้องเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ได้มีผู้อธิบายความหมายไว้ดังนี้

เถกิงกิจ แก้วเสนห์ (2545: 7-8) กล่าวถึงความหมายของการอ่านออกเสียง ว่า คือการเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏให้ถูกต้องตามอักขรวิธี หรือตามหลักภาษาได้ถูกต้อง

Kindle (2009: 202-211) อธิบายความหมายของการอ่านออกเสียง ว่า การอ่านออกเสียง (reading aloud) คือ แนวปฏิบัติพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา โดยเป็นการสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่

Kindle (2010: 65-88) อธิบายความหมายของการอ่านออกเสียง ว่า การอ่านออกเสียง (reading aloud) คือ การเรียนรู้การอ่านแบบผู้ใหญ่ (adult-mediated interactions) ผู้เรียนจะเรียนรู้คำศัพท์ผ่านน้ำเสียง ท่าทาง และสีหน้าของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่หรือผู้สอน จะสอนอ่านโดยการให้ความหมายของคำ โดยอาจจะเพิ่มข้อมูล ตัวอย่าง และคำชี้แจงที่สนับสนุนนักเรียนในการสร้างความหมายของคำ โดยนักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในการอ่านในรูปแบบที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

อุทัย ภิรมณ์รัตน์ (2560: 49) อธิบายว่า การอ่านออกเสียง เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้อวัยวะทางร่างกายหลายส่วนประกอบการอ่าน ทั้งอวัยวะในการออกเสียงอ่าน และสายตา โดยต้องควบคุมจังหวะการอ่าน ระดับเสียง และอากัปกริยาขณะอ่านด้วย

ชั้นฉชัย อธิเกียรติ (2562: 81) กล่าวว่า การอ่านออกเสียง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านที่นักเรียนดูตัวหนังสือแล้วเปล่งเสียงคำต่าง ๆ ออกมาให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ได้อย่างคล่องแคล่ว และน่าฟัง

สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ (2562: 137) อธิบายว่า การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่นักเรียนฝึกฝนการอ่านให้ถูกต้อง ชัดเจน ใช้น้ำเสียงอ่านที่เหมาะสม สามารถแบ่งวรรคตอนการอ่านได้ถูกต้อง อ่านไม่ตะกุกตะกัก หรือตกหล่น สามารถจำคำอ่านได้แม่นยำ ไม่อ่านสะกดคำไปที่ละคำ และต้องอ่านด้วยความชื่นชม โดยการอ่านออกเสียงมีจุดมุ่งหมายสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อให้สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีและตามความนิยม 2) เพื่อให้อ่านได้ชัดเจน แบ่งจังหวะเน้นเสียง และเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3) เพื่อให้สามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ และ 4) เพื่อฝึกการใช้ น้ำเสียงในการอ่านให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียง คือ การอ่านโดยเปล่งเสียง เพื่ออ่านออกเสียงคำหรือประโยคให้ถูกต้องตามอักขรวิธี หรือตามหลักภาษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกฝนการอ่านให้เกิดความชำนาญ กระตุ้นการจดจำคำศัพท์ การแบ่งวรรคตอน การเน้นเสียงและจังหวะ การใช้สายตา ตลอดจนอากัปกริยาขณะอ่านด้วย

4.2. ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

ความสำคัญต่อการรู้หนังสือและการพัฒนาทักษะทางภาษา

การอ่านออกเสียงสำหรับเด็กหรือการอ่านหนังสือร่วมกันนั้น เชื่อมโยงกับความสามารถในการรู้หนังสือของเด็ก (children's emergent literacy ability) ซึ่งสามารถนับเป็นทักษะพื้นฐานหรือความรู้ที่เด็กต้องพัฒนาก่อนการเรียนรู้ทักษะการอ่านขั้นสูง การอ่านออกเสียงร่วมกันจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจตัวอักษร คำ ประโยคที่เชื่อมโยงกับเสียงพูด ตลอดจนการเรียนรู้วิธีการถือหนังสือและการพลิกหน้าหนังสืออีกด้วย (Duursma, Augustyn & Zuckerman, 2008: 554) โดยจะช่วยในการปรับปรุงการออกเสียงคำและประโยค การใช้น้ำเสียง และการแบ่งวรรคตอน (อุทัย ภิรมณ์ริน, 2560: 49)

ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงเป็นมากกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะและการพัฒนาการรู้หนังสือในห้องเรียน เนื่องจากกิจกรรมการอ่านออกเสียงจะเป็นโอกาสที่ครูและนักเรียนจะได้เรียนรู้การพัฒนาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน และศึกษารูปแบบของความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายในห้องเรียนร่วมกัน แม้ว่าการจัดกิจกรรมการอ่านออกเสียงจะเน้นไปที่การสร้างทักษะต่าง ๆ เช่น ความเข้าใจความหมาย ความคล่องแคล่วในการอ่าน และการจดจำคำศัพท์ แต่ผลจากการจัดกิจกรรมการอ่านออกเสียงโดยอ้อมนั้น เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และอยากมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความรู้ เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานไปสู่การพัฒนาการคิดและการเรียนรู้ที่ซับซ้อนในชั้นเรียนที่สูงขึ้นด้วย (Wiseman, 2011: 432) นอกจากนี้การอ่านออกเสียงยังเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนด้วย (อุทัย ภิรมณ์ริน, 2560: 49)

4.3. วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการอ่านออกเสียง

กรรณิการ์ พวงเกษม (2535: 56) ได้แนะนำกลวิธีการสอนอ่านออกเสียงว่าการอ่านออกเสียงเป็นการอ่านคำ หรือข้อความที่เป็นความเรียง (ร้อยแก้ว) และอ่านข้อความที่มีคำสัมผัสคล้องจอง (ร้อยกรอง) ในการสอนอ่านออกเสียงระดับประถมศึกษา ควรพิจารณาองค์ประกอบดังนี้

1. **อ่านชัดเจน** ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะทุกตัวให้ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงตัว ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น
2. **อ่านถูกต้อง** ผู้เรียนสามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่นหรือเพิ่มเติมขึ้นมา

3. **อ่านคล่อง** ผู้เรียนรู้จักการกวาดสายตาล่วงหน้าไปก่อนและออกเสียงตามภายหลังเพื่อให้อ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก

4. **การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง** ผู้เรียนรู้จักการเน้นคำและแบ่งวรรคตอน หยุดออกเสียงในที่ที่ควรหยุด เพราะถ้าหยุดผิดที่จะทำให้ข้อความมีความหมายผิดไปจากเดิม จำต้องฝึกให้นักเรียนระมัดระวังในเรื่องนี้ให้มาก

5. **น้ำเสียง** ผู้เรียนใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่องเป็นแบบคำพูดหรือบรรยาย

6. **ท่าทางในการอ่าน** ผู้เรียนสามารถจับหนังสือให้ถูกต้อง วางระยะห่างจากสายตา การมองผู้ฟังและทำย่นที่ตรงตามนำดู

ทั้งนี้ ในการสอนออกเสียงคำ ครูจะต้องฝึกให้นักเรียนทำซ้ำ ๆ เช่นอ่านคำควบกล้ำไม่ถูก อ่านผิดวรรคตอน อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มเติม ครูต้องให้อ่านซ้ำคำหรือข้อความเดิมจนเห็นว่าอ่านถูกต้อง จึงจะให้อ่านต่อไป การแก้ไขดังกล่าวนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องในการอ่านของตนและพยายามแก้ไขปรับปรุงตัวในเรื่องการอ่านให้ดีขึ้น

วรรณ โสภประยูร (2553: 138-139) อธิบายว่า วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกัน ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละวิธีเพื่อเลือกวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียน นอกจากนี้ครูจะต้องเข้าใจวิธีบูรณาการเข้าด้วยกัน ตัวอย่างวิธีการสอนอ่านแบบต่าง ๆ ที่ครูควรนำมาผสมผสานกันและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มีดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบแจกลูก

การสอนอ่านภาษาไทยระดับต้น สำหรับผู้เริ่มเรียน ผู้สอนมักจะใช้วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักรูปตัวอักษร (letters) และเสียงของตัวอักษร (letter sounds) ทุกตัวในภาษาไทยก่อนในลำดับแรก แล้วจึงสอนการประสมคำ (letter combinations) ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะและสระ เช่น กะ กา กิ กึ กือ กุ กู และ กา ขา คา งา จา ฉา ซา ซา รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ ที่แยกตามอักษรสูง-กลาง-ต่ำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า, ขา ข่า ข้ำ และ คา ค่า ค้า เป็นต้น วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกนี้ช่วยให้ผู้เรียนเรียนคำใหม่ได้ง่าย และอ่านออกเสียงได้ดี แต่ปัญหาด้านการไม่เข้าใจความหมายของคำอาจจะทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจการอ่านจากวิธีการสอนนี้ หรือไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมการเรียนรู้เท่าที่ควร ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและความคล่องแคล่วในการอ่าน โดยสามารถกล่าวได้ว่าวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกนี้ มุ่งเน้นด้านการอ่านออกเสียงมากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย

2. วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำ

วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำ (spelling) เป็นการสอนการอ่านออกเสียงตามพยัญชนะและสระที่ประสมกันเป็นคำ โดยเป็นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักนำเอาพยัญชนะต้น สระตัวสะกดและวรรณยุกต์มาประสมเป็นคำอ่าน ในการสอนภาษาไทยมักเริ่มจากการสอนสะกดตามรูปคำ เช่น จอ-อา-นอ จาน หรือ กอ-อา-งอ-กาง-ไม้โท ก้าง เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนอ่านคำใหม่ที่กำหนดให้เรียนได้ แล้วจึงสอนอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด คำที่มีสระอยู่หน้าพยัญชนะ คำที่เป็นสระลรูปหรือสระเปลี่ยนรูป คำอักษรควบ คำอักษรนำ คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีตัวการ์นต์ คำที่ใช้บัน บรร และ รร (ร หัน) และคำทับศัพท์ เป็นต้น ผู้เรียนโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา หากสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำได้ดี ผู้เรียนจะสามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ได้ดีขึ้น และเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

3. วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค

วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค (word and sentence reading) เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านคำได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว โดยวิธีสอนนี้จะเน้นการฝึกให้ผู้เรียนอ่านโดยกวาดสายตาไปครั้งละ 2-3 คำ แล้วจึงอ่านคำที่อยู่ติดกันต่อเนื่องกันเป็นประโยค และเพิ่มอัตราความเร็วในการอ่านให้ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ดี หากจะใช้วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยคแต่เพียงอย่างเดียวก็อาจทำให้เด็กอ่านออกเสียงได้ไม่ดีเท่าที่ควร

4. สอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสพการณ์

แผนภูมิประสพการณ์ (phoneme-grapheme mapping) โดยผู้สอนและนักเรียนสามารถช่วยกันสร้างขึ้นได้ ซึ่งแผนภูมินี้ใช้เป็นสื่อการสอนและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนอ่าน การสอนอ่านโดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านคำหรือประโยคได้เร็วและมีความหมายมากขึ้น นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถใช้แผนภูมิสอนอ่านควบคู่ไปกับวิธีสอนอ่านแบบอื่น ๆ ได้ทุกแบบและใช้ได้ดีกับทุกกลุ่มประสพการณ์อีกด้วย

สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ (2562: 137-138) อธิบายถึงขั้นตอนการสอนอ่านออกเสียงแต่ละระดับชั้น ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

1. ฝึกอ่านออกเสียงคำใหม่ในบทเรียน
2. อ่านออกเสียงคำที่ออกเสียงยาก เช่น คำควบกล้ำ หรืออักษรนำ
3. ครูอ่านให้ฟังเป็นตัวอย่าง
4. อ่านตามครูทีละวรรคหรือทีละบรรทัด
5. ฝึกอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล
6. ฝึกอ่านออกเสียงตามลำพังหรืออ่านกับเพื่อน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

1. ฟีกอ่านออกเสียงคำใหม่หรือคำยากจากบัตรคำ ให้สามารถจดจำรูปคำและความหมายของคำได้แม่นยำและอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว
2. อ่านออกเสียงจากแบบฝึกอ่าน ซึ่งจะเป็นแบบฝึกเกี่ยวกับการอ่านมาตราตัวสะกด คำควบกล้ำ อักษรนำ ฯลฯ
3. อ่านออกเสียงจากบทอ่าน โดยไม่จำเป็นต้องอ่านทั้งเรื่อง อาจแบ่งตอนหรือย่อหน้าก็ได้ ให้อ่านตามขั้นตอนดังนี้
 - 1) อ่านออกเสียงคำยากหรือคำใหม่ จากบัตรคำหรือในบทเรียนจนคล่อง
 - 2) ครูอ่านออกเสียงให้ผู้เรียนฟังและสังเกตวิธีการแบ่งวรรคตอน
 - 3) นักเรียนแต่ละคนอ่านสำรวจก่อนและถ้ามีคำใดอ่านไม่ได้ให้ถามเพื่อนหรือครู หรือใช้การสะกดคำที่อ่านไม่ได้ก่อน แล้วจึงฝึกอ่านแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง
 - 4) นักเรียนฝึกอ่านกับครูเป็นรายบุคคล เป็นแถว หรือเป็นกลุ่ม
 - 5) นักเรียนจับคู่กันอ่านหรืออ่านเป็นกลุ่ม
 - 6) นักเรียนฝึกอ่านตามลำพังจนคล่องแคล่ว จนจำคำและความหมายได้แม่นยำ
 - 7) หลังจากอ่านออกเสียงแล้วให้นักเรียนคัดข้อความที่ชอบลงสมุด ฝึกเขียนตามคำบอก แต่งประโยค วาดภาพแล้วเขียนคำบรรยายประกอบ และประเมินการอ่านออกเสียงร่วมด้วย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

1. ครูให้นักเรียนอ่านสำรวจบทอ่านก่อน เพื่อฝึกฝนด้วยตนเอง และสำรวจคำยากที่ยังอ่านไม่ได้ และครูควรนำคำยากมาให้ผู้เรียนฝึกอ่านอีกครั้งจนคล่อง
2. ครูสาธิตการอ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนดูหนังสือประกอบและสังเกตการอ่าน การเว้นวรรคตอน การใช้น้ำเสียงในการอ่าน ครูสาธิตการอ่านประมาณ 1 ตอน หรือ 1 ย่อหน้า
3. นักเรียนฝึกอ่านกับครู โดยอ่านเป็นแถว เป็นกลุ่ม หรืออ่านทีละคนสลับกันไป
4. นักเรียนฝึกอ่านกับเพื่อน และช่วยกันแก้ไข
5. นักเรียนฝึกอ่านตามลำพังด้วยตนเองจนคล่อง

6. หลังการฝึกการอ่านออกเสียงแล้ว ให้เลือกทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ดังนี้
- 1) ฝึกอ่านโดยกำหนดตัวละครให้อ่านเช่นเดียวกับการเล่นละครวิทยุ
 - 2) ฝึกอ่านแบบการอ่านข่าวหรืออ่านบทความ
 - 3) การเขียน คิด นำคำแต่งประโยค
 - 4) วาดภาพประกอบข้อความจากหนังสือแล้วเขียนบรรยายภาพ

4.4. การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง

การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง เป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนเพื่อตัดสินว่าอ่านถูกต้องหรือไม่ ซึ่งมักใช้เครื่องมือวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เพื่อวัดความถูกต้องของการอ่านออกเสียงและความเข้าใจในเนื้อเรื่อง (สุนันทามัน เศรษฐวิทย์, 2540: 170) การวัดผลลักษณะนี้เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลผลการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาความพร้อมและพัฒนาการของผู้เรียน หรือใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสม หรือนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน ลักษณะข้อมูลที่ได้ อาจจะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือข้อมูลผลการเรียนรู้ในลักษณะคำอธิบาย พัฒนาการ จุดแข็งจุดอ่อน หรือปัญหาของนักเรียนที่พบจากการสังเกต สัมภาษณ์ หรือวิธีอื่น ๆ ซึ่งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยนั้นมีความเหมาะสมกับวิธีและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ เพราะเป็นวิธีที่ยืดหยุ่นตามสถานการณ์และบริบท ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล ช่วยให้ครูเข้าใจผู้เรียนได้อย่างลึกซึ้งกว่าการประเมินแบบเป็นทางการ (ซันธชัย อธิเกียรติ, 2562: 170)

วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง มี 3 ประการ ดังนี้

- 1) เพื่อวัดความสัมพันธ์กันของการทำงานร่วมกันของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านออกเสียงของผู้เรียน ได้แก่ สายตา หู ปาก และสมอง เมื่อการวัดและประเมินผลสิ้นสุดลงจะสามารถจำแนกได้ว่าผู้เรียนคนใดยังไม่สามารถใช้อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านออกเสียงได้ดี เช่น ยังไม่สามารถกวาดสายตาจากซ้ายไปขวาได้ดี หรือยังไม่สามารถกวาดสายตาเพื่อเริ่มอ่านคำในบรรทัดใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มอัตราเร็วในการอ่าน เพราะการอ่านออกเสียงนั้นทำให้สมองต้องทำงานหลายขั้นตอนซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีอัตราเร็วในการอ่านลดลง และอาจจะพบว่าผู้เรียนอ่านออกเสียงโดยกวาดสายตาจากด้านซ้ายสุดไปขวาสุดพร้อมกับขยับหัวตามทิศทางที่กวาดสายตาไป ผู้สอนควรฝึกให้

ผู้เรียน จัดวางระดับสายตาโดยฝึกให้การมองอยู่ที่กึ่งกลางบรรทัดแล้วกวาดสายตาจากทางด้านซ้ายไปขวาเพื่อช่วยลดการขยับหัวตามทิศทางการอ่านได้

2) เพื่อวัดความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำ การแบ่งวรรคตอน การเน้นน้ำหนักพยางค์ และการใช้น้ำเสียงขณะอ่านออกเสียง ซึ่งในระดับเริ่มเรียนผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนใช้นิ้วมือชี้ตัวหนังสือพร้อมกับการอ่านออกเสียงเพื่อฝึกการเพ่งคำและลดการอ่านซ้ำคำ หรืออ่านย้อนคำเดิมด้วย

3) เพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ผู้สอนสามารถใช้คำถามและกำหนดให้ผู้เรียน อ่านประโยคสนทนาของตัวละคร หรืออ่านออกเสียงข้อความบางส่วนในเนื้อเรื่อง เพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของผู้เรียน พร้อม ๆ กับวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงของผู้เรียนด้วย แต่ไม่ควรให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง เพราะการอ่านออกเสียงใช้กระบวนการทำงานของสมองที่ซับซ้อน ซึ่งกระทบต่อการจับใจความสำคัญของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่ยังไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างชำนาญ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2540: 170-172)

วิธีการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง

ชัณธ์ชัย อธิเกียรติ (2562: 176) อธิบายว่า วิธีการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง ดำเนินการโดยการฟังการอ่านออกเสียงของนักเรียน กิจกรรมที่ให้นักเรียนอ่านออกเสียงนั้น ครูจะประเมินความถูกต้องในการอ่านออกเสียง เช่น อักษรวิธี การเว้นวรรคตอน ฯลฯ เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงคำหรือข้อความบางช่วงไม่ถูกต้อง ครูอาจเตือนและให้อ่านใหม่ทันที และจดบันทึกคำที่มักอ่านผิดเอาไว้ แล้วรอให้นักเรียนอ่านจนครบจึงค่อยยกคำที่อ่านผิดนั้นมาอธิบาย แล้วจึงให้นักเรียนอ่านใหม่ก็ได้ กรณีอ่านออกเสียงข้อความที่ยาว เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้สอนไม่ควรถามถึงใจความหรือเนื้อหาของเรื่อง เพราะหากต้องการให้ผู้เรียนจับใจความได้ ควรให้นักเรียนอ่านในใจ ไม่ใช่การอ่านออกเสียง

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง

การประเมินอย่างไม่เป็นทางการ ผู้สอนอาจจะบันทึกข้อมูลอย่างง่าย เช่น บันทึกในสมุดงานของนักเรียน หรือบันทึกในใบรายชื่อของนักเรียน เป็นต้น แต่หากเป็นการประเมินเพื่อใช้ในการวิจัย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจหรือวัดความสามารถของนักเรียนว่าตรงตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดนั้น ควรใช้เครื่องมือประเมินผลในลักษณะอื่น (ชัณธ์ชัย อธิเกียรติ, 2562: 183)

จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ (2563: 138) อธิบายว่า การวัดความรู้ความเข้าใจหรือวัดความสามารถของนักเรียน ควรใช้แบบสอบวัดความสามารถ (Ability test) เนื่องจากเป็นแบบสอบที่มุ่งวัดสมรรถนะการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในปัจจุบันของแต่ละบุคคล สิ่งที่มีจุดวัดเป็นระดับของทักษะทางความคิดและการปฏิบัติที่แสดงถึงความสามารถเฉพาะอย่างในสภาพปัจจุบัน (current

state) ของบุคคลหนึ่ง ๆ โดย ชัมธชัย อธิเกียรติ (2562: 186) อธิบายว่า แบบสอบวัดความสามารถนี้เป็นชุดข้อสอบที่ครูจัดทำขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ โดยมีโจทย์ให้นักเรียนปฏิบัติตามสำหรับการอ่านออกเสียงคำหรือประโยค โจทย์จะเป็นคำหรือประโยคที่ครูกำหนดให้อ่าน จากนั้นนำผลที่ได้ไปคิดคะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วค่อยประเมินผลว่า ผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งการทดสอบนั้นควรทดสอบช่วงก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) หรือช่วงทำกิจกรรม เพื่อให้สามารถนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้นต่อไป

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงเป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนเพื่อตัดสินว่าอ่านถูกต้องหรือไม่ โดยสามารถใช้เครื่องมือวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เพื่อให้ทราบระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้สอนอาจจะบันทึกข้อมูลอย่างง่าย เช่น บันทึกในสมุดงานของนักเรียน หรือบันทึกในใบรายชื่อของนักเรียนได้ แต่หากเป็นการประเมินเพื่อใช้ในการวิจัย หรือเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจหรือวัดความสามารถของนักเรียนว่าตรงตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดนั้น ควรใช้เครื่องมือประเมินผลในลักษณะอื่น ซึ่งการวัดความรู้ความเข้าใจหรือวัดความสามารถของนักเรียน ควรใช้แบบสอบวัดความสามารถ (Ability test) โดยผู้สอนจัดทำขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับการอ่านออกเสียงคำหรือประโยค โจทย์จะเป็นคำหรือประโยคที่ผู้สอนกำหนดไว้ จากนั้นนำผลที่ได้ไปคิดคะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วจึงประเมินผลว่าผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด การทดสอบนั้นควรทดสอบช่วงก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) เพื่อให้สามารถนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

4.5. ปัญหาและสาเหตุของการอ่านออกเสียง

พูนพงษ์ งามเกษม (2557: 105-107) ได้อธิบายถึงปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับประถมศึกษาว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเมื่อกำหนดให้อ่านคำยาก ก็ไม่สามารถอ่านได้ โดยไม่รู้วิธีการสะกดคำ เป็นปัญหาการอ่านไม่ออกทั้งคำ พบปัญหาการอ่านออกเสียงคำไม่ได้บางส่วน เช่น คำที่มีพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะควบ และไม่สามารถรู้เสียงพยัญชนะสะกด ไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะนำได้ ไม่สามารถจำเสียงสระเดี่ยว สระประสมได้ มีปัญหาการออกเสียง คู่คำเกินพยางค์ และอ่านคำผิดอีกด้วย โดย ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ (2558: 25-26) อธิบายว่า ปัญหาเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ไม่ดีเท่าที่ควรนั้น น่าจะเป็นปัญหาด้านการเรียนการสอนอ่านภาษาไทยระดับชาติ ปัญหาที่โดดเด่นที่สุดคือการออกเสียงตัว ร และเสียงควบกล้ำ นอกจากนี้ รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี (2561: 102-109) สรุปถึงปัญหาไว้ว่า ปัญหาสำคัญของการอ่านออกเสียงมี 2 ลักษณะ คือ 1. การไม่ออกเสียงในเสียงที่ต้องการ (omission)

เช่น การไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย การออกเสียง ร เรือ และเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้อง และ 2. การแทนที่ของเสียง (substitution) เป็นการสับสนในภาษา เช่น เสียงอักษรสูง-อักษรต่ำ พยัญชนะ ร-ล พยัญชนะที่มีรูปร่างคล้ายกัน (บ กับ ษ หรือ ณ กับ ฌ) มาตราตัวสะกด การละ-เพิ่ม-ซ้ำตัวสะกด ไม่สามารถแยกเสียงสระเสียงสั้น-ยาว สระเปลี่ยนรูป-ลดรูป และสระประสมได้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาความไม่แม่นยำในการออกเสียงหรือความเคยชินในการออกเสียงแบบผิด ๆ

ประพินท์ สังขา (2564: 254) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องไว้ว่า มาจากการขาดการฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียง เพราะปัจจุบันนิยมการฝึกอ่านในใจ ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ไม่ทราบว่าจะอ่านผิดหรืออ่านได้ถูกต้องหรือไม่

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1. งานวิจัยในประเทศ

5.1.1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทาน

จิตตพัฒน์ มังกรพันธุ์ (2559: 78-79) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทาน ชุด อีสปกลอนสี่ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทาน ชุดอีสปกลอนสี่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน ชุดอีสปกลอนสี่ และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน ชุดอีสปกลอนสี่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาครประสิทธิ์ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 43 คนโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ หนังสือนิทานชุดอีสปกลอนสี่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานชุดอีสปกลอนสี่ ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทาน ชุดอีสปกลอนสี่ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.25/85.90 2) ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานชุดอีสปกลอนสี่ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ฉรรค์ฤทธิ์ เรื่องบุญ (2559: 87-98) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสือ นิตานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหนังสือนิตานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิตานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้าง คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิตานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้าง คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง อำเภอโพนนาแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย ประกอบด้วย 1) หนังสือนิตานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 เรื่อง 2) แบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิตานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 เล่ม จำนวน 10 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพ ของหนังสือนิตานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 89.56/82.68 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ หนังสือนิตานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือ นิตานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ใน ระดับมากที่สุด

ฉรรค์ฤทธิ์ เรื่องบุญ (2559: 92-93) ได้ศึกษา เรื่อง การสร้างแบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกด คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความ คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา 2) แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1. แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.29/89.33 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีเกณฑ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนโดยภาพรวมเห็นด้วยมาก

สายฝน เล่าเรียนดี (2560: 59-65) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานสองภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยกลางของเด็กปฐมวัยชนเผ่าไทใหญ่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหนังสือนิทานสองภาษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาไทยกลางของเด็กปฐมวัยชนเผ่าไทใหญ่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่าหนังสือนิทานสองภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชนเผ่าไทใหญ่ ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 11 คน ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านกุงไม้สักมิตรภาพที่ 98 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หนังสือนิทานสองภาษา แผนการจัดการกิจกรรมการเล่านิทานสองภาษา และแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาไทยกลาง ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) หนังสือนิทานสองภาษาที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และ 2) เด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านกุงไม้สักมิตรภาพที่ 98 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสองภาษามีความสามารถในการพูดภาษาไทยกลางหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลัดดาวัลย์ พงษ์เขตกรณ์ (2562: 91-92) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คล่องแคล่วคำควบกล้ำเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านชุด คล่องแคล่วคำควบกล้ำ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คล่องแคล่ว คำควบกล้ำ มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบางแก้ว อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2561 จำนวน 21 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คล่องแคล่วคำควบกล้ำ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ และ

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คล่องแคล่วคำควบกล้ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือส่งเสริมการอ่านชุด คล่องแคล่วคำควบกล้ำ เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.86/82.37 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการ จัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คล่องแคล่ว คำควบกล้ำ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

วรัญญา ไวบรรเทา (2563: 96-100) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณภาพด้านทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนด้วยนิทาน ที่มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1 และ 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) นิทานจำนวน 4 เรื่อง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ ทั้งหมด 20 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) คุณภาพด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้นิทานจากคำศัพท์พื้นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.85/87.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และ 3) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรียนรู้โดยใช้นิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ศราพร กันทะนัน (2565 : 59-62) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดาราวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนดาราวิทยาลัย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 34 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทาน

อิเล็กทรอนิกส์ (e-book) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

วารินทร์ คำจา (2566: 63-66) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานประกอบกิจกรรมสร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือนิทานประกอบกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดระหว่างก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งหมด 16 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่กลับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์ หนังสือนิทานประกอบกิจกรรมสร้างสรรค์ และแบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือนิทานประกอบกิจกรรมสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 89.51/94.79 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลังโดยใช้หนังสือนิทานประกอบกิจกรรมสร้างสรรค์ พบว่าการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง

สุธารี บุณนาค (2559: 58-64) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติ ในระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนไทยในหลักสูตรนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงระหว่างนักเรียนหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) เวลาในการเรียนจำนวน 16 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินผลทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ดังนี้ 1) หลังการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังการเรียน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภรภัทร เฉตวงษ์ (2562: 49-51) ได้ศึกษา เรื่อง การใช้นิทานพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้นิทาน เป็นรายบุคคล 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ระดับคะแนนของโรงเรียน (ร้อยละ 70 ขึ้นไป) 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้นิทาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 37 คน ของโรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เขต 2 โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการกลุ่มนักเรียน 1 ห้อง จาก 2 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) นิทานคำคล้องจองจำนวน 2 เรื่อง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน และ 3) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจอง เครื่องมือทั้ง 3 ประเภท ได้ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งมีค่า (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง โดยทดลองจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจองหลังเรียน สูงกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม (20 คะแนน) ทุกคน โดยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 15-20 คะแนน (ร้อยละ 75-100) 2) นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจอง หลังเรียนเมื่อเทียบกับระดับคะแนน ของโรงเรียน (ร้อยละ 70) ได้ระดับดีเยี่ยม เกือบทุกคน (36 คน) และมีเพียง 1 คน ได้คะแนนระดับดีมาก 3) นักเรียนมีคะแนนการอ่านออกเสียงคำคล้องจองหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนทุกคน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิมลพร พงษ์ประเสริฐ (2564: 92-93) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้าน

การอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สุภัทรา สดเอี่ยม (2565: 103-111) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายด้วยการแจกลูกสะกดคำร่วมกับเกมมิฟิเคชัน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำร่วมกับเกมมิฟิเคชันกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) ศึกษาแรงจูงใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำกับแรงจูงใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคลองบางปู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำร่วมกับเกมมิฟิเคชัน และ 2) แบบสอบถามแรงจูงใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) แรงจูงใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และ 3) ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำกับแรงจูงใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผาณิต อนันต์ (2566: 109-112) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับชุดฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนคำของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลบุรีรัมย์อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง จำนวน 1 ฉบับ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน จำนวน 1 ฉบับ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.94/91.14 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากทุกข้อ (2.67 – 2.85) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม 2.77 และ S.D. เท่ากับ 0.43

5.1.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ภัทรพร พันธุ์สิวานนท์ (2558: 96-98) ได้ศึกษา ผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้นที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีปัญหาทางการอ่านในโรงเรียนขนาดเล็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้นที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีปัญหาทางการอ่านในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีปัญหาทางการอ่าน ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านसानฝัน (นามสมมติ) จังหวัดตรัง จำนวน 12 คน ทดลองจำนวนทั้งสิ้น 60 ครั้ง รวมระยะเวลา 12 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบประเมินผลความสามารถและทักษะอ่านออก อ่านคล่อง 2) แบบฝึกอ่านออกเสียง และ 3) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงหลังการใช้เทคนิคการสอนสูงกว่าก่อนการใช้เทคนิคการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรรณิการ์ ชันติ (2563: 152-160) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับนิทานสำหรับเด็ก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับนิทานสำหรับเด็ก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 5 สีหรัักษ์วิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับนิทานสำหรับเด็ก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.38

จารุวรรณ สังฆะจารย์ (2565: 87-91) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อส่งเสริมความสามารถที่มีต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างก่อนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเทศบาล 4 เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 15 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ซึ่งการจัดห้องเรียนแบบละความสามารถทุกห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC 2) แบบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 83.32/83.47 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ภัทรารวรรณ ประกอบเสริม (2565: 97-99) ได้ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) แบบวัดทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มีความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย (M) เท่ากับ 25.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.58 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.30

ภัศรา มาศ โปธิญาณ (2566: 104-107) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนผดุงนารีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนนักเรียน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 76.54/77.08 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ($M=4.36$, $SD=0.63$)

5.2. งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือนิทาน

Parks (2020: 31-38) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการใช้หนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจด้านการขยายความสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Using Picture Books to Increase Comprehension of Expository Texts in Students with Learning Disabilities) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลกระทบของการใช้หนังสือภาพนิทานคุณภาพสูงต่อความเข้าใจเนื้อหาทางวิชาการในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในโรงเรียนขนาดกลาง ในมลรัฐตอนกลาง สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนด้านความเข้าใจด้านการขยายเนื้อหาทางวิชาการสูงอย่างมีนัยสำคัญ

Krstevska (2020: 181-186) ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางการอ่านและการคิด: การวิเคราะห์การตอบสนองของผู้เรียนระดับประถมศึกษาต่อความสัมพันธ์ระหว่างข้อความและภาพประกอบในหนังสือภาพสำหรับเด็ก (Ways of Reading and Thinking: Analysing Young Readers' Response to the Relationship Between Text and Illustrations in Children's Picture Books) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้เรียนระดับประถมศึกษาในด้านการรับรู้ (cognitive) เกี่ยวกับ สัญลักษณ์ (semiotic) และนัยในบทกวี (poetic engagement) ด้วยความสัมพันธ์ระหว่างข้อความและรูปภาพที่แตกต่างกัน 6 แบบ โดยใช้กรอบทางทฤษฎีของทฤษฎีการรับรู้ (cognitive) สัญลักษณ์ (semiotic) และกวีนิพนธ์ (poetic theory) ของ Lorin W.

Anderson และ David R. การศึกษาพบว่า ผู้เรียนระดับประถมศึกษามีส่วนร่วมในการรับรู้ (cognitive) เกี่ยวกับ สัญลักษณ์ (semiotic) และนัยในบทกวี (poetic engagement) ผ่านการใช้ข้อความและภาพประกอบในหนังสือภาพสำหรับเด็กเป็นอย่างดี โดยผู้เรียนให้ความสำคัญกับการอธิบายพรรณนาถึง เส้น รูปร่าง สี พื้นผิว และบทประพันธ์ แสดงให้เห็นว่า ข้อความและภาพประกอบในหนังสือภาพสำหรับเด็กมีอิทธิพลต่อการอ่านและการคิดของผู้เรียน และกระตุ้นความสนใจได้เป็นอย่างดี

Davenport (2021: 68-70) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้หนังสือนิทานภาพหัตถ์วัฒนธรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมความสามารถด้านการอภิปรายเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับความยุติธรรมในสังคม (Using multicultural picture books to motivate students and foster critical discussions on identity and social justice) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการบูรณาการวรรณกรรมหัตถ์วัฒนธรรมต่อแรงจูงใจและความสามารถในการอภิปรายเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับความยุติธรรมของนักเรียน ผลของการศึกษาพบว่า หนังสือนิทานภาพหัตถ์วัฒนธรรมสามารถสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมความสามารถด้านการอภิปรายเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับความยุติธรรมในสังคมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยหนังสือนิทานเป็นสื่อสร้างแรงจูงใจในการไตร่ตรองตนเองและยอมรับว่าการรักษาวัฒนธรรมของตนเองเป็นสิ่งสำคัญ และยังมองเห็นความจำเป็นดังกล่าวของบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมต่างจากตนเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมเชิงบวกที่น่าสนใจ ทั้งนี้งานวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนบางส่วนรับรู้ถึงความยุติธรรมเชิงเชื้อชาติ แต่ยังไม่พร้อมที่จะเปิดรับแนวคิดความเท่าเทียมกันทางสังคม และอาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการให้ความรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมในสังคมด้วยวิธีการที่หลากหลายต่อไป

Izadi (2023: 72-77) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือนิทานภาพบน YouTube: ผลกระทบต่อการเรียนรู้ด้านการดูของนักเรียนระดับปฐมวัย (Investigating Wordless Picture Book Reading on YouTube: Implications for Visual Literacy in Early Childhood Education) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือนิทานภาพบน YouTube ของนักเรียนระดับปฐมวัย พร้อมทั้งอภิปรายถึงเทคนิคการอ่านที่ใช้ในการอ่านหนังสือนิทานภาพบน YouTube ที่สามารถช่วยดึงดูดผู้ดูที่เป็นเด็กและเพิ่มพูนทักษะการอ่านออกเขียนได้ได้อย่างไร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับปฐมวัยเสพหนังสือนิทานภาพบน YouTube และแสดงพฤติกรรมการอ่าน 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การอ่านออกเสียงคนเดียว (monologic read aloud) 2) การไม่อ่านออกเสียง (non-read aloud) 3) การผลัดกันอ่านออกเสียง (taking turns read-aloud) และ 4) การอ่านออกเสียงเชิงโต้ตอบ (dialogic read-aloud)

5.2.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง

DeVore (2020: 85-90) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการอ่านออกเสียงแบบเดี่ยวและแบบอ่านซ้ำทันทีต่อความเข้าใจในการฟังของเด็กก่อนวัยเรียน (Effect of Single vs. Immediate Repeated Read-Aloud on Preschoolers' Listening Comprehension) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการอ่านออกเสียงแบบดั้งเดิม แบบเดี่ยวและแบบอ่านซ้ำทันทีต่อความเข้าใจในการฟังของเด็กก่อนวัยเรียน การศึกษานี้ดำเนินการภายในศูนย์พัฒนาเด็กที่ไม่แสวงหากำไร (non-profit child development center) วัดผลจากผลการอ่านออกเสียง ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงโดยใช้การอ่านออกเสียงแบบอ่านซ้ำทันที ($M=3.29$) สูงกว่าการอ่านออกเสียงแบบเดี่ยว ($M=2.71$) 2) ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดแสดงเหตุผลโดยใช้การอ่านออกเสียงแบบอ่านซ้ำทันที ($M=1.8$) สูงกว่าการอ่านออกเสียงแบบเดี่ยว ($M=1.63$) จึงสามารถสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงแบบอ่านซ้ำทันทีมีผลกระทบต่อความเข้าใจในการฟังของเด็กก่อนวัยเรียนสูงกว่าการอ่านออกเสียงแบบเดี่ยว

Hoyou (2021: 51-54) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แก่นเรื่องเป็นฐานและการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยไม่ใช้แก่นเรื่องเป็นฐาน (A Comparative Analysis of Theme-Based and Non-Theme-Based Read Aloud) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แก่นเรื่องเป็นฐานและการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยไม่ใช้แก่นเรื่องเป็นฐาน (Non-Theme-based Learning Read Aloud) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 39 คน (ชาย 19 คน และหญิง 20 คน) ระยะเวลาการศึกษา 6 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะได้ศึกษาบทอ่านด้วยการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แก่นเรื่องเป็นฐานโดยมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับ Common Core Life Sciences Standard และนักเรียนกลุ่มควบคุมจะได้ศึกษาบทอ่านทั่วไปด้านวิทยาศาสตร์หรือสังคมศึกษา ตามหลักสูตรมาตรฐานประถมศึกษา รัฐอิลลินอย สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แก่นเรื่องเป็นฐานมีผลการวัดความสามารถสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยไม่ใช้แก่นเรื่องเป็นฐาน

Wang (2023: 68-71) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการอ่านหนังสือร่วมกันและการชมวิดีโอที่สนับสนุนต่อการได้มาซึ่งความรู้และคำศัพท์ของเด็กก่อนวัยเรียน (The Effect of Shared Book Reading and Video Viewing on Preschool Children's Vocabulary and Knowledge Acquisition in Informational Text) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการอ่านหนังสือร่วมกันและการชมวิดีโอที่สนับสนุนต่อการได้มาซึ่งความรู้และคำศัพท์ของเด็กก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับปฐมวัยจำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้รับการจัดการ

เรียนรู้โดยการอ่านหนังสือร่วมกัน (shared book reading) กลุ่มที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการชมวิดีโอ (video viewing) และกลุ่มที่ 3 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการอ่านหนังสือร่วมกันและชมวิดีโอ (shared book reading plus video viewing) เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นบทอ่านในหนังสือและเนื้อหาวิดีโอที่เนื้อหาเดียวกัน ซึ่งหมายความว่านักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหา/ข้อมูลและภาพที่คล้ายกันจากสื่อทั้งสอง สิ่งที่แตกต่างกันคือรูปภาพในบทอ่านในหนังสือจะเป็นภาพนิ่งในขณะที่ในวิดีโอมีภาพเคลื่อนไหวพร้อมดนตรี ซึ่งแสดงถึงความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างสื่อทั้งสอง มีการทดสอบวัดคำศัพท์และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อหาของหนังสือ/วิดีโอก่อนการทดลอง หลังการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนกลุ่มที่ 1 จะต้องอ่านออกเสียงบทอ่านร่วมกัน 2 ครั้ง นักเรียนกลุ่มที่ 2 จะต้องดูวิดีโอพร้อมกัน 2 รอบ และนักเรียนกลุ่มที่ 3 จะต้องอ่านออกเสียงบทอ่านร่วมกัน 1 ครั้ง และดูวิดีโอพร้อมกัน 1 รอบ หลังจากนั้นจึงทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) การได้มาซึ่งคำศัพท์ของเด็กระหว่างกลุ่มเดี่ยวสองกลุ่มและกลุ่มเดี่ยวสองกลุ่มไม่ได้บ่งชี้ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างคะแนนคำศัพท์เป้าหมายก่อนและหลังการทดสอบในทั้งสามกลุ่ม และ 2) ความรู้ของเด็กระหว่างสองกลุ่มเดี่ยวและสองสื่อและระหว่างกลุ่มเดี่ยวสองกลุ่ม การวิเคราะห์เบื้องต้นแบบทางเดียว ANOVA ไม่ได้แสดงความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างสามกลุ่มของเป้าหมายก่อนการทดสอบความรู้และหลังการทดสอบ จึงสรุปได้ว่าการอ่านหนังสือร่วมกันและการชมวิดีโอไม่ได้สร้างความแตกต่างเชิงผลกระทบต่อ การได้มาซึ่งความรู้และคำศัพท์ของเด็กก่อนวัยเรียน Monaco (2023: 100-102) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาการประกอบสร้างความหมายของคำศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้การอ่านออกเสียงจากหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (Elementary Students Co-Constructing Meaning During Read Aloud with Picture E-Books) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประกอบสร้างความหมายของคำศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้การอ่านออกเสียงจากหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 11 เรื่อง ศึกษาพฤติกรรมการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยใช้การบันทึกวิดีโอ แล้วจึงนำมาถอดเสียงอ่าน และบันทึกข้อมูลการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการประกอบสร้างความหมายของคำศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี แต่พบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องบางประการกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้จากสื่อเสมือนจริง ดังนั้น ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนผ่านการสอนอ่านแบบดิจิทัลควรให้ความสำคัญกับการใช้วิธีสอนที่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ร่วมกับการสอนผ่านสื่อเสมือนจริงด้วย

5.2.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

Duran (2021: 31-33) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (PALS) สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (The Efficacy of Peer-Assisted Learning Strategies (PALS) with Hispanic English Language Learners in the 2nd Grade) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (PALS) สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 14 คน ซึ่งเป็นนักเรียนสัญชาติอเมริกันที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ และกำลังเรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมาตรฐาน รัฐอิลลินอยส์สหรัฐอเมริกา ออกแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One group pretest posttest design) หลังการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และนักเรียนกลุ่มควบคุมจะได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลคะแนนการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่ด้วยเป็นการทดลองในสภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งเป็นตัวแปรแทรกที่ควบคุมไม่ได้ จึงไม่สามารถสรุปเชิงสถิติได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลกระทบกับกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยเชิงสถิติ

Racha (2022: 79-80) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในแบบสนับสนุนส่งเสริมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่จัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ (Peer Tutoring as a Teaching Strategy to Increase Peer Interaction in EFL Mixed Ability Classes) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในแบบสนับสนุนส่งเสริมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่จัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 9 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีปัญหาจากการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่จัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ ซึ่งพบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่เลือกใช้การสอนแบบบรรยายเพื่อให้สามารถสอนได้ครบตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถติดตามเนื้อหาในบทเรียนได้ทัน หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศแล้วพบว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนผ่อนคลายลง และผู้เรียนรู้สึกเป็นเจ้าของกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน

Henderson (2022: 21-25) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการอบรมและการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนต่อการเพิ่มพูนความสามารถในการสร้างแบบจำลองทางภาษาเพื่อการขอความช่วยเหลือ สำหรับบุคคลที่มีความต้องการใช้เครื่องมือสื่อสารทางเลือกและระบบสื่อสารที่ซับซ้อน (The Effects of Peer Training and Coaching on the Implementation of Aided Language Modeling with an AAC User with Extensive Support and Complex Communication Needs) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการอบรมและการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการสร้างแบบจำลองทางภาษาเพื่อการขอความช่วยเหลือ สำหรับบุคคลที่มีความต้องการใช้เครื่องมือสื่อสารทางเลือกและระบบสื่อสารที่ซับซ้อนซึ่งเรียนรวมในชั้นเรียนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการอบรมและการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความสามารถในการสร้างแบบจำลองทางภาษาเพื่อการขอความช่วยเหลือสูงขึ้น สามารถดัดแปลงแบบจำลองทางภาษาในวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย และมีอัตราการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในระยะเวลาที่สั้นลง สะท้อนให้เห็นว่าการอบรมและการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้และการสร้างความรู้ของผู้เรียน

Chmarkh (2022: 69-72) ได้ศึกษา เรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ประโยชน์ของการสอนแบบसानเสวนา โดยใช้บทบาทสมมติแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสนับสนุนการสอนและการเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการโต้แย้งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองระดับปริญญาบัณฑิต (An Action Research Study into the Value of Dialogic Teaching through Peer-Led Role Play in the Teaching and Learning of Counter Argumentation in Undergraduate ESL Composition) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนแบบसानเสวนาโดยใช้บทบาทสมมติแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสนับสนุนการสอนและการเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการโต้แย้งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 33 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และ กลุ่มควบคุม 25 คน โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนแบบसानเสวนาโดยใช้บทบาทสมมติแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนแบบसानเสวนาปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการใช้ภาษาเพื่อการโต้แย้งสูงกว่ากลุ่มควบคุม เนื่องจากผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสลับกันไปมา ทำให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของการใช้ภาษาเพื่อการโต้แย้งเชิงประจักษ์ และผู้เรียนยังเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาเพื่อการโต้แย้ง การแสดงเหตุผลหักล้าง และการร่วมมือกันแสดงบทบาทสมมติเพื่อสนับสนุนการฝึกฝนของกันและกัน

จากข้อมูลงานวิจัยทั้งหมด จะเห็นได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของเด็กนั้น ต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และต้องมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับรูปแบบการอ่านและลักษณะของผู้เรียน การจัดเนื้อหาสาระหากเป็นนิทานที่มีความสนุกสนานจะเป็น

เรื่องที่เด็กสนใจ และบริบทแวดล้อมผู้เรียน โดยบุคคลอื่น เช่น เพื่อน ครู และผู้ปกครอง ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนของเด็กทั้งสิ้น ดังนั้น การจะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของเด็กต้องอาศัยความร่วมมือของปัจจัยเหล่านี้ด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน เพื่อแสวงหาวิธีการที่หลากหลายและมีประโยชน์ในการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน งานวิจัยนี้มีวิธีและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 2 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 46 คน ซึ่งโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 23 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ด้วยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1. ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ

2.2.2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

4. แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงก่อนทดลอง (Pre Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 144)

เมื่อ T₁ คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้

X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

T₂ คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 หนังสือนิทาน จำนวน 4 เล่ม

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง

1.3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ซึ่งเป็นแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยครูบันทึกผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียน

1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หนังสือนิทาน จำนวน 4 เล่ม ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาหนังสือนิทานตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือนิทาน

2.1.3 ศึกษาเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และกำหนดคำเพื่อนำมาใช้ในการแต่งนิทาน จากแหล่งข้อมูล 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราจากรายงานการศึกษา คำพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2554 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มที่ 2 คำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราจากหนังสือเรียน รายวิชาต่าง ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลังจากรวบรวมคำศัพท์จากแหล่งข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำคำศัพท์ดังกล่าวไปให้นักเรียนอ่านออกเสียง แล้วจึงเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนอ่านผิดตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปมาเป็นคำศัพท์สำหรับสร้างเป็นหนังสือนิทานและออกข้อสอบ ซึ่งได้คำศัพท์มาตราละ 40 คำ รวมทั้งสิ้น 160 คำ

2.1.4 นำคำศัพท์ที่คัดเลือกไว้มาเรียงลำดับ แล้วเลือกคำศัพท์ลำดับที่ 1-30 มาสร้างเป็นหนังสือนิทาน ได้คำศัพท์มาตราละ 30 คำ รวมทั้งสิ้น 120 คำ โดยจะเหลือคำศัพท์สำหรับออกข้อสอบมาตราละ 10 คำ รวมทั้งสิ้น 40 คำ

2.1.5 จัดทำสตอรี่บอร์ด (Story Board) โดยกำหนดแนวเรื่อง การวางโครงเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ การกำหนดจำนวนหน้าของหนังสือนิทาน การสร้างสตอรี่บอร์ด โดยวาดภาพลงในกรอบที่กำหนดไว้ เพื่อแสดงเรื่องราวตามแนวเรื่องที่กำหนดไว้ การแต่งบทบรรยายหรือบทสนทนา และการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา ทั้งนี้ หนังสือนิทานมีโครงสร้างดังนี้

นิทาน	รายละเอียด
นิทาน เล่มที่ 1	มาตราคน
นิทาน เล่มที่ 2	มาตราคด
นิทาน เล่มที่ 3	มาตราคบ
นิทาน เล่มที่ 4	มาตราคก

ปกหน้า		ปกใน		คำนำ		ส่วนนำ	
ภาพ 1	เนื้อหา	ภาพ 2	เนื้อหา	ภาพ 3	เนื้อหา		
ภาพ 4	เนื้อหา	ภาพ 5	เนื้อหา	ภาพ 6	เนื้อหา		
ภาพ 7	เนื้อหา	ภาพ 8	เนื้อหา	ภาพ 9	เนื้อหา		
ภาพ 10	เนื้อหา	ภาพ 11	เนื้อหา	ภาพ 12	เนื้อหา		
คำอ่าน/ ความหมาย	คำอ่าน/ ความหมาย						ปกหลัง

ภาพที่ 2 โครงสร้างของหนังสือนิทาน

2.1.6. นำสตอรี่บอร์ด (Story Board) ที่จัดทำขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

2.1.7 สร้างหนังสือนิทาน โดยนำคำศัพท์ที่คัดเลือกไว้ของแต่ละมาตราตัวสะกดมาสร้างหนังสือนิทาน ร้อยเรียงเนื้อหาเป็นร้อยแก้ว มีการให้ตัวอย่างการอ่าน ทั้งนี้หนังสือนิทานแต่ละเล่มจะประกอบไปด้วย ปกหน้า ปกใน คำนำ เนื้อเรื่อง และภาพประกอบ คำศัพท์พร้อมความหมาย และวิธีการอ่าน

2.1.8 นำหนังสือนิทาน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษาและให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.9 นำหนังสือนิทาน ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านการสอนภาษาไทย 1 ท่าน ด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก 1 ท่าน และด้านกรวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหนังสือนิทานโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีองค์ประกอบในการประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน 2) ด้านภาพประกอบ 3) ด้านเนื้อหา 4) ด้านการใช้ภาษา และ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) กำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ	ระดับความเหมาะสม
5	มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
4	มีความสอดคล้องในระดับมาก
3	มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
2	มีความสอดคล้องในระดับน้อย
1	มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 102-103)

มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	มีความสอดคล้องในระดับมาก
2.51-3.50	มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
1.51-2.50	มีความสอดคล้องในระดับน้อย
1.00-1.50	มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ผลการประเมินต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 จึงจะเป็นที่ยอมรับได้ โดยผลการประเมินโดยรวมมีความสอดคล้อง ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 เล่ม (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข)

2.1.10 นำหนังสือนิทาน ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) จำนวน 15 คน โดยประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมและการสอบถามผู้เรียน ในประเด็นดังนี้ 1. หนังสือนิทานช่วยส่งเสริมการอ่านหรือไม่ 2. เพื่อนสามารถช่วยให้อ่านได้หรือไม่ และ 3. เนื้อหาน่าสนใจหรือไม่ ขนาดตัวอักษร และรูปภาพ มีความสวยงามหรือไม่

2.1.11 นำผลการทดลองใช้หนังสือนิทาน มาแก้ไขปรับปรุง โดยมีการแก้ไขปรับปรุงการใช้ภาษาให้มีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) จำนวน 23 คน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ การสอนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาข้อมูลหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รวมทั้งแนวความคิด ขอบเขตมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนการเรียนรู้ เรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.2 ศึกษาขั้นตอนในการเขียนแผนจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2.3 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 4 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง โดยแต่ละแผนมีองค์ประกอบดังนี้ 1) สำคัญ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด 3) จุดประสงค์ การเรียนรู้ 4) เนื้อหาสาระ 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) กิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน จะใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในขั้นสรุป 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 8) การวัดและประเมินผล

2.2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

ตารางที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้
หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

แผนการจัด การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้/ หนังสือนิทาน	เวลา (ชั่วโมง)
1	ท 1.1 ป.3/1 อ่านออก เสียงคำ ข้อความเรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว ท 1.1 ป.3/2 อธิบาย ความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ที่สะกดไม่ตรงตาม มาตราจนได้	คำที่สะกดไม่ตรง มาตราตัวสะกด มาตรากรน / หนังสือนิทาน เล่มที่ 1	2
2	ท 1.1 ป.3/1 อ่านออก เสียงคำ ข้อความเรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว ท 1.1 ป.3/2 อธิบาย ความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ที่สะกดไม่ตรงตาม มาตราจนได้	คำที่สะกดไม่ตรง มาตราตัวสะกด มาตรากรด / หนังสือนิทาน เล่มที่ 2	2
3	ท 1.1 ป.3/1 อ่านออก เสียงคำ ข้อความเรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว ท 1.1 ป.3/2 อธิบาย ความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ที่สะกดไม่ตรงตาม มาตราจนได้	คำที่สะกดไม่ตรง มาตราตัวสะกด มาตรากรบ / หนังสือนิทาน เล่มที่ 3	2
4	ท 1.1 ป.3/1 อ่านออก เสียงคำ ข้อความเรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว ท 1.1 ป.3/2 อธิบาย ความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ที่สะกดไม่ตรงตาม มาตราจนได้	คำที่สะกดไม่ตรง มาตราตัวสะกด มาตรากรก / หนังสือนิทาน เล่มที่ 4	2

โดยในแต่ละแผนจะมีกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือ ชั้นที่ครูใช้กลวิธีต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ภาพ เกม เพลง คำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อเตรียมตัวนักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ ก่อนเริ่มเรียน ครูชี้แจงวิธีการเรียนรู้ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แบบละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และ อ่อน 1 คน มีการกำหนดบาทและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในกลุ่ม

ชั้นที่ 2 ชั้นสาธิต คือ ชั้นที่ครูสาธิตการใช้หนังสือนิทาน การสังเกตคำวิธีการอ่าน และการตรวจสอบคำอ่าน

ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกหัดโดยใช้หนังสือนิทาน คือ ชั้นการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียน นักเรียนผู้สอน (tutors) จะทำหน้าที่ช่วยเหลือ ทบทวนความรู้ให้กับเพื่อนนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) เดียวกัน (ขั้นตอนนี้จะมีการทบทวนบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม) ชักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ฝึกอ่านออกเสียงคำ โดยใช้หนังสือนิทานเป็นกลุ่ม นักเรียนร่วมกันแบ่งปันความรู้ และให้คำแนะนำเพื่อนในการอ่านออกเสียงคำ โดยนักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากครูได้ด้วย

ชั้นที่ 4 ชั้นสรุปและตรวจสอบ คือ ชั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปการอ่านออกเสียงคำตรวจสอบการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบประเด็นปัญหาที่พบในกลุ่ม และการแก้ปัญหาโดยเพื่อนช่วยเพื่อน

ชั้นที่ 5 ชั้นฝึกฝนโดยใช้หนังสือนิทาน คือ ชั้นที่ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้นำหนังสือนิทานฉบับที่ไม่มีคำเฉลยคำอ่านไปฝึกฝนร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วนำมาตรวจสอบคำเฉลยคำอ่านกับหนังสือนิทานฉบับที่มีคำเฉลยคำอ่าน หรือตรวจสอบจากครู

2.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือ ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139)

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม และการวัดผลประเมินผล

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมและการวัดผลประเมินผล

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม และการวัดผลประเมินผล

จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 - 1.00 (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข) โดยมีการแก้ไขปรับปรุงการใช้ภาษาให้มีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ซึ่งเป็นแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำกำหนดเป็นข้อ โดยครูบันทึกผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ศึกษาข้อมูลหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

2.3.3 ศึกษาเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และกำหนดคำศัพท์เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ซึ่งคำศัพท์ที่ใช้ในการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำนี้ เป็นคำศัพท์ที่คัดมาพร้อมกับคำศัพท์ที่ใช้ในการสร้างหนังสือนิทาน ซึ่งได้คำศัพท์มาตราละ 40 คำ รวมทั้งสิ้น 160 คำ ผู้วิจัยนำคำศัพท์ที่คัดเลือกไว้มาเรียงลำดับ แล้วเลือกคำศัพท์ลำดับที่ 1-30 ไปสร้างเป็นหนังสือนิทาน ได้คำศัพท์มาตราละ 30 คำ รวมทั้งสิ้น 120 คำ และเลือกคำศัพท์สำหรับออกข้อสอบมาตราละ 10 คำ รวมทั้งสิ้น 40 คำ โดยเป็นคำศัพท์ที่ยังไม่ปรากฏในหนังสือนิทาน

2.3.4 นำคำศัพท์มาสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 1 ชุด 40 คำ เพื่อใช้วัดความสามารถก่อนการจัดการเรียนรู้ (pretest) และหลังการจัดการเรียนรู้ (posttest) โดยสลับข้อ เภณฑ์การให้คะแนนคือ อ่านออกเสียงถูกได้คะแนน 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน

2.3.5 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.6 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC)

ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139)

ให้คะแนนเท่ากับ +1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความสามารถ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนนเท่ากับ 0	หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดความสามารถ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนนเท่ากับ -1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความสามารถ ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข)

2.3.7 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) ที่ผ่านการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดมาแล้วจำนวน 25 คน

2.3.8 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพบว่ามีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.36 – 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.46 – 0.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด โดยสามารถคัดเลือกข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 30 ข้อ

2.3.9 นำผลมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรของคูเคอร์ และริชาร์ดสัน สูตร KR-20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 182) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข)

2.3.10 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ผ่านเกณฑ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยต่าง ๆ

2.4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบใช้ภาพแสดงความรู้สึก มี 3 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง และน้อย จำนวน 12 ข้อ โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา นิทาน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียน และ ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ ดังนี้ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544: 104-105)

เท่ากับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก

เท่ากับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เท่ากับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย

เกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดตามเกณฑ์โดยปรับจากเกณฑ์ของ Best (1986: 195)

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.00 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

2.4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง

2.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139)

ให้คะแนนเท่ากับ +1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็น มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
ให้คะแนนเท่ากับ 0	หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็น มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
ให้คะแนนเท่ากับ -1	หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็น ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข)

2.4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมาปรับปรุงตาม
คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.4.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของ
ผู้เชี่ยวชาญแล้วไปเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการ
เรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้วัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนก่อนการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ผู้วิจัยให้นักเรียนบทรอ่านในแบบวัดความสามารถ แล้วสังเกตการอ่านของนักเรียน โดยอ่านออกเสียง
ถูกได้คะแนน 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกผลการอ่านไว้

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ซึ่งจัดการเรียนรู้
โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้าง
ขึ้น จำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมง เริ่มทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

3. เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนด ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้า
รับการทดสอบการอ่านออกเสียงหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Post-test) โดยใช้แบบวัด
ความสามารถชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้แต่สลับคำ

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ
ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบความแตกต่าง

5. หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการ
เรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีการวิจัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์
ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

4.1. วิเคราะห์คุณภาพของหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน
การอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (SD)

4.2. วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตาม
มาตราของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบ
ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้การทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระ
ต่อกัน (t-test dependent)

วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
และแปลผลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น 3 ระดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) จำนวน 23 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตอนที่ 1 ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน)

หนังสือนิทานเล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน) พัฒนาขึ้นโดยเรียบเรียงเนื้อหาจากคำศัพท์มาตราคนที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ร้อยเรียงเนื้อหาเป็นร้อยแก้ว มีการแทรกคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราไว้ในเนื้อหาโดยใช้สีที่แตกต่างกับสีตัวอักษรอื่น ๆ หนังสือนิทานเล่มที่ 1 มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปกหน้า จำนวน 1 หน้า 2) ไบรอนปก จำนวน 1 หน้า 3) คำนำ จำนวน 1 หน้า 4) คำอธิบายเกี่ยวกับมาตราคนและตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 1 หน้า 5) เนื้อหา จำนวน 12 หน้า 6) ภาพประกอบ จำนวน 12 หน้า 7) คำอ่านและ

ความหมายของคำศัพท์ จำนวน 2 หน้า และ 8) ปกหลัง จำนวน 1 หน้า รวมทั้งสิ้น 31 หน้า จัดทำเป็น 2 แบบ โดยแบบที่ 1 เป็นฉบับฝึกอ่าน ซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ และแบบที่ 2 เป็นฉบับมีคำอ่านและความหมาย โดยจะมีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ในส่วนท้ายเล่ม

ภาพที่ 3 ตัวอย่างภาพประกอบและเนื้อหาของหนังสือนิทานเล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน)

ทั้งนี้ ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน) มีดังนี้

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน)

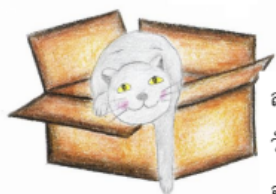
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการประเมิน
	1	2	3			
ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน						
1. รูปเล่มสวยงาม คงทน และดึงดูดความสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
2. ขนาดของรูปเล่มเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
4. ส่วนประกอบของหนังสือนิทานครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านภาพประกอบ						
5. ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
6. การวาดภาพและการใช้สีสวยงามเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
7. ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
8. ภาพประกอบส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านภาพประกอบ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านเนื้อหา						
9. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
10. สอดแทรกคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
11. การดำเนินเรื่องชวนติดตาม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
12. ความยาวของเรื่องมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านเนื้อหา				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านการใช้ภาษา						
13. ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
14. การบรรยายเรื่องชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
15. ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	4	5	5	4.67	0.47	ระดับมากที่สุด
16. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา				4.92	0.12	ระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการประเมิน
	1	2	3			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
17. ได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
18. ได้รับความรู้ที่ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
19. ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
20. ช่วยส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย				4.98	0.02	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 1 เรื่อง สำลีไปหาหมอ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน) โดยรวมมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=4.98$, $SD=0.02$) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ โดยสามารถจำแนกคุณภาพหนังสือนิทานรายด้านได้ดังนี้ ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านภาพประกอบ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านเนื้อหา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านการใช้ภาษา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=4.92$, $SD=0.12$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$)

2. ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเล่มที่ 2 เรื่อง สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน)

หนังสือนิทานเล่มที่ 2 เรื่อง สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน) พัฒนาขึ้นโดยเรียบเรียงเนื้อหาจากคำศัพท์มาตรฐานที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน ร้อยเรียงเนื้อหาเป็นร้อยแก้ว มีการแทรกคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐานไว้ในเนื้อหาโดยใช้สีที่แตกต่างกับสีตัวอักษรอื่น ๆ หนังสือนิทานเล่มที่ 2 มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปกหน้า จำนวน 1 หน้า 2) ใบบรองปก จำนวน 1 หน้า 3) คำนำ จำนวน 1 หน้า 4) คำอธิบายเกี่ยวกับมาตรฐานและตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน จำนวน 1 หน้า 5) เนื้อหา จำนวน 10 หน้า 6) ภาพประกอบ จำนวน 10 หน้า 7) คำอ่านและความหมายของคำศัพท์ จำนวน 3 หน้า และ 8) ปกหลัง จำนวน 1 หน้า รวมทั้งสิ้น 29 หน้า จัดทำเป็น 2 แบบ โดยแบบที่ 1 เป็นฉบับฝึกอ่าน ซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ และแบบที่ 2 เป็นฉบับมีคำอ่านและความหมาย โดยจะมีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ในส่วนท้ายเล่ม

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เราชื่อสำลี อายุหนึ่งขวบครึ่ง อยู่กับป้าสินวลที่บ้านซุ้มเฟืองฟ้านะ
วันนี้พวกเราจะมาช่วยกันอ่านนิทาน เรื่อง “สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์” แต่ก่อนที่จะไป
อ่านกัน

พวกเราน่าจะรู้กันมาแล้วใช่ไหมว่า **มาตรากด** เป็นคำที่มี **ด** เป็นตัวสะกด และเพื่อให้พวกเราอ่าน
ได้เก่งขึ้น สำลียากแนะนำให้พวกเรารู้จักคำที่ **สะกดไม่ตรงตามมาตรากด** ด้วย ซึ่งตัวสะกดที่ไม่
ตรงมาทรานั้น คือ คำที่มีพยัญชนะ **จ ข ช ฎ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส** และคำที่มี **ฉ ติ ธิ ฑู
ช ร ฤ ทร ทร ทร** เป็นตัวสะกด สำลียากให้ทุกคนจำไว้ว่าถ้าคำไหนที่มีตัวสะกดเหล่านี้ ให้อ่าน
ออกเสียงคำเหมือนมีตัว “ด” สะกด ได้เลยนะ

ลองอ่านคำนี้พร้อม ๆ กันนะ

อากาศ

ภาพที่ 4 ตัวอย่างคำอธิบายเกี่ยวกับมาตรากดและตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา
ของหนังสือนิทานเล่มที่ 2 เรื่อง สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรากด)

ทั้งนี้ ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเล่มที่ 2 เรื่อง สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่
ตรงตามมาตรากด) มีดังนี้

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 2 เรื่อง
สำลีไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรากด)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการ ประเมิน
	1	2	3			
ด้านรูปลักษณ์ของหนังสือนิทาน						
1. รูปลักษณ์สวยงาม คงทน และดึงดูดความสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
2. ขนาดของรูปลักษณ์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
4. ส่วนประกอบของหนังสือนิทานครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านรูปลักษณ์ของหนังสือนิทาน				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการประเมิน
	1	2	3			
ด้านภาพประกอบ						
5. ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
6. การวาดภาพและการใช้สีสวยงามเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
7. ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
8. ภาพประกอบส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านภาพประกอบ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านเนื้อหา						
9. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
10. สอดแทรกคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
11. การดำเนินเรื่องชวนติดตาม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
12. ความยาวของเรื่องมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านเนื้อหา				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านการใช้ภาษา						
13. ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
14. การบรรยายเรื่องชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
15. ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	4	5	5	4.67	0.47	ระดับมากที่สุด
16. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา				4.92	0.12	ระดับมากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
17. ได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
18. ได้รับความรู้ที่ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
19. ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
20. ช่วยส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย				4.98	0.02	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือ นิทาน เล่มที่ 2 เรื่อง สำลึไปเที่ยววัดโบสถ์ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราด) โดยรวมมีความสอดคล้อง ในระดับมากที่สุด ($M=4.98$, $SD=0.02$) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการวิจัย

ได้ โดยสามารถจำแนกคุณภาพหนังสือนิทานรายด้านได้ดังนี้ ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านภาพประกอบ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านเนื้อหา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านการใช้ภาษา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=4.92$, $SD=0.12$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$)

3. ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเล่มที่ 3 เรื่อง สวนผักบ้านสำลี (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา)

หนังสือนิทานเล่มที่ 3 เรื่อง สวนผักบ้านสำลี (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา) พัฒนาขึ้นโดยเรียบเรียงเนื้อหาจากคำศัพท์มาตราที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ร้อยเรียงเนื้อหาเป็นร้อยแก้ว มีการแทรกคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราไว้ในเนื้อหาโดยใช้สีที่แตกต่างกับสีตัวอักษรอื่น ๆ หนังสือนิทานเล่มที่ 3 มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปกหน้า จำนวน 1 หน้า 2) ไบรอนปก จำนวน 1 หน้า 3) คำนำ จำนวน 1 หน้า 4) คำอธิบายเกี่ยวกับมาตราและตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 1 หน้า 5) เนื้อหา จำนวน 12 หน้า 6) ภาพประกอบ จำนวน 12 หน้า 7) คำอ่านและความหมายของคำศัพท์ จำนวน 2 หน้า และ 8) ปกหลัง จำนวน 1 หน้า รวมทั้งสิ้น 31 หน้า จัดทำเป็น 2 แบบ โดยแบบที่ 1 เป็นฉบับฝึกอ่าน ซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ และแบบที่ 2 เป็นฉบับมีคำอ่านและความหมาย โดยจะมีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ในส่วนท้ายเล่ม

หลังจากป่าสีนวลเอาถุงมะม่วงมาเก็บไว้ในครัว ก็ไปจัดเตรียม**อุปกรณ์**สำหรับทำอาหารเช้า

วันนี้ดูเหมือนว่าจะมีอะไรต้องทำอีกมาก ป่าสีนวลจึงไม่ยากทำกับข้าวอะไรให้ยุ่งยาก สำลีสั้นป่าสีนวลหยิบเอาของ**ซูปข้าวโพดกึ่งสำเร็จรูป** มาเทใส่ถ้วย แล้วเอาเข้าไปอุ่นใน**เตาไมโครเวฟ** สำลีสั้นจำได้ว่าแม่ของหนูแดงนั้นแหละที่ซื้อมาฝากและบอกว่า ซูปข้าวโพดดีต่อ**สุขภาพ**ผู้สูงวัย เพราะเป็นอาหารที่ย่อยง่าย แต่ป่าสีนวลไม่ค่อยชอบกินอาหารที่ไม่ได้ทำเองหรือกะ นาน ๆ ที่ สำลีสั้นจะเห็นว่าหยิบอาหารกึ่งสำเร็จรูปแบบนี้มาอุ่นทาน คงเพราะไม่ชินกับอาหารประเภทนี้เท่าใดนัก

และที่สำคัญ ป่าสีนวลไม่ได้มีปัญหาสุขภาพอะไรให้หน้าหนักใจหรือกะ เพราะป่าสีนวลเชื่อว่าการไม่มีโรคเป็น**ลาภอันประเสริฐ** จึงหมั่นไปตรวจสุขภาพ และทดสอบ**สมรรถภาพ**ร่างกายเป็นประจำ คุณหมอบอกป่าสีนวลทุกครั้งว่าสุขภาพแข็งแรงดี **สภาพ**ร่างกายและจิตใจก็ปกติดี ไม่มีอะไรเป็น**อุปสรรค**ต่อการใช้ชีวิตเลยแม้แต่น้อย

10

ภาพที่ 5 ตัวอย่างการแทรกคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราไว้ในเนื้อหา
ของหนังสือนิทานเล่มที่ 3 เรื่อง สวนผักบ้านสำลีสั้น (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา)

ทั้งนี้ ผลการหาคุณภาพหนังสือนิทานเล่มที่ 3 เรื่อง สวนผักบ้านสำลีสั้น (คำที่สะกดไม่ตรงตาม
มาตรา) มีดังนี้

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 3 เรื่อง
สวนผักบ้านสำลีสั้น (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการประเมิน
	1	2	3			
ด้านรูปลักษณ์ของหนังสือนิทาน						
1. รูปลักษณ์สวยงาม คงทน และดึงดูดความสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
2. ขนาดของรูปลักษณ์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
4. ส่วนประกอบของหนังสือนิทานครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านรูปลักษณ์ของหนังสือนิทาน				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการประเมิน
	1	2	3			
ด้านภาพประกอบ						
5. ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
6. การวาดภาพและการใช้สีสวยงามเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
7. ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
8. ภาพประกอบส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านภาพประกอบ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านเนื้อหา						
9. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
10. สอดแทรกคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
11. การดำเนินเรื่องชวนติดตาม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
12. ความยาวของเรื่องมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านเนื้อหา				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านการใช้ภาษา						
13. ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
14. การบรรยายเรื่องชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
15. ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	4	5	5	4.67	0.47	ระดับมากที่สุด
16. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา				4.92	0.12	ระดับมากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
17. ได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
18. ได้รับความรู้ที่ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
19. ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
20. ช่วยส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย				4.98	0.02	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 3 เรื่อง สวนผักบ้านสำลี (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน) โดยรวมมีความ

สอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=4.98$, $SD=0.02$) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ โดยสามารถจำแนกคุณภาพหนังสือนิทานรายด้านได้ดังนี้ ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทานมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านภาพประกอบ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านเนื้อหา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$) ด้านการใช้ภาษา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=4.92$, $SD=0.12$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00$, $SD=0.00$)

4. ผลการหาคุณภาพของหนังสือนิทานเล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมวดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราก)

หนังสือนิทานเล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมวดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา) พัฒนาขึ้นโดยเรียบเรียงเนื้อหาจากคำศัพท์มาตรากที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ร้อยเรียงเนื้อหาเป็นร้อยแก้ว มีการแทรกคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราไว้ในเนื้อหาโดยใช้สีที่แตกต่างกับสีตัวอักษรอื่น ๆ หนังสือนิทานเล่มที่ 3 มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปกหน้า จำนวน 1 หน้า 2) ไบรอนปก จำนวน 1 หน้า 3) คำนำ จำนวน 1 หน้า 4) คำอธิบายเกี่ยวกับมาตรากและตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 1 หน้า 5) เนื้อหา จำนวน 12 หน้า 6) ภาพประกอบ จำนวน 12 หน้า 7) คำอ่านและความหมายของคำศัพท์ จำนวน 2 หน้า และ 8) ปกหลัง จำนวน 1 หน้า รวมทั้งสิ้น 31 หน้า จัดทำเป็น 2 แบบ โดยแบบที่ 1 เป็นฉบับฝึกอ่าน ซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ และแบบที่ 2 เป็นฉบับมีคำอ่านและความหมาย โดยจะมีคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ในส่วนท้ายเล่ม

คำอ่านและความหมายของคำศัพท์		
คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
อัคคีภัย	อัค-คี-ภัย	ไฟไหม้
อุปกรณ์	อุป-ปะ-สัก	ความขัดข้อง, เครื่องขัดขวาง
ประโยชน์	ประ-โยก	ค่าพูดหรือข้อความที่ได้ความบริสุทธิ์
สามัคคี	สา-มก-คี	พร้อมเพรียงกันทำ, ร่วมมือร่วมใจกันทำ
สันติสุข	สัน-ติ-สุข	ความสุขที่เกิดจากความสงบ
ยุคสมัย	ยุค-สะ-ไหม	กาลเวลา
เครื่องจักร	เครื่อง-จัก	อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นเครื่อง เพื่อใช้ประโยชน์ในการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
เทคโนโลยี	เท็ก-โน-โล-ยี	วิทยาการที่นำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ
อุปโภค	อุป-ปะ-โภค	ของใช้ เครื่องใช้สอย สิ่งที่เป็นประโยชน์
บริโภค	บอ-ริ-โภค	ของกิน อาหาร สิ่งที่เป็นอาหาร
สุขภาพ	สุก-ชะ-พาบ	ภาวะที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
สาธารณสุข	สา-ทา-ระ-นะ-สุก	กิจการเกี่ยวกับการป้องกัน การบำบัดโรค การรักษา และส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
อบายมุข	อะ-บาย-ยะ-มุข	สิ่งที่ปราศจากความเจริญ ที่เป็นแหล่งรวมของความไม่ดี
บุคคล	บุก-คน	คน
ก้อนเมฆ	ก้อน-เมฆ	ไอน้ำที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนลอยอยู่ในอากาศ
เมฆฝน	เมฆ-ฝน	เมฆลอยต่ำที่จะละลายและตกลงมาเป็นฝน

26

ภาพที่ 6 ตัวอย่างคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ ของหนังสือนิทานเล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมวดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรากก)

ทั้งนี้ ผลการหาคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมวดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรากก) มีดังนี้

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมวดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรากก)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการประเมิน
	1	2	3			
ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน						
1. รูปเล่มสวยงาม คงทน และดึงดูดความสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
2. ขนาดของรูปเล่มเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
4. ส่วนประกอบของหนังสือนิทานครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านรูปเล่มของหนังสือนิทาน				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			M	SD	ผลการประเมิน
	1	2	3			
ด้านภาพประกอบ						
5. ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
6. การวาดภาพและการใช้สีสวยงามเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
7. ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
8. ภาพประกอบส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านภาพประกอบ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านเนื้อหา						
9. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
10. สอดแทรกคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
11. การดำเนินเรื่องชวนติดตาม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
12. ความยาวของเรื่องมีความเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านเนื้อหา				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
ด้านการใช้ภาษา						
13. ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
14. การบรรยายเรื่องชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
15. ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย	4	5	5	4.67	0.47	ระดับมากที่สุด
16. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา				4.92	0.12	ระดับมากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
17. ได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
18. ได้รับความรู้ที่ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
19. ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
20. ช่วยส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	5	5	5	5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ				5.00	0.00	ระดับมากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย				4.98	0.02	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพหนังสือนิทาน เล่มที่ 4 เรื่อง ขบวนการแมวดำ (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน) โดยรวมมีความ

สอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=4.98, SD=0.02$) ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ โดยสามารถจำแนกคุณภาพหนังสือนิทานรายด้านได้ดังนี้ ด้านรูปเล่มของหนังสือนิทานมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($M=5.00, SD=0.00$) ด้านภาพประกอบ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00, SD=0.00$) ด้านเนื้อหา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00, SD=0.00$) ด้านการใช้ภาษา มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=4.92, SD=0.12$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีผลการประเมินความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ($M=5.00, SD=0.00$)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยมีรายละเอียด ดังตาราง 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	p
ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (pre-test)	23	30	9.74	3.48	8.11	0.00
ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (post-test)	23	30	16.35	4.88		

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ($M=16.35, SD=4.88$) สูงวก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M=9.74, SD=3.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 10

ตารางที่ 10 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อที่	รายการ	M	SD	ความคิดเห็น	
				ระดับ	ลำดับ
ด้านนิทาน					
1	เนื้อหาของนิทานน่าสนใจ เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน	2.97	0.18	เห็นด้วยมาก	1
2	ภาพประกอบมีความสวยงาม น่าสนใจ และ ส่งเสริมจินตนาการ	2.93	0.25	เห็นด้วยมาก	2
3	ภาพประกอบและเนื้อหานิทานมีความ สอดคล้องกัน	2.90	0.30	เห็นด้วยมาก	3
ค่าเฉลี่ยด้านนิทาน		2.93	0.24	เห็นด้วยมาก	(4)
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4	การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1
5	กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจของ ผู้เรียนให้อยากทำกิจกรรม	2.87	0.34	เห็นด้วยมาก	3
6	การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดความ มั่นใจมากขึ้น	2.97	0.18	เห็นด้วยมาก	2
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		2.95	0.17	เห็นด้วยมาก	(2)
ด้านบรรยากาศในการเรียน					
7	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1

ข้อที่	รายการ	M	SD	ความคิดเห็น	
				ระดับ	ลำดับ
	เพื่อนช่วยให้มีบรรยากาศการเรียนที่ สนุกสนานและน่าสนใจ				
8	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เพื่อน ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกตึงเครียด	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	2
9	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม กลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	3
ค่าเฉลี่ยด้านบรรยากาศในการเรียน		3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	(1)
ด้านประโยชน์และการนำไปใช้					
10	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออก เสียงคำของตนเองได้คล่องแคล่วมากขึ้น	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1
11	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เพื่อน นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	2.93	0.25	เห็นด้วยมาก	2
12	การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วย ให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง จากการ ช่วยอธิบายความรู้ให้กับเพื่อน ทำให้กล้า ซักถามและเข้าใจมากขึ้น	2.90	0.30	เห็นด้วยมาก	3
ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์และการนำไปใช้		2.94	0.18	เห็นด้วยมาก	(3)
ค่าเฉลี่ยรวม		2.96	0.15	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M=2.96$, $SD=0.15$) โดยหากพิจารณาเป็นราย

ด้านเรียงลำดับจากสูงสุดลงมา จะสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านบรรยากาศในการเรียน ($M=3.00, SD=0.00$) ลำดับที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M=2.95, SD=0.17$) ลำดับที่ 3 ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ ($M=2.94, SD=0.18$) และลำดับที่ 4 ด้านนิทาน ($M=2.93, SD=0.24$) โดยหากเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านนิทาน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา 3 ลำดับแรก ดังนี้ 1) เนื้อหาของนิทาน น่าสนใจ เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน ($M=2.97, SD=0.18$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2) ภาพประกอบมีความสวยงาม น่าสนใจ และส่งเสริมจินตนาการของผู้อ่าน ($M=2.93, SD=0.25$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และ 3) ภาพประกอบและเนื้อหานิทานมีความสอดคล้องกัน ($M=2.90, SD=0.30$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา 3 ลำดับแรก ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M=3.00, SD=0.00$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2) การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากขึ้น ($M=2.97, SD=0.18$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และ 3) กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้อยากทำกิจกรรม ($M=2.87, SD=0.34$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

3. ด้านบรรยากาศในการเรียน มีค่าเฉลี่ยของรายละเอียดเท่ากันทุกด้าน ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้มีบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานและน่าสนใจ ($M=3.00, SD=0.00$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลังเลหรือเครียด ($M=3.00, SD=0.00$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และ 3) การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน ($M=3.00, SD=0.00$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

4. ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา 3 ลำดับแรก ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของตนเองได้คล่องแคล่วมากขึ้น ($M=3.00, SD=0.00$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($M=2.93, SD=0.25$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และ 3) การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียน

เกิดความภูมิใจในตนเอง จากการช่วยอธิบายความรู้ให้กับเพื่อน ทำให้กล้าซักถามและเข้าใจมากขึ้น ($M=2.90$, $SD=0.30$) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือนิทาน มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุดทั้ง 4 เล่ม ($M=4.98$, $SD=0.02$) 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระดับ 0.98 3) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ซึ่งเป็นแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยครูบันทึกผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) ระดับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.36 – 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.46 – 0.92 และค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.98 และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระดับ 1.00

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงก่อนทดลอง (Pre Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย และสรุปผลการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้หาคุณภาพของหนังสือนิทานใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ผลคะแนนความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบค่า

t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. คุณภาพของหนังสือนิทาน มีผลการประเมินโดยรวมมีความสอดคล้องในระดับดีมาก ทั้ง 4 เล่ม ($M=4.98$, $SD=0.02$) มีคุณภาพในระดับมากที่สุด
2. ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ($M=16.35$, $SD=4.88$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M=9.74$, $SD=3.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M=2.96$, $SD=0.15$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. หนังสือนิทาน มีผลการประเมินโดยรวมมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุดทั้ง 4 เล่ม ($M=4.98$, $SD=0.02$) มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจเนื่องมาจากหนังสือนิทาน รูปเล่มของหนังสือนิทานเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนทั้งจำนวนหน้า ขนาด และส่วนประกอบ มีความสวยงามคงทน และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ในส่วนของภาพประกอบมีความเหมาะสม ทั้งลักษณะการวาดและการสีที่ ช่วยส่งเสริมจินตนาการและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง ซึ่งภาพสอดคล้องกับเนื้อหา ที่มีการดำเนินเรื่องชวนติดตาม สอดแทรกคำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม ความยาวของเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยการใช้ภาษาเพื่อสร้างเนื้อหามีการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การบรรยายเรื่องชัดเจนเข้าใจง่าย ตัวหนังสือมีความชัดเจน อ่านง่าย และ

ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง สอดคล้องกับ Salisbury & Styles (2020: 75) ที่กล่าวว่า หนังสือนิทานเพื่อการอ่านสำหรับเด็ก (children reading picture book) เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยเนื้อหา (text) ภาพประกอบ (illustrations) และองค์ประกอบด้านการออกแบบ (total design) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ต้องออกแบบให้สอดคล้องกัน เนื่องจากการอ่านของเด็ก เป็นการสร้างประสบการณ์สำหรับเด็กในรูปแบบประสบการณ์ศิลปะ (experience for a child as an art form) การเข้าใจในเนื้อหาต้องพึ่งพาความหมายที่เด็กเข้าใจจากภาพประกอบ และการออกแบบ การจัดวางตำแหน่งภาพ การแบ่งเนื้อหา การเว้นให้มีพื้นที่ว่างเพื่อพักสายตา การออกแบบพื้นผิวเพื่อส่งเสริมจินตนาการ ตลอดจนการใช้สีที่เหมาะสมกับผู้อ่าน จึงกล่าวได้ว่าเด็กในฐานะผู้อ่านอาจจะไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาด้วยการสอนเนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่ภาพประกอบและองค์ประกอบด้านการออกแบบมีส่วนในการสร้างการเข้าใจและการจดจำที่เชื่อมโยงไปยังเนื้อหานั้นเอง Nel, Paul & Christensen (2021: 41) อธิบายว่า หนังสือนิทานในฐานะวรรณกรรมสำหรับเด็ก (Children's literature) เป็นสื่อที่มีสถานะเป็นคลังภาษา (corpus of texts) และสหวิทยาการทางวิชาการ (academic discipline) สำหรับผู้อ่านที่เป็นเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โดยหากมองในลักษณะของการบ่มเพาะทางสังคมแล้ว หนังสือนิทานคือเครื่องมือทางสังคมในการถ่ายทอดแนวคิด ความรู้ และระเบียบที่สังคมกำหนดไว้และต้องการถ่ายทอดไปยังชนรุ่นหลังซึ่งเป็นเด็ก โดยที่เด็กพร้อมตอบรับในการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ผ่านหนังสือนิทานเหล่านั้น และพร้อมเรียนรู้ผ่านเนื้อหา หรือการใช้ภาษาเพื่อเป็นพลเมืองในสังคม อีกทั้งผู้ใหญ่ในฐานะผู้สร้างหนังสือนิทานมักจะสอดแทรกอุดมการณ์ คำศัพท์ ภูมิปัญญา ประวัติศาสตร์ ฯลฯ เปรียบเหมือนสหวิทยาการทางวิชาการเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่านนั่นเอง

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ยังถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาหนังสือนิทาน จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนพบว่า กระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น โดยกำหนดให้ผู้เรียนแบ่งบทบาทในการเป็นผู้สอน (tutor) และผู้เรียน (tutee) การจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนให้ได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะต่าง ๆ จากเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกัน การฝึกฝนจึงเป็นเป้าหมายสำคัญ และเป็นจุดประสงค์หลักในการออกแบบเนื้อหาในหนังสือนิทาน เนื้อหาในหนังสือนิทานจึงมีการออกแบบให้มีการสอดแทรกคำศัพท์เพื่อการฝึกฝนของผู้เรียนไว้ สอดคล้องกับ Woolley (2014: 31-33) ที่ได้อธิบายถึงกระบวนการฝึกฝนการอ่านว่า การอ่านคือกระบวนการเชิงรุก (active process) ในการเรียนรู้และให้ความหมายจากตัวอักษร (letters) ในฐานะสัญลักษณ์ทางภาษา (graphic symbols) ผู้เรียนหลายคนพบปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำ และการสะกดคำ เพราะเป็นการอ่านที่แตกต่างจากการอ่านปกติ หรืออ่านในใจ เนื่องจากการอ่านออกเสียงคำและการสะกดคำใช้กระบวนการทางสมองที่ซับซ้อนกว่าการดู อ่าน แปลความหมาย และ

จดจำ เป็นการดู อ่าน แปลความหมาย จดจำ ตัดสินใจ และอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นการใช้กระบวนการรู้คิด (cognitive modes) ที่ใช้กระบวนการมองเห็น (visual) และออกเสียง (verbal) ซึ่งผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝน

จากแนวคิดข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของไอรดา ภูเทศ (2564: 74) ที่ผลการวิจัยพบว่าสมุดภาพการ์ตูนในฐานะที่เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างความสนุกสนาน โดยหากหนังสือการ์ตูนที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีรูปภาพสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจของผู้เรียน เพราะคุณลักษณะสำคัญของหนังสือการ์ตูน เช่น เนื้อหาไม่ซับซ้อน ภาพประกอบสีสันสวยงาม ภาพกับเนื้อเรื่องสอดคล้องกัน เข้าใจง่าย เป็นต้น เหล่านี้ล้วนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ เก็บรายละเอียดของเนื้อหาได้แม่นยำขึ้น เพราะสามารถจดจำคำศัพท์พร้อมกับการดูภาพประกอบ ทำให้เกิดความเข้าใจได้อย่างเป็นรูปธรรม ในส่วนของคุณภาพของหนังสือนิทานนั้น สอดคล้องกับอนุวัฒน์ มากชูชิต (2563: 58) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างหนังสือนิทานภาพ เรื่อง คำนาม โดยใช้รูปแบบการสอนมโนทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งหนังสือนิทานที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับดีมาก เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับตัสนิม อาลี (2564: 128) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างหนังสือนิทานเสริมทักษะ เรื่องการอ่านสะกดคำ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งหนังสือนิทานที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับดีมาก เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นนวัตกรรมที่สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาหนังสือนิทานมีความเหมาะสมตามหลักวิชาการ มีการคัดเลือกคำศัพท์จากสถานการณ์การเรียนรู้จริงของผู้เรียน รวมทั้งกระบวนการสร้างหนังสือนิทานภายใต้คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถตรงตามเนื้อหา ทำให้หนังสือนิทานมีองค์ประกอบที่เหมาะสมในทุก ๆ ด้าน

ผู้วิจัยพบว่า เมื่อนำหนังสือนิทานไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะให้ความสนใจ และให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมเป็นอย่างมาก โดยสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากที่สุด คือ ภาพประกอบ เมื่อให้ทำกิจกรรมผู้เรียนจะช่วยกันเปิดดูภาพประกอบของหนังสือนิทานทั้งเล่ม และคาดเดาเหตุการณ์จากการดูภาพเหล่านั้นได้ และเมื่อใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ก็ยังเพิ่มความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน สอดคล้องกับ

Woolley (2014: 89-90) ที่อธิบายว่า หนังสือนิทาน เป็นสื่อที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านร่วมกัน (shared reading treatments) เพราะสมาชิกในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อการตีความและการทำความเข้าใจความหมายทางภาษา (interpreting and comprehending) ของผู้เรียน ภาพประกอบสามารถใช้เล่าเรื่อง (picture narrative) โดยปราศจากข้อความ หรือสามารถช่วยขยายความประกอบกับข้อความก็ได้ สอดคล้องกับ Neokleous, Krulatz & Farrelly (2020: 93) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้การอ่านแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer-assisted reading) มีความสำคัญกับการสอนการอ่านสำหรับเด็กที่เข้าสู่วัยเรียน (school-age years) โดยการเรียนรู้ของเด็กในวัยนี้จะเน้นที่การเรียนรู้อักขรวิธีทางภาษา (orthographic learning) เป็นสำคัญ การมุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว (reading fluency) จำเป็นต้องสร้างลักษณะนิสัยกระตือรือร้นให้แก่ผู้เรียน โดยการอ่านแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นทางเลือกที่เหมาะสมต่อการนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการเรียนรู้การอ่าน เนื่องจากจะสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ผ่อนคลายและสนุกสนานแล้ว ยังช่วยสร้างแรงจูงใจทางบวกในการเรียนรู้สาระต่าง ๆ ในชั้นเรียนด้วย สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2566: 64-65) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเองและด้วยความช่วยเหลือ/ร่วมมือจากเพื่อน ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในเนื้อหาสาระได้กว้างและลึกซึ้งแล้ว ยังสามารถช่วยผู้เรียนในการพัฒนาทักษะทางสังคมด้วย เช่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การสร้างความสัมพันธ์ การแสวงหาความรู้ ตลอดจนการคิดและการแก้ปัญหา เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติชญา บรรเรียนกิจ (2562: 61) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การใช้หนังสือนิทานอีสปเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือนิทานสามารถพัฒนาทักษะการอ่านคติวิเคราะห์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของไหมฟ้า รัตนะ (2566: 95-96) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น โดยถือว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้รับความรู้ และมีประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนที่เรียนเก่ง และยังเป็นส่งเสริมให้บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนดีขึ้น

ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าผลการศึกษาจะพบว่าความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ 16.35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มเพียง 1.35 คะแนน ซึ่งน่าจะเกิดจากการขาดการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญ โดยหากพิจารณาจาก กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของ Edward L. Thorndike แล้ว จะพบว่าเมื่อผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ

ต่าง ๆ จนเกิดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ เพื่อสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองให้มากยิ่งขึ้น โดยการฝึกหัดหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร นอกจากนี้ Thorndike ยังได้อธิบายหลักการสำคัญของการฝึกว่า ผู้เรียนจะต้องเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แท้จริงเสียก่อน จึงค่อยฝึกฝนในภายหลัง การสอนโดยไม่มีกระบวนการสนับสนุนผู้เรียนให้ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวร หรือในที่สุดก็เกิดการลืม และการเรียนรู้นั้นก็ค่อย ๆ เลือนหายไปในที่สุด (พาสนา จุฬรัตน์, 2562: 131) นอกจากนี้ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2558: 96) ได้อธิบายว่า การฝึกการอ่านเขียนวิชาภาษาไทย ต้องอาศัยการฝึกย้ำและทบทวนบ่อย ๆ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ผู้สอนต้องช่วยเหลือนักเรียน โดยการสอนย้ำเนื้อหาเดิม ฝึกย้ำและทบทวนซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย

จากข้างต้น ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า เหตุปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มเพียงเล็กน้อย เนื่องจากขาดกระบวนการฝึกย้ำและทบทวน จนเกิดความชำนาญ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้เพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และการวิจัยครั้งต่อไป

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนิทาน 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านบรรยากาศในการเรียน และ 4) ด้านประโยชน์และการนำไปใช้

ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า ด้านนิทาน นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทานน่าสนใจ เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หนังสือนิทานที่พัฒนาขึ้น ได้รับการพัฒนาเนื้อหาและองค์ประกอบโดยคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ของช่วงวัยของผู้เรียน ที่คำนึงถึงการสร้างเนื้อหาที่เหมาะสมกับความสนใจ ช่วงวัย และประสบการณ์ของผู้เรียนในฐานะผู้อ่าน แล้วจึงสร้างสรรค์ภาพประกอบให้เหมาะสม ใช้เทคนิคการใช้สีเพื่อดึงดูดความสนใจ และสร้างสรรค์ภาพให้ช่วยส่งเสริมจินตนาการของผู้อ่าน สอดคล้องกับ Restanto (2016: 51) ที่อธิบายว่า เนื้อหาและภาพประกอบของหนังสือนิทาน เกี่ยวข้องกันในฐานะที่ภาพประกอบเป็นปัจจัยช่วยขยายความเข้าใจในเรื่อง เชื่อมโยงผู้อ่านกับภาพประกอบ (link the reader to the picture) และสร้างความเข้าใจในภาพ (generate the implication of the picture) ผ่านจินตนาการของผู้อ่าน การใช้หนังสือนิทานที่มีตัวละครในจินตนาการ (imaginative character) ของผู้อ่าน โดยเฉพาะตัวละครที่เป็นการ์ตูน (comic) ที่ผู้อ่านรู้จักหรือสนใจ จะช่วยสนับสนุนการสอน การอ่านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะผู้อ่านสร้างความเข้าใจผ่านพฤติกรรมของตัวละครเหล่านั้น แล้วจึงเชื่อมโยงกับการสร้างความหมายทางภาษา นอกจากนี้ Loder Buechel (2020: 36) ได้อธิบาย

ถึงการเพิ่มเทคนิคการสอนบางประการในหนังสือนิทาน โดยทั่วไปแล้วการใช้หนังสือนิทานกับการสอนอ่านจะใช้เพื่อเป็นสื่อการสอน และใช้เป็นสื่อเพื่อการฝึกการอ่าน แต่ครูสามารถใช้เทคนิค บทบาทสมมติและการแทนเสียง (role plays and inner voice) ร่วมด้วยได้ กล่าวคือ ครูสามารถเว้นบทบาทสนทนาของตัวละครเพื่อมอบหมายบทบาทตัวละครให้ผู้อ่าน (learners “own” the role play) แสงบทบาทสมมติตามจินตนาการของผู้อ่าน และให้อิสรระในการแทนเสียง (inner voice) ของตัวละครเหล่านั้นได้อย่างอิสระ เป็นการกระตุ้นการใช้จินตนาการของผู้เรียน และประยุกต์ใช้กับเทคนิคการอ่านเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มขนาดเล็กได้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เปิดโอกาสให้พูดคุยกันในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ซึ่งโดยปกติแล้วครูมักจะไม่นอญญาติให้นักเรียนพูดคุยกันขณะจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย การได้มีโอกาสให้พูดคุยกันในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนการได้เรียนรู้ที่คล้ายคลึงกับการ “เล่น” มากขึ้น นักเรียนจึงกระตือรือร้นและให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากเป็นพิเศษ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assisted Learning) ของ Keith J. Topping ที่อธิบายว่า การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน คือการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนที่อยู่ร่วมชั้นกัน หรือมีพื้นฐานทางสังคมคล้ายคลึงกัน (similar social backgrounds) แบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถต่ำกว่า (Topping, 2005: 632) โดย Baines, Blatchford & Kutnick (2003: 8) อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นจะเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน เพราะผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากการใช้อำนาจในการควบคุมจากผู้ใหญ่เพียงอย่างเดียว เรียกได้ว่าการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์หรือได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นนั้น เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระจายอำนาจของการเป็นผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดความรู้ในแนวนอน (horizontally) มากกว่าการควบคุมโดยผู้ใหญ่ ซึ่งการจัดกิจกรรมรูปแบบนี้จะช่วยส่งเสริมการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างอิสระและผ่อนคลายมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ Kos (2023: 170) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนทั้งแบบคู่ (pair) และกลุ่มขนาดเล็ก (small group work) เป็นวิธีการที่ใช้กันทั่วไปในห้องเรียนภาษาเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสโต้ตอบกับเพื่อนและฝึกฝนการใช้ภาษาที่กำลังเรียนรู้ โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีอายุระหว่าง 7-11 ปี จะเป็นช่วงวัยที่อยู่ระหว่างการพัฒนาทักษะการรู้คิด (cognitive skills) และ อุตภาษาศาสตร์ (metalinguistic) ซึ่งเป็นการพัฒนาการใช้ภาษาของผู้เรียนให้สามารถสื่อความคิด สร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และสร้างความเข้าใจให้กับตนเองได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาในสังคม การที่ผู้เรียนในวัยนี้ได้มี

โอกาสเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เปรียบเสมือนการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและพัฒนาการเรียนรู้ภาษาจากผู้อื่น รวมถึงการทดลองการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ กับผู้อื่นด้วย

ด้านบรรยากาศในการเรียน นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในระดับเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้มีบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานและน่าสนใจ ประเด็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้สึกเครียด และประเด็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สร้างประสบการณ์การเรียนรู้แบบใหม่ให้แก่ผู้เรียน จากการเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นบทบาทของผู้สอนเป็นหลัก เป็นการเรียนรู้แบบสนับสนุนการร่วมมือกันโดยผู้เรียน โดยบทบาทของครูเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง Quality Enhancement Themes สำหรับผู้เริ่มเรียน ของ Black & MacKenzie ที่พบว่า การนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในหลักสูตรการศึกษาสำหรับผู้เริ่มเรียน นอกจากจะทำให้บรรลุเป้าประสงค์เชิงวิชาการแล้ว ยังพบว่ามียุทธศาสตร์ทางอ้อม (intangible benefits) เช่น เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่มผู้เริ่มเรียน สร้างเสริมความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน เป็นต้น (Black & MacKenzie, 2008: 41) สอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของ Sinclair, Gesel & Lemons (2019: 244-245) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายในขณะที่เรียนรู้ อีกทั้งลดการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีเครื่องมือสำคัญที่เรียกว่า “บทบาทผู้เรียน” ซึ่งเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างชัดเจน การแสดงพฤติกรรมก่อกวน (disruptive behavior) จะได้รับผลตอบแทนจากเพื่อนในเชิงลบ ซึ่งผู้เรียนจะพยายามลดการแสดงพฤติกรรมก่อกวนลงเนื่องจากต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จึงเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียน (improving student behavior) ให้ดีขึ้นได้อีกด้วย

ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในระดับเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของตนเองได้คล่องแคล่วมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีขั้นฝึกหัดโดยใช้หนังสือนิทาน ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้มีโอกาสเรียนรู้จากนักเรียนผู้สอน (tutors) ที่มีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำสูงกว่าตนเอง ในชั้นตอนนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่าง

สมาชิกในกลุ่ม ฝึกอ่านออกเสียงคำโดยใช้หนังสือนิทานเป็นกลุ่ม นักเรียนร่วมกันแบ่งปันความรู้ และให้คำแนะนำเพื่อนในการอ่านออกเสียงคำ และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากครูได้ ในกรณีที่เป็นการถามที่นักเรียนผู้สอน (tutors) ไม่รู้หรือไม่แน่ใจ และยังมีชั้นฝึกฝนโดยใช้หนังสือนิทาน ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้นำหนังสือนิทานฉบับที่ไม่มีคำเฉลยคำอ่าน ไปฝึกฝนร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วนำมาตรวจสอบคำเฉลยคำอ่านกับหนังสือนิทานฉบับที่มีคำเฉลยคำอ่าน หรือตรวจสอบจากครู สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของ Keith J. Topping ที่อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เอื้อให้มีการอำนวยความสะดวกแบบแนะนำ (guided study facilitation) ซึ่งเป็นได้ทั้งผู้เรียนต่างชั้นที่อยู่ชั้นสูงกว่า (senior cross-year student) หรือผู้สอนในฐานะผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ซึ่งบางครั้งอาจจะเรียกว่า near-peer ซึ่งจะทำหน้าที่แนะนำข้อมูลที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในบทบาทผู้เรียน (tutee) (Topping, 2005: 641) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Carey, Kent & Latour (2018: 1219) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สร้างมิตรภาพและสังคม (friendship and community) ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นผลจากการได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน โดยกิจกรรมที่ได้ร่วมกันทำนั้นเป็นการส่งเสริมและสร้างความมั่นใจของเพื่อนในชั้นเรียน (confidence of peer) ด้วย นอกจากนี้ยังมีผลต่อการลดความเครียด (stress) และความวิตกกังวล (anxiety) ในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bone, Bone, Grieshaber & Quinones (2019: 347) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมกิจกรรมแบบสนับสนุนส่งเสริม (supportive peer relationships) โดยปราศจากการแข่งขัน ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้บุคคลสามารถพัฒนาทักษะบางอย่างให้สูงขึ้นได้โดยอาศัยการส่งเสริมจากเพื่อน และพัฒนาทักษะการอยู่ร่วมในสังคม (community coexistence) ได้ อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะไว้ 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากผู้เรียนคนอื่นโดยใช้หนังสือนิทานเป็นสื่อการเรียนรู้และเครื่องมือในการฝึกฝน หนังสือนิทานควรถูกพัฒนาขึ้นจากความเข้าใจด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ และหลักการด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก แต่หากเป็นการใช้หนังสือนิทานที่พิมพ์

จำหน่ายทั่วไป หนังสือควรถูกคัดเลือกด้วยเกณฑ์ที่เหมาะสม และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนการทดลอง โดยเฉพาะเรื่องความถูกต้องของภาษาและความหมาย

2. การวัดความสามารถผู้เรียนเพื่อจำแนกระดับความสามารถ ก่อนการจัดกลุ่มเพื่อทำ กิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีขั้นตอนการวัดที่รัดกุมและถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้สามารถทราบ ระดับความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง และคัดเลือกนักเรียนผู้สอน (tutors) ได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างความรู้ของนักเรียนที่อยู่ในบทบาทอื่น โดยเฉพาะนักเรียนที่ เรียนในกลุ่ม (tutees) เป็นอย่างมาก

3. ผู้วิจัยควรวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และให้ความสำคัญกับ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกขั้นตอน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้ครบทุกขั้นตอนและ เป็นไปตามกรอบเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าครั้งหนึ่งของคะแนน เต็มเพียงเล็กน้อย เนื่องจากขาดกระบวนการฝึกย้ำและทบทวนจนเกิดความชำนาญ การศึกษาวิจัย ครั้งต่อไปควรมีการประยุกต์ใช้เทคนิคหรือวิธีการสอนที่สนับสนุนการฝึกย้ำและทบทวนเพิ่มเติม เพื่อ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้สาระการอ่านใน ระดับประถมศึกษา

2. มาตรการ เป็นมาตรการที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานมากที่สุด และยังมีตัวสะกดที่มีรูป สระปรากฏ เช่น ฒิ ติ ธิ ตุ และตัวสะกดที่มีรูปพยัญชนะสองตัว เช่น ชร ทร ทธ ทร รด ซึ่งสร้างความ สับสนในการอ่านให้ผู้เรียนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีการเรียนรู้ตัวสะกด เหล่านี้โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันความสับสนทางภาษา

3. ควรมีการประยุกต์ใช้รูปแบบหนังสือนิทานใหม่ ๆ เช่น Puppet Story Books, Phonics Picture Flip Book, Pop-Up Word Book หรือ Sound Book หรือหนังสือนิทานที่ ถูก พัฒนาขึ้นและนำเสนอผ่านแพลตฟอร์ม (platform) ดิจิทัล เช่น e-Picture Books, Touchscreen Book, Icoobook เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- Adam, H., Barratt-Pugh, C., & Haig, Y. (2019). "Portray cultures other than ours": How children's literature is being used to support the diversity goals of the Australian Early Years Learning Framework. *The Australian Educational Researcher*, 46(3), 549-563.
- American Library Association. (2010). *Picture Books for Children*. The American Library Association (ALA) Chicago, Illinois, U.S.
- Baines, E., Blatchford, P., & Kutnick, P. (2003). *Changes in grouping practices over primary and secondary school*. Institute of Education, University of London and University of Brighton.
https://www.researchgate.net/publication/222703522_Changes_in_grouping_practice_over_primary_and_secondary_school
- Batic, J. (2021). Reading picture books in preschool and lower grades of primary school. *CEPS Journal*, 11 (1), 9–26. In.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education*. Prentice-Hall.
- Black, F., & MacKenzie, J. (2008). *Quality Enhancement Themes: The First Year Experience. Peer Support in The First Year*. The Quality Assurance Agency for Higher Education.
- Bone, K., Bone, J., Grieshaber, S., & Quinones, G. (2019). A Peer Assisted Learning (PAL) approach to pre-service teacher professional experiences in Australia: organisational friendships. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 47(4), 347-360.
- Bravo, M. A., Hiebert, E. H., & Pearson, P. D. (2007). Tapping the linguistic resources of Spanish/English bilinguals: The role of cognates in science. *Vocabulary acquisition: Implications for reading comprehension*, 140-156.
- Butler, K. G., & Silliman, E. R. (2001). *Speaking, reading, and writing in children with language learning disabilities: New paradigms in research and practice*. Psychology Press.

- Carey, M. C., Kent, B., & Latour, J. M. (2018). Experiences of undergraduate nursing students in peer assisted learning in clinical practice: a qualitative systematic review. *JBI Evidence Synthesis*, 16(5), 1190-1219.
- Celani, M. (1979). Peer Teaching as a Motivating Factor in Developing Communicative Skills. *English Language Teaching Journal*, 33(3), 197-199.
- Chacha, F., Mwanda, S., & Midigo, R. (2017). Use of Instructional Media in Elementary Schools in Kenya: Understanding Teacher Attitude and Perceived Pedagogical Value of Picture Books. *International Journal of Elementary Education*, 6(6), 53.
- Chmarkh, M. (2022). *An Action Research Study into the Value of Dialogic Teaching through Peer-Led Role Play in the Teaching and Learning of Counter Argumentation in Undergraduate ESL Composition* [Doctoral dissertation, The Ohio State University].
http://rave.ohiolink.edu/etdc/view?acc_num=osu1657826086828035
- Davenport, S. (2021). *Using multicultural picture books to motivate students and foster critical discussions on identity and social justice* [Master's thesis, Rowan University]. <https://rdw.rowan.edu/etd/2855>
- DeVore, T. M. (2020). *Effect of Single Vs. Immediate Repeated Read-Aloud on Preschoolers? Listening Comprehension* [Doctoral dissertation, The Ohio State University].
https://etd.ohiolink.edu/acprod/odb_etd/etd/r/1501/10?clear=10&p10_accession_num=osu1576846029729625
- Duran, S. (2021). *The Efficacy of Peer-Assisted Learning Strategies (PALS) with Hispanic English Language Learners in the 2nd Grade* [Master's thesis, Eastern Illinois University]. <https://thekeep.eiu.edu/theses/4892>
- Duursma, E., Augustyn, M., & Zuckerman, B. (2008). Reading aloud to children: the evidence. *Archives of disease in childhood*, 93(7), 554-557.
- Grenby, M. O. (2008). *Children's literature*. Edinburgh University Press.
- Håland, A., Hoem, T. F., & McTigue, E. M. (2021). The quantity and quality of teachers' self-perceptions of read-aloud practices in Norwegian first grade classrooms. *Early Childhood Education Journal*, 49, 1-14.

- Henderson, S. E. (2022). *The Effects of Peer Training and Coaching on the Implementation of Aided Language Modeling with an AAC User with Extensive Support and Complex Communication Needs* [Master's thesis, University of Kentucky]. https://uknowledge.uky.edu/edsrc_etds/128/
- Hintz, C., & Tribunella, E. L. (2019). *Reading children's literature: A critical introduction*. Broadview Press.
- Hornby, G., & Greaves, D. (2022). *Essential evidence-based teaching strategies*. Springer.
- Hoyou, A. M. (2021). *A Comparative Analysis of Theme-Based and Non-Theme-Based Read Aloud* [Doctoral dissertation, Aurora University].
<https://www.proquest.com/docview/2700352838/CEB69D69000F4BCBPO/9?accountid=42455&sourcetype=Dissertations%20&%20Theses>
- Izadi, M. (2023). *Investigating Wordless Picturebook Reading on YouTube: Implications for Visual Literacy in Early Childhood Education* [Doctoral dissertation, University of New South Wales].
<https://unsworks.unsw.edu.au/entities/publication/fb6d6ca9-fea6-4166-aae3-9691739a55f6/full>
- Jiban, C. (2020). *Let's talk equity: Reading levels, scaffolds, and grade-level text*. NWEA Oregon.
- Johnson, S. J. (2017). Multimodality and footing in peer correction in reading picture books. *Linguistics and Education*, 41, 20-34.
- Kindle, K. J. (2009). Vocabulary development during read-alouds: Primary practices. *The Reading Teacher*, 63(3), 202-211.
- Kindle, K. J. (2010). Vocabulary Development During Read-Alouds: Examining the Instructional Sequence. *Literacy Teaching and Learning*, 14, 65-88.
- Kos, T. (2023). Exploring peer support among young learners during regular EFL classroom lessons. *International Journal of Applied Linguistics*, 33(2), 169-189.
- Krstevska, N. (2020). *Ways of Reading and Thinking: Analysing Young Readers' Response to the Relationship Between Text and Illustrations in Children's Picture Books* [Doctoral dissertation, Victoria University].
https://vuir.vu.edu.au/42662/1/KRSTEVSKA_Nade-thesis_nosignature.pdf

- Levine, R. E. (2008). Peer evaluation in team-based learning. In *Team-based learning for health professions education* (pp. 103-116). Routledge.
- Lippitt, R., & Lippitt, P. (1968). Cross-age helpers. *Today's Education*, 57(2), 24-26.
- Loder Buechel, L. (2020). *The Power of the Picture Book*, in *English Teaching Forum*, Volume 58. Number 4. 2020. published quarterly by the United States Department of State for teachers of English, USA
https://americanenglish.state.gov/files/ae/resource_files/etf_58_4_pg34-37.pdf
- McCormick, S. (1977). Should you read aloud to your children? *Language Arts*, 54(2), 139-163.
- Monaco, C. M. (2023). *Elementary Students Co-Constructing Meaning During Read Alouds With Picture E-Books* [Doctoral dissertation, State University of New York at Albany].
<https://www.proquest.com/openview/64ea5db300df862e8db29e732eb339f3/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y>
- Nel, P., Paul, L., & Christensen, N. (2021). *Keywords for children's literature*. NYU Press.
- Neokleous, G., Krulatz, A., & Farrelly, R. (2020). *Handbook of research on cultivating literacy in diverse and multilingual classrooms*. IGI Global.
- Olaussen, A., Reddy, P., Irvine, S., & Williams, B. (2016). Peer-assisted learning: time for nomenclature clarification. *Medical education online*, 21(1), 30974.
- Parks, H. L. (2020). *Using Picture Books to Increase Comprehension of Expository Texts in Students with Learning Disabilities* [Master's thesis, Kent State University].
http://rave.ohiolink.edu/etdc/view?acc_num=kent1594667815760761
- Racha, B. (2022). *Peer Tutoring as a Teaching Strategy to Increase Peer Interaction in EFL Mixed Ability Classes The Case of EFL Teachers at Mohamed Kheider University of Biskra* [Master's thesis, Mohamed Kheider University of Biskra].
<http://archives.univ-biskra.dz/handle/123456789/21176>
- Restanto, M. (2016). The use of picture book in teaching reading for junior high school students. *Journal of English and Education*, 4(2), 49-62.
- Salisbury, M., & Styles, M. (2020). *Children's picturebooks: The art of visual storytelling*. Hachette UK.

- Short, K. G., Tomlinson, C. M., Lynch-Brown, C., & Johnson, H. (2015). *Essentials of young adult literature*. Pearson.
- Simpson, A., & Cremin, T. M. (2022). Responsible reading: Children's literature and social justice. *Education Sciences*, 12(4), 264.
- Sinclair, A. C., Gesel, S. A., & Lemons, C. J. (2019). The effects of peer-assisted learning on disruptive behavior and academic engagement. *Journal of Positive Behavior Interventions*, 21(4), 238-248.
- Slavin, R. E. (1987). Cooperative learning and the cooperative school. *Educational Leadership*, 45(3), 7-13.
- Thiagarajan, S. (1973). Madras system revisited: A new structure for peer tutoring. *Educational Technology*, 13(12), 10-13.
- Topping, K. J. (2001). *Peer assisted learning: A practical guide for teachers*. Brookline books.
- Topping, K. J. (2005). Trends in Peer Learning. *Educational Psychology*, 25(6), 631-645.
- Topping, K. J., & Ehly, S. W. (2001). Peer assisted learning: A framework for consultation. *Journal of Educational and Psychological Consultation*, 12(2), 113-132.
- Violetta-Eirini, K. (2016). The child and the fairy tale: The psychological perspective of children's literature. *International Journal of Languages, Literature and Linguistics*, 2(4), 213-218.
- Wang, S. (2023). *The Effect of Shared Book Reading and Video Viewing on Preschool Children's Vocabulary and Knowledge Acquisition in Informational Text* [Doctoral dissertation, The Florida State University].
<https://www.proquest.com/docview/2868538232/228740B38554FCAPO/19?accountid=42455&sourcetype=Dissertations%20&%20Theses>
- Wardini, O., Megawati, F., & Astutik, Y. (2021). Picture book: Its effect on EFL reading comprehension. In *1st Paris Van Java International Seminar on Health, Economics, Social Science and Humanities (PVJ-ISHESSH 2020)*, pp. 165-169.
<https://www.atlantis-press.com/proceedings/pvj-ishessh-20/125953880>,
- Wiseman, A. (2011). Interactive read alouds: Teachers and students constructing knowledge and literacy together. *Early Childhood Education Journal*, 38, 431-438.

Woolley, G. (2014). *Developing literacy in the primary classroom*. SAGE Publications.

Ye, X. (2022). Using Children's Literature to Develop Pupils' English Language Acquisition. In *2021 International Conference on Culture, Design and Social Development (CDSO 2021)*, pp. 200-203. <https://www.atlantis-press.com/article/125969201.pdf>,

กรรณิการ์ ชันดี. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับนิทานสำหรับเด็กเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 8(2), 146-161.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). *ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม*. ไทยวัฒนาพานิช.

กัญญา พงศ์พิริยะวนิช. (2561). *การอ่านร้อยแก้วร้อยกรองเชิงนวัตกรรมวรรณศิลป์*. สัมปชญัญ.

เกริก ยूनพันธ์. (2560). *วรรณกรรมสำหรับเด็ก: ประวัติและวิวัฒนาการ เทคนิคการเขียน และการวาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก นิทานและเทคนิคการเล่านิทาน*. เกริก ยूनพันธ์.

ฉันทชัย อธิเกียรติ. (2562). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จรรยาวรรณ เทพศรีเมือง. (2560). *การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

จันทรา ต่านคงรักษ์. (2566). *คู่มือการสร้างเสริมความสามารถด้านการสอนอ่านระดับชั้นประถมศึกษา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จารุวรรณ สังฆะจารย์. (2565). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. มหาสารคาม.

https://khoon.msu.ac.th/_dir/fulltext/2023/01/Jaruwan_Sungkachan65.pdf

จิตตพัฒน์ มังกรพันธุ์. (2559). *การพัฒนาหนังสือนิทาน ชุดอีสปกลอนสี่ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. นครปฐม.

<https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/19695>

จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ. (2563). *การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทย*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก*. ศิลปาบรรณาการ.

- ฐิติชญา บรรณเรณิกิจ. (2562). การใช้หนังสือนิทานอีสปเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. เชียงใหม่. <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:161516>
- ณรงค์ฤทธิ เรืองบุญ. (2559). การพัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. สกลนคร. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=55421228202
- ณัฐธนา สุกสี. (2559). การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. นครปฐม. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/584>
- ตัสนิม อาลี. (2564). การสร้างหนังสือนิทานเสริมทักษะ เรื่องการอ่านสะกดคำ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ]. สงขลา. <http://ir.tsu.ac.th/xmlui/123456789/750>
- เถกิงกิจ แก้วเสนห์. (2545). อ่านอย่างไรอ่านให้ดี. ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิตินา แคมมณี. (2566). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. สำนักพิมพ์แห่งแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. (2558). วิจัยและพัฒนาแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงและการพูดภาษาไทยไม่ชัด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุข, วรพงษ์ คุณเดชอมร และศิรินาถ บุรณพงษ์. (2560). เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”. *Journal of Nakhonratchasima College*, 11(3), 277-287.
- บัญชา เกียรติจรุงพันธ์. (2556). แนวทางการสร้างสรรค์หนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 36(3), 1-9.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. (2553). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. ศรีอนันต์การพิมพ์.
- ประพันธ์ สังขา. (2564). สภาพปัญหาและการแก้ไขการออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำของเยาวชนไทย. *วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ*, 6(1), 150-164.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2563). *มหัศจรรย์แห่งการอ่านออกเสียง*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

- ปรีดา ปัญญาจันทร์ และสุตไผท เมืองไทย. (2557). *การเขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก*. แพรวเพื่อนเด็ก.
- ผาณิต อนันต์. (2566). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับชุดฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. มหาสารคาม. <http://202.28.34.124/dspace/handle/123456789/2117>
- พาสนา จุลรัตน์. (2562). *ทฤษฎีการเรียนรู้ ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชา ศษ 141 จิตวิทยา สำหรับครู ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์จิต ตปนิยะ. (2555). *นักรวดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องรู้อะไรบ้าง*. *ศิลปกรรมสาร*, 71(1), 45-60.
- พิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. นครปฐม. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3278/1/59263305.pdf>
- พูนพงษ์ งามเกษม. (2557). *โครงการ กระบวนการแก้ปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้อย่างยิ่งยืน: กรณีศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเต็ดูเมน*. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ภรภัทร เฉตวงษ์. (2562). *การใช้นิทานพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต]. ปทุมธานี. <https://rsuir-library.rsu.ac.th/handle/123456789/93>
- ภัทรขวัญ ลาสงยาง. (2561). *คิด เขียน สร้าง นิทานและหนังสือสำหรับเด็ก*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรพร พันธุ์สิวกานต์. (2558). *ผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้นที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีปัญหาทางการอ่านในโรงเรียนขนาดเล็ก* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพฯ. <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b2127822>
- ภัทรารรณ ประกอบเสริม. (2565). *การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. มหาสารคาม. <http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/1577/1/59010552006.pdf>

- ภัสรามาศ โปธิญาณ. (2566). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. มหาสารคาม.
https://khoon.msu.ac.th/_dir/fulltext/2023/11/Phatsaramas_Photiyan66.pdf
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิจัยทางการศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งอรุณ โจรนัรตนาดำรง ไชยศรี. (2561). การศึกษาปัญหาการอ่านเขียนของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าว และการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีการสอนแบบโพนิก. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- ลัดดาวัลย์ พงษ์เขตกรณ์. (2562). การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คล่องแคล่วคำควบกล้ำเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. นครปฐม. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2250/1/57255408.pdf>
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. ดอกหญ้าวิชาการ.
- วรัญญา ไวยบรรเทา. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต]. ปทุมธานี. <https://rsuir-library.rsu.ac.th/bitstream/123456789/532/1/Waranya%20%20%20Waibanthao.pdf>
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2557). นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารินทร์ คำจา. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานประกอบกิจกรรมสร้างสรรค์ [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. เชียงใหม่. www.thesis.cmru.ac.th/student/show-553
- วิจารณ์ พานิช. (2547). การจัดการความรู้เพื่อคุณภาพที่สมดุล. สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2558). นวัตกรรมกับการเรียนรู้ภาษาไทย. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศราพร กันทะนัน. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดารา

วิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. เชียงใหม่.

<https://thesis.cmru.ac.th/student/show-504>

ศรีสมพร โคตะคำ. (2564). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนการอ่านและเขียนรายวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อดิจิทัลเสมือนจริงบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 18(1), 177-188.

สมพร จารุณภูมิ. (2542). *คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก*. สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ.

สายฝน เล่าเรียนดี. (2560). *การพัฒนาหนังสือนิทานสองภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยกลางของเด็กปฐมวัยชนเผ่าไทใหญ่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. นนทบุรี.

<https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/11414>

สายสุดา ปันตระกูล. (2563). การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและผู้เรียนปกติ. *วารสารร่วมพฤษภูมิ มหาวิทยาลัยเกริก*, 38(2), 35-48.

สาโรจน์ เกษมสุขโชติกุล. (2554). *Peer Assist: เรียนรู้ก่อนทำผ่านทีมช่วยคิดนอกกะลา*. Retrieved 19 มกราคม 2565 from

<http://hpc4.anamai.moph.go.th/pmqa12/data/kpi13/peerassist.pdf>.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สิทธิพร กุลวรรตมะ. (2556). *การค้นคว้าสร้างสรรค์: ปฏิบัติการหนังสือเล่มเล็ก*. มูลนิธิเด็ก.

สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์. (2562). *ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุชาดา ตั้งศรีรินทร์. (2563). *วิธีสอนภาษาไทยสำหรับประถมศึกษา*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สุธีรา บุนนาค. (2559). *ผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติ ในระดับประถมศึกษา* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพฯ.

<https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b2139225>

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). *การวัดและประเมินผลการอ่าน*. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). *การประเมินผลภาษาไทย*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุภัทรา สดเอี่ยม. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้น*

ประถมศึกษาตอนปลายด้วยวิธีการสอนแบบแจกลูกสะกดคำร่วมกับเกมมิฟิเคชัน [วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. กรุงเทพฯ.

<https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Supuhttra.Sodi.pdf>

ไหมฟ้า รัตนะ. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่]. สงขลา.

https://tdc.thailis.or.th/tdc/login.php?Int_code=173&Reclid=588&obj_id=773&xcode=Array

อนุวัฒน์ มากชูชิต. (2563). การสร้างหนังสือนิทานภาพ เรื่อง คำนาม โดยใช้รูปแบบการสอนมโนทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ]. สงขลา. <http://ir.tsu.ac.th/xmlui/handle/123456789/659>

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2557). ภาษาพาสอน: เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัย ภิรมณรีน. (2560). ภาษาศาสตร์และการอ่าน 1. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร. (2563). กลวิธีการสอนภาษาไทยให้สนุก. อิงค์ออนเปเปอร์.

ไอรดา ภูเทศ. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณกรรมไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สมุดภาพการ์ตูน [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. นครปฐม. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/3815>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหาของหนังสือนิทาน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ และแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

ชื่อ – นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย
วุฒิการศึกษา	ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน: การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร
สังกัด	คณาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ชื่อ – นามสกุล	รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข
วุฒิการศึกษา	กศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สังกัด	รองศาสตราจารย์ (เกษียณอายุราชการ) ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผล

ชื่อ – นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์
วุฒิการศึกษา	ค.ด. (วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สังกัด	คณาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 11 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำที่สะกด
ไม่ตรงตามมาตราคน

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	1.00
2	แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถวัดและประเมินได้	+1	+1	+1	1.00
สาระการเรียนรู้					
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
2	สาระการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
ชิ้นงาน/ภาระงาน					
1	ชิ้นงาน/ภาระงานสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	ชิ้นงาน/ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
กิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 11 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
กิจกรรมการเรียนรู้					
3	กิจกรรมมีลำดับขั้นตอนเหมาะสมและเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่ม	+1	+1	+1	1.00
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล					
1	การวัดและประเมินผลครอบคลุมสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
รวม					0.98

ตารางที่ 12 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่สะกด
ไม่ตรงตามมาตรากด

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	1.00
2	แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถวัดและประเมินได้	+1	+1	+1	1.00
สาระการเรียนรู้					
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
2	สาระการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
ชิ้นงาน/ภาระงาน					
1	ชิ้นงาน/ภาระงานสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	ชิ้นงาน/ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
กิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 12 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่สะกด
ไม่ตรงตามมาตรา กต (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
กิจกรรมการเรียนรู้					
3	กิจกรรมมีลำดับขั้นตอนเหมาะสมและเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่ม	+1	+1	+1	1.00
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล					
1	การวัดและประเมินผลครอบคลุมสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
รวม					0.98

ตารางที่ 13 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำที่สะกด
ไม่ตรงตามมาตราภ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	1.00
2	แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถวัดและประเมินได้	+1	+1	+1	1.00
สาระการเรียนรู้					
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
2	สาระการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
ชิ้นงาน/ภาระงาน					
1	ชิ้นงาน/ภาระงานสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	ชิ้นงาน/ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
กิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 13 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำที่สะกด
ไม่ตรงตามมาตรา กบ (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
กิจกรรมการเรียนรู้					
3	กิจกรรมมีลำดับขั้นตอนเหมาะสมและเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่ม	+1	+1	+1	1.00
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล					
1	การวัดและประเมินผลครอบคลุมสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
รวม					0.98

ตารางที่ 14 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำที่สะกด
ไม่ตรงตามมาตรากก

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	1.00
2	แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถวัดและประเมินได้	+1	+1	+1	1.00
สาระการเรียนรู้					
1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
2	สาระการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
ชิ้นงาน/ภาระงาน					
1	ชิ้นงาน/ภาระงานสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	ชิ้นงาน/ภาระงาน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
กิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 14 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำที่สะกด
ไม่ตรงตามมาตรากก (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
กิจกรรมการเรียนรู้					
3	กิจกรรมมีลำดับขั้นตอนเหมาะสมและเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่ม	+1	+1	+1	1.00
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
การวัดและประเมินผล					
1	การวัดและประเมินผลครอบคลุมสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
รวม					0.98

ตารางที่ 15 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1	+1	+1	+1	1.00
2	+1	+1	+1	1.00
3	+1	+1	+1	1.00
4	+1	+1	+1	1.00
5	+1	+1	+1	1.00
6	+1	+1	+1	1.00
7	+1	+1	+1	1.00
8	+1	+1	+1	1.00
9	+1	+1	+1	1.00
10	+1	+1	+1	1.00
11	+1	+1	+1	1.00
12	+1	+1	+1	1.00
13	+1	+1	+1	1.00
14	+1	+1	+1	1.00
15	+1	+1	+1	1.00
16	+1	+1	+1	1.00
17	+1	+1	+1	1.00
18	+1	+1	+1	1.00
19	+1	+1	+1	1.00
20	+1	+1	+1	1.00

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
21	+1	+1	+1	1.00
22	+1	+1	+1	1.00
23	+1	+1	+1	1.00
24	+1	+1	+1	1.00
25	+1	+1	+1	1.00
26	+1	+1	+1	1.00
27	+1	+1	+1	1.00
28	+1	+1	+1	1.00
29	+1	+1	+1	1.00
30	+1	+1	+1	1.00
31	+1	+1	+1	1.00
32	+1	+1	+1	1.00
33	+1	+1	+1	1.00
34	+1	+1	+1	1.00
35	+1	+1	+1	1.00
36	+1	+1	+1	1.00
37	+1	+1	+1	1.00
38	+1	+1	+1	1.00
39	+1	+1	+1	1.00
40	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 16 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
ออกเสียงคำ

คำ	P _H	P _L	P	R	ระดับคุณภาพของข้อสอบ		สรุป
					ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)	
บริเวณ	13	6	0.76	0.54	ค่อนข้างง่าย	ดี	นำไปใช้
การคูณ	13	5	0.72	0.62	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
ข้อมูล	13	7	0.80	0.46	ง่ายมาก	ดี	นำไปใช้
วิธีการ	13	5	0.72	0.62	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
ชาวนฉลาด	13	2	0.60	0.85	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
คำขวัญ	13	3	0.64	0.77	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
รีไซเคิล	13	5	0.72	0.62	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
วอลเลย์บอล	13	4	0.68	0.69	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
จันทาล	2	2	0.16	0.00	ยากมาก	จำแนกไม่ได้	ตัดทิ้ง
ลำธาร	13	7	0.80	0.46	ง่ายมาก	ดี	นำไปใช้
คณิตศาสตร์	13	11	0.96	0.15	ง่ายมาก	ค่อนข้างต่ำ	ตัดทิ้ง
โทรทัศน์	13	11	0.96	0.15	ง่ายมาก	ค่อนข้างต่ำ	ตัดทิ้ง
ภาษาอังกฤษ	13	8	0.84	0.38	ง่ายมาก	ปานกลาง	ตัดทิ้ง
บรรยากาศ	13	6	0.76	0.54	ค่อนข้างง่าย	ดี	นำไปใช้
ปฏิเสธ	13	2	0.60	0.85	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
ธาตุเหล็ก	12	1	0.52	0.85	ปานกลาง	ดีมาก	นำไปใช้
พัฒนา	11	2	0.52	0.69	ปานกลาง	ดีมาก	นำไปใช้
โจทย์	13	10	0.92	0.23	ง่ายมาก	ปานกลาง	ตัดทิ้ง
อินเทอร์เน็ต	13	3	0.64	0.77	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
สัตว์ประหลาด	11	4	0.60	0.54	ค่อนข้างง่าย	ดี	นำไปใช้
อาชีพ	13	3	0.64	0.77	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
สุลาฮูป	13	9	0.88	0.31	ง่ายมาก	ปานกลาง	ตัดทิ้ง
สรรพนาม	1	0	0.04	0.08	ยากมาก	ต่ำมาก	ตัดทิ้ง
ยี่ราฟ	12	4	0.64	0.62	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
ลิฟต์	11	3	0.56	0.62	ปานกลาง	ดีมาก	นำไปใช้

ตารางที่ 16 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
ออกเสียงคำ (ต่อ)

คำ	P _H	P _L	P	R	ระดับคุณภาพของข้อสอบ		สรุป
					ความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)	
ปรีนิพพาน	0	0	0.00	0.00	ยากมาก	จำแนกไม่ได้	ตัดทิ้ง
ทวีป	9	3	0.48	0.46	ปานกลาง	ดี	นำไปใช้
สรูป	13	7	0.80	0.46	ง่ายมาก	ดี	นำไปใช้
เคารพ	13	2	0.60	0.85	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
ยาเสพติด	13	4	0.68	0.69	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
ภาคกลาง	13	3	0.64	0.77	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
บ้านเลขที่	13	4	0.68	0.69	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
จักรยานยนต์	8	1	0.36	0.54	ปานกลาง	ดี	นำไปใช้
มรรคผล	1	0	0.04	0.08	ยากมาก	ต่ำมาก	ตัดทิ้ง
เลขอารบิก	13	6	0.76	0.54	ค่อนข้างง่าย	ดี	นำไปใช้
เชื้อโรค	12	2	0.56	0.77	ปานกลาง	ดีมาก	นำไปใช้
บริจาค	13	1	0.56	0.92	ปานกลาง	ดีมาก	นำไปใช้
วรรคตอน	1	0	0.04	0.08	ยากมาก	ต่ำมาก	ตัดทิ้ง
โน้ตบุ๊ก	12	3	0.60	0.69	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้
จักรวาล	13	3	0.64	0.77	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก	นำไปใช้

คำศัพท์ที่คัดเลือกไว้ จำนวน 30 คำ

1. บริเวณ	16. อาชีพ
2. การคูณ	17. ยีราฟ
3. ข้อมูล	18. ลิฟต์
4. วิธีการ	19. ทวีป
5. ชาญฉลาด	20. สรูป
6. คำขวัญ	21. เคารพ
7. รีไซเคิล	22. ยาเสพติด
8. วอลเลย์บอล	23. ภาคกลาง
9. ลำธาร	24. บ้านเลขที่
10. บรรยากาศ	25. จักรยานยนต์
11. ปฏิเสธ	26. เลขอารบิก
12. ชาติเหล็ก	27. เชื้อโรค
13. พัฒนา	28. บริจาค
14. อินเทอร์เน็ต	29. โน้ตบุ๊ก
15. สัตว์ประหลาด	30. จักรวาล

ผลการคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability)

โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson Formula 20 (KR-20)

$$KR-20 = 0.98$$

ตารางที่ 17 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
ด้านนิทาน					
1	เนื้อหาของนิทานน่าสนใจ เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย และประสบการณ์ของผู้อ่าน	+1	+1	+1	1.00
2	ภาพประกอบมีความสวยงาม น่าสนใจ และส่งเสริมจินตนาการ	+1	+1	+1	1.00
3	ภาพประกอบและเนื้อหานิทานมีความสอดคล้องกัน	+1	+1	+1	1.00
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4	การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5	กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้ออยากทำกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00
6	การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
ด้านบรรยากาศในการเรียน					
7	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00
8	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลังเลหรือเครียด	+1	+1	+1	1.00
9	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 17 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			IOC
		1	2	3	
ด้านประโยชน์และการนำไปใช้					
10	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของตนเองได้คล่องแคล่วมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
11	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00
12	การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง จากการช่วยอธิบายความรู้ให้กับเพื่อน ทำให้กล้าซักถามและเข้าใจมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
รวม					1.00

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างหนังสือนิทาน

สำลีไปหาหมอ

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน

เรื่องและภาพ : อภิชาติ ย้วนศิริ

ฉบับมีคำอ่าน
และความหมาย

สำลีไปหาหมอ

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน

อภิชาติ ย้วนศิริ

เรื่องและภาพ

คำนำ

หนังสือนิทาน เรื่อง สำลีไปหาหมอ เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” ซึ่งเรียบเรียงขึ้นด้วยความมุ่งหวังให้เป็นสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคนของนักเรียน

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเนื้อหา นิทาน โดยสอดแทรกคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคนไว้ในเนื้อหา โดยจัดทำหนังสือนิทานเป็น 2 รูปแบบ รูปแบบที่ 1 เป็นหนังสือนิทานที่มีเฉพาะเนื้อหา นิทาน เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนในชั้นที่ 3 ผักกาดโดยใช้หนังสือนิทาน และรูปแบบที่ 2 เป็นหนังสือนิทานที่มีเนื้อหา นิทาน ตัวอย่างการอ่านคำและความหมายในส่วนท้ายเล่ม เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนในชั้นที่ 5 ผักกาดโดยใช้หนังสือนิทาน ของการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาหนังสือนิทานฉบับนี้ตามหลักการพัฒนาหนังสือนิทานและการสร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับเด็ก ข้อบกพร่องประการใดในหนังสือนิทานเล่มนี้ ผู้วิจัยขออภัยไว้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสือนิทานอื่น ๆ ในอนาคตต่อไป

อภิชาติ อ้วนศิริ

ผู้วิจัย

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เราชื่อสำลี อายุหนึ่งขวบครึ่ง อยู่กับป้าสินวลที่บ้านซุ้มเฟืองฟ้า นะ วันนี้พวกเราจะมาช่วยกันอ่านนิทาน เรื่อง “สำลีไปหาหมอ” แต่ก่อนที่จะไปอ่านกัน

พวกเราน่าจะรู้จักกันมาแล้วใช่ไหมว่า **มาตราคน** เป็นคำที่มี **น** เป็นตัวสะกด และเพื่อให้พวกเราอ่านได้เก่งขึ้น สำลียากแนะนำให้พวกเรารู้จักคำที่ **สะกดไม่ตรงตามมาตราคน** ด้วย ซึ่งตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรานั้นมี 5 ตัว คือ **ญ ณ ร ล พ** สำลียากให้ทุกคนจำไว้ว่าถ้าคำไหนที่มีตัวสะกด 5 ตัวนี้ ให้อ่านออกเสียงคำเหมือนมีตัว “น” สะกด ได้เลยนะ

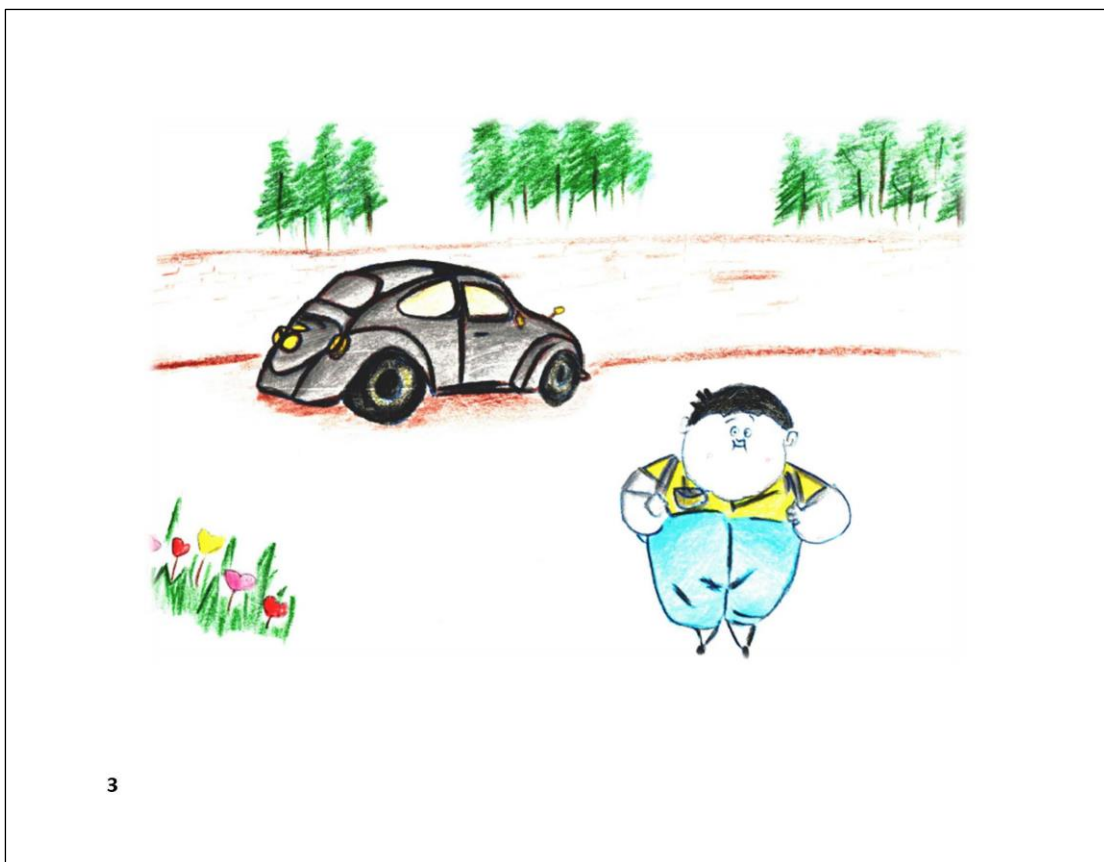
ลองอ่านคำนี้พร้อม ๆ กันนะ

อนุบาล

ลำลี แมวตัวอ้วนกลมน่ารัก นอนเล่นอยู่บนกระเบื้องบ้านไม้เก่า ๆ ของป่าสีนวล พลังคิดไปว่าวันนี้ช่างเป็นวันที่น่ารำคาญเหลือเกิน เพราะท้ายซอยมีงานแต่งงานของ ลูกน้ำเกสร

เสียงเพลงดังสนั่นตั้งแต่เช้าตรู่จนคล้อยบ่ายแล้วก็ยังไม่มียี่ที่ท่าว่าจะเงียบลงได้ มันช่างรบกวนการนอนของฉันเสียจริง ๆ

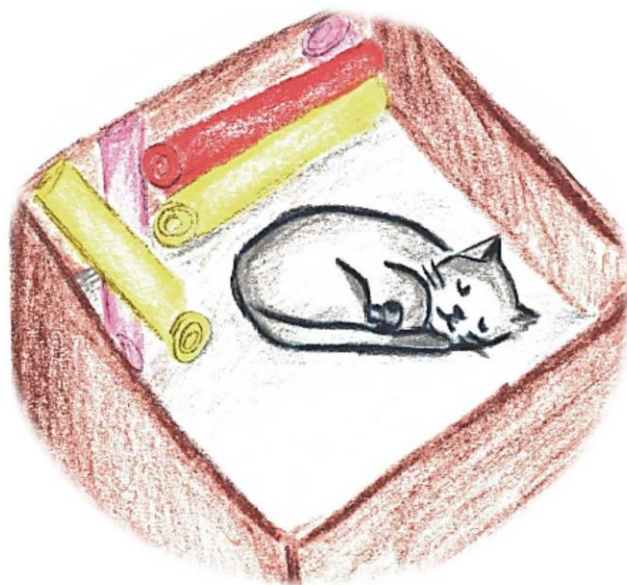
3

เสียงรถยนต์ดังขึ้นเรื่อย ๆ และฟังดูเหมือนใกล้เข้ามาเรื่อย ๆ จนสำลีต้องลืมตา
จ้องมองไปหน้าบ้านว่าเสียงนั้นจะหยุดลงเมื่อใด และแล้วสำลีก็มองเห็นรถยนต์เก๋สีดำ
เคลื่อนเข้ามาจอดหน้าบ้าน

สำลีก็เห็น “หนูแดง” เด็กชายตัวอ้วนกลม แก้มแดง ที่เพิ่งจะเข้าเรียนอนุบาล
เปิดประตูรถแล้ววิ่งเข้ามาหาป้าสินวลผู้เป็นย่าทันที ทั้งสองคนหยอกล้อกันสนุกสนาน

สำลีตกใจมากเมื่อเห็นหนูแดง ด้วยเมื่อเดือนที่แล้ว สำลีต้องไปหาหมอ เพราะ
กินช็อคโกแลตที่หนูแดงเอาให้กิน หมอบอกป้าสินวลว่า ถ้ามาช้ากว่านั้นอีกนิดเดียว สำลีคง
ต้องจากโลกนี้ไปแล้ว

4

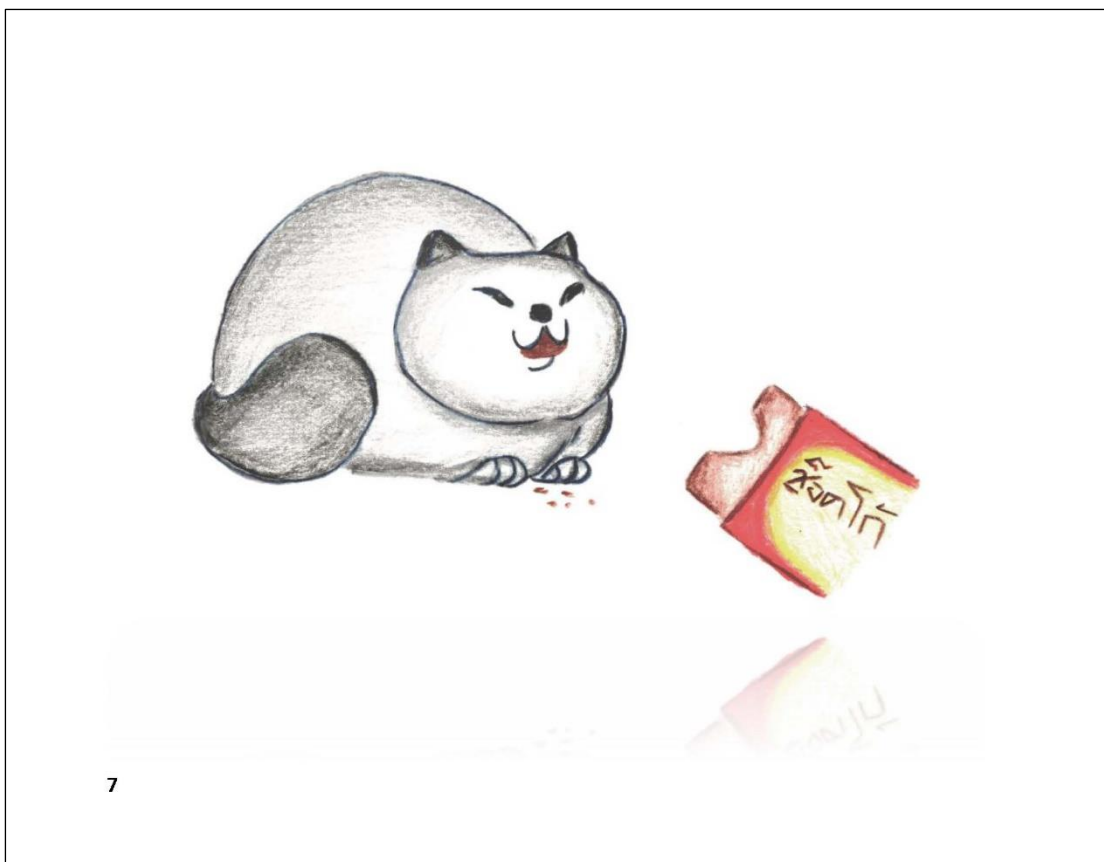

5

ด้วยความตกใจกับความกลัวที่จะต้องเจอหนูแดง สาลีจึงวิ่งเข้าไปนอนหลบอยู่ในกล่องเก่า ๆ ที่เต็มไปด้วยม้วนกระดาษยาวหลากหลายสี หลายสีบอัน หลบอยู่นานจนถึงค่ำ จนผลอหลับไปและฝันไปว่า หนูแดงออกตามหาตนเองที่บ้าน เมื่อไม่เจอก็ตะโกนเรียกชื่อสาลีเสียงดังเอะอะไปหมด สาลีกลัวมากได้แต่นอนหลับตัวสั่นเทา ไม่กล้าขยับตัวไปไหนเพราะกลัวหนูแดงเห็น

แล้วในที่สุด ป้าสินवलันนั้แหละที่มองเห็นสาลี แล้วก็มาอุ้มพาสาลีไปให้หนูแดงเล่น หนูแดงชอบทำให้สาลีตกใจเพราะชอบจับสาลีชูสูงขึ้น บางครั้งก็โยนขึ้นไปบนอากาศ สาลีไม่ชอบหนูแดงเลยสักนิด ป้าสินवलนิกคิดว่าสาลียังไม่ได้กินอาหารเลย ว่าแล้วก็เดินฉับ ๆ ไปหยิบถุงใบใหญ่สีน้ำเงินที่น่าจะเป็นผลิตภัณฑ์อาหารแมว เพราะสาลีสังเกตเห็นรูปแมว ตัวใหญ่อยู่บนนั้น และบนถุงยังมีรูปอาหารเม็ดสีน้ำตาลอ่อนหลายสีเม็ดด้วย แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เมื่อป้าสินवलเทอาหารเม็ดเล็กกลั่นหอม่น่ากินลงไปในถ้วยอาหารที่สาลีกินเป็นประจำ สาลีเริ่มหิวแล้วจึงได้ตะกายลงจากอกของหนูแดง แล้ววิ่งไปที่ถ้วยอาหารทันที ว้าว! อร่อยจังเลย สาลีอุทานในใจขณะที่เคี้ยวอาหารเม็ดจนแก้มตุ่ย เพราะหิวมากเหลือเกิน

6

7

หนูแดงเห็นสำลีกินอาหารก็นึกได้ว่า ตนเองก็มีขนมในกระเป๋าอยู่สองชิ้น เป็นช็อคโกแลตแท่ง รสหวานแสนอร่อยที่คุณแม่ซื้อให้ก่อนไปโรงเรียน หนูแดงอยากให้สำลี ได้ลองกินขนมแสนอร่อยบ้าง จึงเดินไปหยิบขนมออกมาจากกระเป๋าใบเล็กน่ารัก แล้วก็ เปิดซองช็อคโกแลตออกมา กลืนช็อคโกแลต ลอยเข้าไปถึงจมูกสำลี ที่เพิ่งกินอาหาร หมดถ้วยไป กลืนข้างแปลกเหลือเกิน ไม่เคยได้กลืนแบบนี้มาก่อน

หนูแดงเดินดุ่ม ๆ เข้ามาหาสำลี แล้วก็นั่งลงตรงหน้าพลาถถามสำลีว่า

“กินช็อคโกแลตใหม่ อร่อยมากเลยนะ”

สำลียื่นจมูกไปดมอยู่สักพัก กลืนข้างแปลกตึ๊ง รสชาติจะเป็นอย่างไร จึงค่อย ๆ เลียช็อคโกแลตที่หนูแดง แบ่งให้ แต่รสชาติช็อคโกแลตขมเหลือเกินไม่เห็นอร่อยเหมือนที่ หนูแดงบอกเลย

8

9

ราวสองทุ่มเห็นจะได้ สำลีสึกแปลก ๆ หัวใจเต้นเร็วไม่เป็นจังหวะ พะอืดพะอม
 อยากจะอาเจียน มันช่างทรมานเหลือเกิน ลำคอแห้งผากกระหายน้ำยิ่งนัก สำลียัน
 ร่างกายลุกขึ้น เดินโซซัดโซเซไปที่ถ้วน้ำ หวังจะดื่มน้ำให้พอดับกระหาย

แต่ไม่ทันจะได้ก้าวขาเดินไปดื่มน้ำอย่างที่ใจคิด สำลืออาเจียนออกมาอย่างหนัก
 หายใจหอบถี่ขึ้น **เหงื่อกาฬ**ไหลพราก ขาทั้งสี่ข้างไม่มีเรี่ยวแรงจะเดินต่อไปได้ ร่างกาย
 ทરุดลงกับพื้นบ้าน กล้ามเนื้อทั้งร่างสั่นและกระตุก สำลือพยายามสุดลมหายใจเข้าไป
 แต่เหมือนกับไม่มีอากาศใด ๆ จะผ่านจมูกเข้าไปได้ มันช่างทรมานเหลือเกิน สำลือคิด

เสียงแว่วเข้าหูเป็นเสียงป้าสินวร้องเรียกด้วยความตกใจว่า

“สำลือ! เป็นอะไรไปนี่”

นั่นคือเสียงสุดท้ายที่สำลือได้ยิน

ก่อนที่ทุกอย่างจะดับมืดลงไป

10

11

ถนนมืดทอดยาวไปไกล ท่ามกลางแสงไฟส่องถนนในเวลากลางคืน ที่นาน ๆ จะผ่านไปสักดวง คิมนี่ช่างเป็นคืนที่เวลาเดินไปอย่างเชื่องช้านัก เหมือนความสุขได้หายไป จากคำคิมนั้น เสียงรถยนต์ดังกระหึ่มบึงทะยานไปข้างหน้า ป้าสีนวลขับรถยนต์สีชาวดัน เล็กที่ขับอยู่เป็นประจำ เป็นรถยนต์คันเดียวกันกับที่สามีชอบขึ้นไปนอนบนหลังคารถเวลา รู้สึกเบื่อ สามีเคยไปกับป้าสีนวลหลายครั้ง ครั้งล่าสุดก็ไปงานวัดมา ป้าสีนวลพาสามีเดินไป ท້วงาน แวะดู**มายากล**บ้าง ชื้อขนมและอาหารที่ตั้งขายกันในงานบ้าง หยุดดูการแสดงบ้าง ช่างตื่นตาตื่นใจยิ่งนัก

แต่วันนี้ป้าสีนวลไม่ได้ขับรถยนต์คันนี้พาสามีไปเที่ยวเหมือนเช่นเคย

แต่ขับมุ่งหน้าไปให้เร็วที่สุด

เพื่อจะพาสามีไปให้ถึง**โรงพยาบาล**

12

13

ประมาณสามทุ่มเศษ รถยนต์ของป้าสีนวลก็มาจอดเทียบหน้าโรงพยาบาลสัตว์ คลองหลวง ป้าสีนวลจอดรถยนต์ไว้ตรงนั้น แล้วก็วนมาเปิดประตูก้มลงซ่อนร่างของสำลี ที่นอนสลบไม่ได้สติอยู่บนเบาะขึ้น หลังจากนั้นก็วิ่งด้วยพลละกำลังทั้งหมดที่ผู้หญิงสูงอายุวัย จะวิ่งไหว

หมอหนุ่มคนหนึ่งมองผ่านกระจกออกมาเห็นป้าสีนวลอ้อมบางอย่าง และวิ่ง หน้าตาตื่นเข้ามาในแผนกฉุกเฉิน คุณหมอนั้นก็วิ่งตรงไปที่ป้าสีนวลเพื่อดูให้แน่ใจว่าสิ่งที่ป้า อ้อมไว้แนบอกคืออะไร

“นั่นแมวนี้นา” หมออุทานในใจ

ภาพที่หมอเห็นสำลีครั้งแรกนั้น เป็นแมวตัวหนึ่งที่หลับไม่ได้สติ น้ำลายฟูมปาก คอห้อยลงและโยกไปตามแรงวิ่งของป้าสีนวล หมอคาดเดาได้ทันทีว่าแมวตัวนี้น่าจะกิน สารพิษเข้าไปแน่ ๆ

14

15

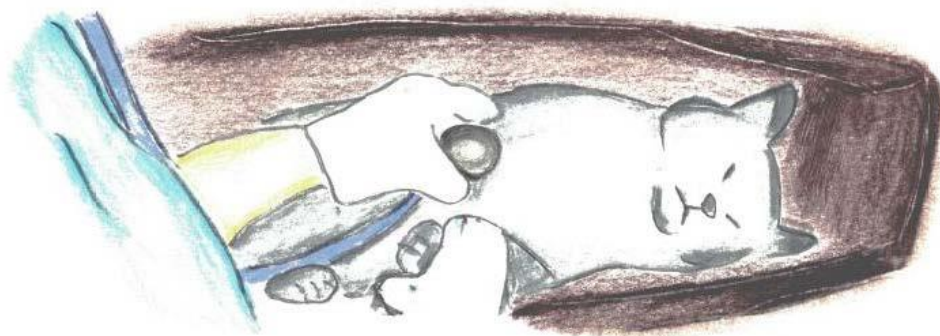
หมอรับร่างสำคัญมาไว้ในมือ ป้าสีนวลเหนื่อยหอบ แต่ก็พูดบอกหมอว่า
 “ดูแมวให้ป้าทีนะคะคุณหมอ ไม่รู้ว่าแมวของป้าเป็นอะไร อยู่ ๆ ก็อาเจียน
 และสลบไปเลยคะ”

หมอตตอบป้าสีนวลว่า “ได้ครับ ดูจากภายนอกน่าจะกินสารพิษเข้าไป คุณป้า
 เห็นไหมครับว่าแมวกินอะไรเข้าไปครับ”

“ป้าให้กินแค่อาหารแมวคะคุณหมอ”

หมอหนุ่มได้ฟังแล้วก็ตอบไปว่า “ทราบแล้วครับ ถ้าอย่างนั้นอาจจะต้อง
 ตรวจเลือดดูก่อนครับ”

16

17

ในห้องฉุกเฉินสำลีได้รับการสอดท่อช่วยหายใจ เพื่อให้สำลีหายใจได้สะดวกขึ้น คุณหมอได้ตรวจการเต้นของหัวใจก็พบว่าหัวใจเต้นถี่มาก น่าเป็นห่วง หมอได้เจาะเลือด สำลีเพื่อไปตรวจหาสารพิษในร่างกาย ต่อมาประมาณสามสัปดาห์

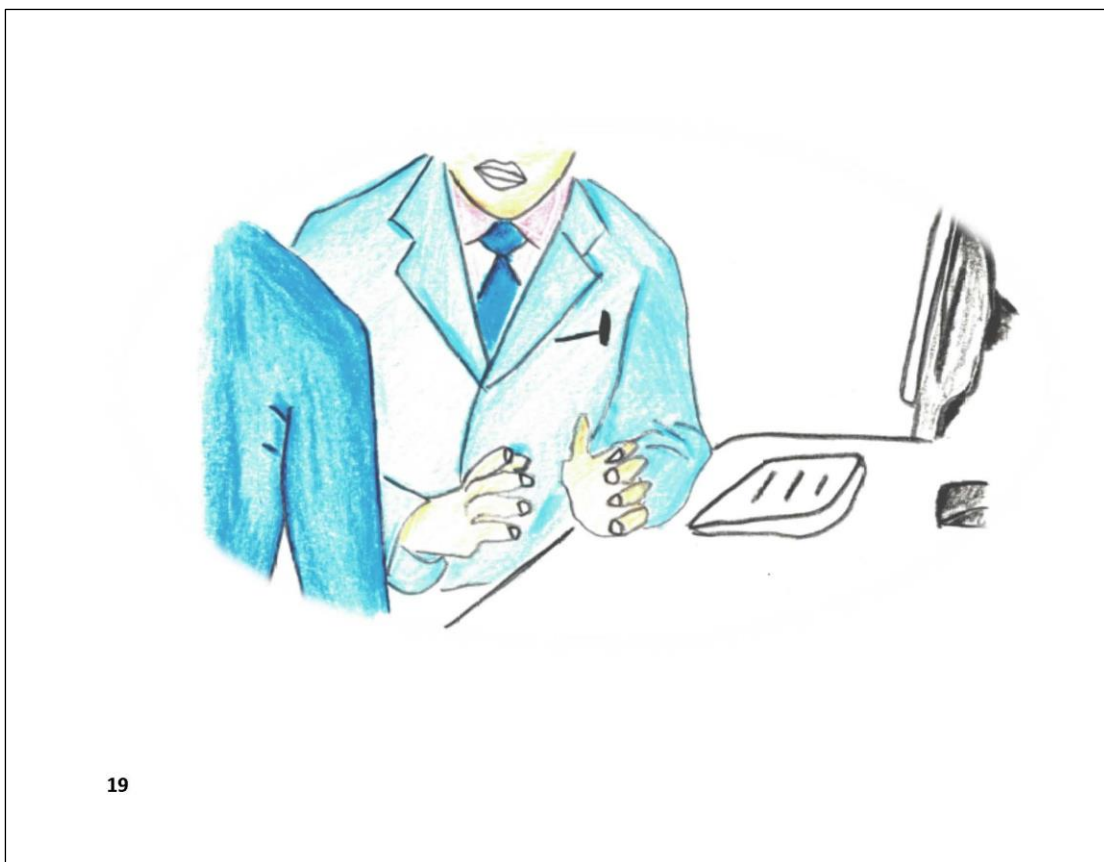
เจ้าหน้าที่ก็เดินเข้ามาแจ้งว่า

“ผลตรวจเลือดได้แล้วนะคะคุณหมอ”

คุณหมอจึงได้ลูกผลจากที่นั่งข้างเตียงของสำลีไป เพื่อดูผลตรวจเลือด

คุณหมอทราบแล้วว่า สำลีได้กินช็อคโกแลตเข้าไป จึงรีบรักษาตามขั้นตอน เวลาผ่านไปนานนับชั่วโมง เตียงของสำลีก็ถูกเข็นออกมาจากห้องฉุกเฉินไปยังห้องแยก ซึ่งเอาไว้ให้สัตว์ที่ได้รับการรักษานอนพักเพื่อรอดูอาการ

18

19

คุณหมอได้เชิญป้าสินวลไปพบ แล้วแจ้งว่า สำลีปลอดภัยแล้ว ป้าสินวลโล่งใจ และยิ้มออกมาได้ในที่สุด เหมือนกับยกภูเขาออกจากอก แล้วจึงถามคุณหมอไปว่า “แมวป้าเป็นอะไรไปหรือคะคุณหมอ”

คุณหมอตตอบป้าสินวลว่า “แมวของคุณป้า กินช็อกโกแลตเข้าไปครับ”

ป้าสินวลทำหน้าฉงน พลังหยุดคิดว่าตนเองปล่อยให้สำลีกินช็อกโกแลตไปหรือไม่ แต่ก็ได้คำตอบว่าไม่เคยให้กินเลย

เลยกล่าวตอบคุณหมอไปว่า “ป้าไม่เคยให้แมวของป้า กินช็อกโกแลตเลยนะคะ อาหารของคน ป้าก็ไม่เคยให้กินคะ”

หมอหนุ่มได้ฟังก็แปลกใจ “จริงหรือครับ แต่ผลตรวจออกมาแบบนี้ครับ”

ป้าสินวลได้ยินก็ยังคิดหนัก พลังคิดว่าวันนี้หนูแดงมาที่บ้าน อาจจะเป็นหนูแดงที่เอาขนมให้สำลีกินก็ได้ คุณหมอกล่าวต่อไปว่า “คุณป้าทราบไหมครับว่าช็อกโกแลตเป็นอันตรายกับสัตว์ ช็อกโกแลตผลิตมาจากเมล็ดโกโก้ ซึ่งมีสารที่เป็นพิษต่อหมาและแมว หากคุณป้าพาแมวตัวนี้มาช้ากว่านี้ อาจจะรักษาไม่ทันครับ”

20

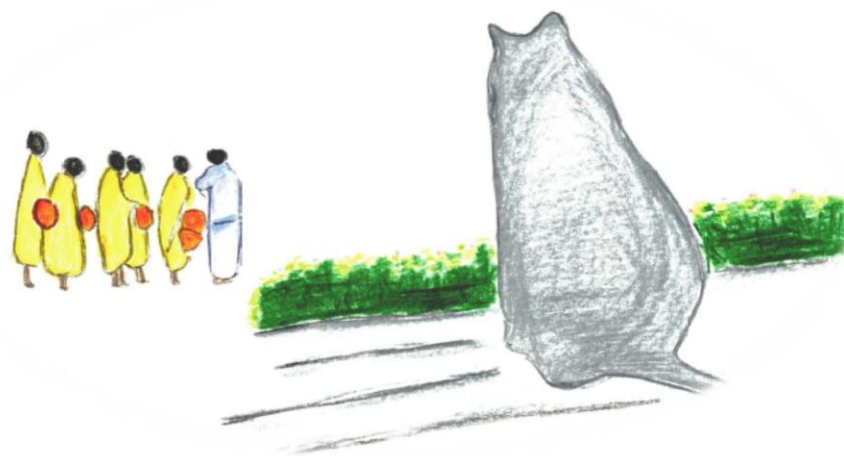
21

ป้าสินวลได้ฟังก็รู้สึกไม่สบายใจ ได้แต่ตอบคุณหมอไปว่า “ป้าเข้าใจแล้วค่ะ ต่อไปป้าจะระมัดระวังเรื่องอาหารให้มากกว่าค่ะ”

หมอกล่าวต่อว่า “ที่คุณป้าไม่ให้แมวกินอาหารแบบเดียวกับคนเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้วนะครับ เรื่องนี้สำคัญมาก เพราะหากให้แมวกินอาหารของคน แมวอาจจะได้รับสารอาหารไม่เพียงพอได้โดยเฉพาะแคลเซียม ที่หมาและแมวต้องได้รับมากกว่าคนถึงสองเท่า อีกอย่างอาหารที่คนกินนั้น มักจะเติมเกลือหรือน้ำปลาลงไป ซึ่งเกลือหรือน้ำปลานี้อาจจะทำให้หมาและแมวได้รับมากเกินไปจนพอสึกได้ และอาจจะทำให้เกิดอาการป่วยได้ถ้าไม่ระวังครับ เพราะฉะนั้นทางที่ดีให้แมวกินอาหารสำหรับแมวกดีกว่าครับ” ป้าสินวลได้ยินดังนั้นก็พยักหน้าเข้าใจ และกล่าวขอบคุณคุณหมอ

เจ้าหน้าที่เดินเข้ามาแจ้งคุณหมอว่าสำลีตื่นแล้ว คุณหมอและป้าสินวลเดินไปที่เตียงของสำลีเพื่อดูอาการ ป้าสินวลเห็นสำลีตื่นอยู่ก็ยื่นมือไปลูบหัวสำลีเบา ๆ พลางกล่าวว่า “ตื่นแล้วสินะสำลี เดียวก็ได้กลับบ้านแล้วนะ” สำลีรู้สึกดีขึ้นแล้ว แต่ก็ยังไม่เหมือนเดิมนัก แต่ก็ดีใจที่ได้ยินว่าป้าสินวลจะพากลับบ้าน สำลีไม่ชอบที่นี้เลย ไม่น่านอนเหมือนที่บ้านสักนิด สำลีถูกพาเข้ามานอนในห้องป้าสินวล เพราะป้าสินวลกลัวว่าสำลีจะเกิดอาการไม่ดีขึ้นมาอีก

22

23

เช้าวันรุ่งขึ้น ช่างเป็นวันที่ดูสดใส นัก สำลีมีความสุขเหลือเกิน สำลีไม่รู้สึกลัวอะไรมากแล้ว และหายใจได้ปกติแล้ว ต้องขอบคุณป้าสินวลที่พาสำลีไปหาหมอได้ทันเวลา สำลีจะจดจำไว้เตือนใจ ว่าต่อไปจะต้องระวังเรื่องการกินให้มาก จะไม่กินอะไรที่ไม่ใช่สิ่งที่ป้าสินวลเอาให้อีกแล้ว แล้วก็ล้มตัวลงนอนเอกเขนกบนระเบียงบ้าน มองดูผู้คนผ่านไปมาหน้าบ้านเหมือนเช่นที่เคยทำมาในทุก ๆ วัน วันนี้มีเณรน้อยหลายรูปเดินตามหลังตามา **บิณฑบาต** ป้าสินวลรอใส่บาตรอยู่หน้าบ้าน ช่าง ๆ มีหนูแดง และคุณพ่อคุณแม่ หนูแดงยืนรออยู่ด้วย หลังจากใส่บาตรเรียบร้อยแล้ว ก็ถึงเวลาอาหารเช้า สำลีเดินลงบันไดไปช้า ๆ ไปรออยู่ตรงถ้วยอาหาร ป้าสินวลเห็นสำลีก็เดินตรงไปที่ถุงใส่อาหารแล้วก็นำมาเทใส่ถ้วยอาหารให้

สำลีค่อย ๆ กินอาหารทีละนิด หลังกินอิ่มแล้วก็เลียขนอยู่ตรงนั้นสักครู่ พลังได้ยื่นป้าสินวลอธิบายสิ่งที่คุณหมอแนะนำให้คุณพ่อและคุณแม่หนูแดงฟัง ว่าเหตุใดสำลีถึงต้องไปหาหมอ แล้วก็บอกให้หนูแดงเข้าใจว่าที่สำลีต้องไปหาหมอเพราะ **บังเอิญ** กินขนมที่หนูแดงเอาให้ แล้วบอกหนูแดงว่าต่อไปห้ามเอาขนมให้สำลีกินอีก หนูแดงพยักหน้าเข้าใจแล้วเดินมานั่งลงข้าง ๆ สำลี ยื่นมือออกมาลูบหลังสำลีเบา ๆ แล้วพูดว่า “หนูแดงขอโทษนะ สำลี” สำลีได้ยินดังนั้นก็ลุกขึ้น เดินเข้าไปหาหนูแดง เอาถ้วยไปที่หนูแดงเพื่อเป็นการบอกหนูแดงว่าสำลีเข้าใจและไม่โกรธหนูแดงเลยสักนิด

ก็หนูแดงไม่รู้นี่นา ตอนนี้อยู่แล้วก็ไม่มีอะไรน่ากังวลแล้ว

24

คำอ่านและความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
รำคาญ	รำ-คาน	ทำให้ไม่พอใจ ทำให้เดือดร้อน หรือ อាកกรเบือนหน้า
เกสร	เก-สอน	ส่วนในของดอกไม้มักเป็นเส้น ๆ (ในหนังสือนิทานเล่มนี้ เกสร เป็นชื่อคน)
อนุบาล	อะ-บุ-บาน	นักเรียนอนุบาล เป็นนักเรียนเด็กเล็กที่ต้องมีครูดูแลอย่างใกล้ชิด
อาหาร	อา-หาน	ของกิน
ผลิตภัณฑ์	พะ-หลิด-ตะ-พัน	สิ่งที่ทำขึ้น
สีน้ำตาล	สี-น้ำ-ตาน	สีชนิดหนึ่งที่คล้ายกับสีของลำต้นของต้นไม้ ออกสีส้มแก่ ๆ ผสมกับสีเขียวไปด้วย
เหงื่อออก	เหงื่อ-กาน	เหงื่อของคนใกล้จะตาย
มายากล	มา-ยา-กน	การเล่นกล, การแสดงกล
โรงพยาบาล	โรง-พะ-ยา-บาน	สถานที่ให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย มีทั้งสำหรับคนและสัตว์ โดยของสัตว์มักจะเรียกว่าโรงพยาบาลสัตว์
ประมาณ	ประ-มาน	ราว ๆ เช่น ประมาณ 3-4 เดือน, ประมาณ 5 นาที
สารพิษ	สา-น-พิศ	สารจำพวกหนึ่งที่เป็นพิษ ไม่สามารถมองเห็นได้ อาจจะเป็นไอในอากาศ อาหาร น้ำ หรืออื่น ๆ ได้
สำคัญ	สำ-คััน	เรื่องที่ต้องใส่ใจเป็นพิเศษ
สารอาหาร	สา-น-อา-หาน	สารที่เป็นส่วนประกอบอยู่ในอาหาร ที่รับประทานเข้าไปในร่างกายแล้วร่างกายนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิต

25

คำอ่านและความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
แคลเซียม	แคน-เซียม	สารที่มีลักษณะเป็นของแข็งสีขาว เนื้ออ่อน ขนาดเล็ก ไม่สามารถมองเห็นได้ เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระดูกและฟัน
อาการ	อา-กาน	ภาวะผิดปกติในร่างกายที่บ่งบอกความผิดปกติ
ณัร	เนน	นักบวชชายในพระพุทธศาสนาที่มีอายุน้อย ยังมิได้รับการอุปสมบทเป็นพระภิกษุ
บิณฑบาต	บิน-ทะ-บาด	กิจวัตรที่พระภิกษุสามเณรรับของที่เขานำมาใส่บาตร
บังเอิญ	บัง-เอิน	เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว ไม่ได้ตั้งใจ หรือไม่คาดหมาย

26

เปรียบเทียบปกหนังสือนิทานฉบับฝึกอ่าน และฉบับมีคำอ่านและความหมาย

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท. 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นและบทร้อยกรอง ง่ายๆได้ถูกต้องคล่องแคล่ว

ท 1.1 ป.3/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) นักเรียนสามารถบอกพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราคนได้ถูกต้อง
- 2) นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคนได้ถูกต้อง
- 3) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่านได้ถูกต้อง
- 4) นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

3. สาระสำคัญ

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน คือ คำที่มีพยัญชนะ ญ ณ ร ล พ เป็นตัวสะกดแต่ อ่านออกเสียงคำอย่าง น สะกด การศึกษาเรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคนทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคนได้ถูกต้อง สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันและเข้าใจในการใช้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

1. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่าน
2. กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน
4. รักความเป็นไทย

สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ภาระงานกลุ่มอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคนโดยนักเรียนผู้สอน (Tutor) ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (Tutee) ในการอ่านออกเสียงคำและอธิบายความหมายของคำ

6. การวัดและประเมินผล

วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัด
1. การสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การตัดสินคุณภาพควรมีคะแนน7 คะแนนขึ้นไป ซึ่งเป็นการตัดสินคุณภาพระดับพอใช้
2. การทดสอบการอ่านออกเสียงคำรายบุคคล	แบบทดสอบการอ่านคำแบบบันทึกคะแนนการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การตัดสินคุณภาพควรมีคะแนน 7 คะแนนขึ้นไป ซึ่งเป็นการตัดสินคุณภาพระดับดี

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) จังหวัดปทุมธานี
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 วันที่ เดือน พ.ศ.

เลขที่	ประเด็นการประเมิน												รวม
	ความร่วมมือ			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			ความตรงต่อเวลา			
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

..... ผู้สอน/ผู้ประเมิน
(นายอภิชาติ อ้วนศิริ)

เกณฑ์การประเมินผลการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
ความร่วมมือ	ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 2 - 3 ครั้ง	ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 1 ครั้ง
การแสดงความคิดเห็น	ร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลที่เหมาะสมทุกครั้ง	ร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเหมาะสม 2 - 3 ครั้ง	ร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเหมาะสม 1 ครั้ง
ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง	รับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 2 - 3 ครั้ง	รับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 1 ครั้ง
ความตรงต่อเวลา	ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเสร็จตามเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเกินเวลาที่กำหนดตั้งแต่ 1 - 5 นาที	ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเกินเวลาที่กำหนดตั้งแต่ 6 - 10 นาที

เกณฑ์การตัดสินผล

10 - 12 คะแนน หมายถึง ดี

7 - 9 คะแนน หมายถึง พอใช้

4 - 6 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้คะแนนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบบันทึกคะแนนการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) จังหวัดปทุมธานี
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง

1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ว่าคุณนักเรียนคนใดอ่านออกเสียงคำใดไม่ได้ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

2. วิธีการบันทึกคะแนน ถ้าอ่านออกเสียงคำถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ถ้าอ่านออกเสียงคำผิดให้ใส่เครื่องหมาย X (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ 1 คะแนน เครื่องหมาย X เท่ากับไม่ได้คะแนน)

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	คำ												รวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

คำ 1. ร้าคาถุ 2. อาหาร 3. อนุบาล 4. เห่งอากห 5. มายากล 6. ผลิตภณท์ 7. อุปกกรณ 8. รีไซเคิล 9. เกสร
10. บังเอิญ 11. น้ำตาล 12. วอลเลย์บอล

..... ผู้สอน/ผู้ประเมิน

(นายอภิชาติ อ้วนศิริ)

เกณฑ์การตัดสินผล

11- 12	คะแนน	หมายถึง ดีมาก
9 - 10	คะแนน	หมายถึง ดี
7 - 8	คะแนน	หมายถึง พอใช้
ต่ำกว่า 6	คะแนน	หมายถึง ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้คะแนนอยู่ในระดับดีขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน)

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 5 คน แล้วให้นักเรียนเล่นเกม “อักษรปริศนา” โดยแจกบัตรคำพยัญชนะ น ญ ณ ร ล หรือ ฟ ให้นักเรียนกลุ่มละ 6 ใบ

2. ครูอธิบายกติกาโดยกำหนดให้แต่ละกลุ่มเล่นเกม 5 รอบ โดยส่งตัวแทนกลุ่มออกมารอบละ 1 คน โดยทุกคนต้องได้เล่นเกมคนละ 1 รอบ ในแต่ละรอบครูจะแสดงภาพปริศนา บน PowerPoint และอ่านคำใบ้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฟัง ดังนี้

รอบที่ 1 แสดงภาพ สนามเด็กเล่น มีคำใบ้ว่า “สนามนี้คือสนามเด็กเล่น พวกเราเคยเล่นตอนเรียนชั้นใด” และขึ้นภาพคำตอบที่เว้นพยัญชนะสะกดไว้ คือ อนุบาล_ (คำตอบคือ อนุบาล)ครูให้นักเรียนปรึกษากันในกลุ่ม ภายในเวลา 10 วินาที ให้แต่ละกลุ่มคัดเลือกตัวแทนกลุ่มในแต่ละรอบ โดยให้ตัวแทนถือบัตรคำที่คิดว่าเป็นคำตอบมา 1 ใบ มายื่นเรียงแถวหน้ากระดานหน้าห้อง แล้วหันหน้าไปหาเพื่อนในห้อง ครูให้สัญญาณให้ตัวแทนกลุ่มแสดงบัตรคำของแต่ละกลุ่มพร้อม ๆ กัน แล้วจึงขึ้นภาพคำตอบบน PowerPoint กลุ่มที่ตอบถูกจะได้รางวัล 1 ชิ้น (ยางลบ ดินสอ หรือไม้บรรทัด) และให้เพื่อนทุกคนปรบมือให้กับตัวแทนกลุ่ม (รอบที่ 2 - 5 มีวิธีการเล่นเหมือนกับรอบที่ 1)

รอบที่ 2 แสดงภาพ ปลาฉลาม มีคำใบ้ว่า “ตัวใหญ่เท่ารถเมล์ อยู่ทะเลอันกว้างใหญ่” และขึ้นภาพคำตอบที่เว้นพยัญชนะสะกดไว้ คือ ปลาฉลาม_ (คำตอบคือ ปลาฉลาม)

รอบที่ 3 แสดงภาพ ข้าวสาร มีคำใบ้ว่า “ก่อนกินต้องหุง มาจากทุ่งนา” และขึ้นภาพคำตอบที่เว้นพยัญชนะสะกดไว้ คือ ข้าวสาร_ (คำตอบคือ ข้าวสาร)

รอบที่ 4 แสดงภาพ เครื่องหมายคูณ มีคำใบ้ว่า “ฉันมาจากวิชาเลข เด็ก ๆ ห้องเป็นสูตร”และขึ้นภาพคำตอบที่เว้นพยัญชนะสะกดไว้ คือ การคูณ_ (คำตอบคือ การคูณ)

รอบที่ 5 แสดงภาพ ของขวัญ มีคำใบ้ว่า “กล่องเล็กกล่องใหญ่ เอาไว้ให้กัน สุขสันต์วันเกิด” และขึ้นภาพคำตอบที่เว้นพยัญชนะสะกดไว้ คือ ของขวัญ_ (คำตอบคือ ของขวัญ)

3. ครูสรุปคะแนน ประกาศคะแนนแต่ละกลุ่ม หากพบว่ามึนักเรียนตัวแทนกลุ่มคนใดตอบไม่ถูก ให้นักเรียนเหล่านั้นมาเลือกรางวัลที่เหลือคนละ 1 ชิ้น แล้วจึงให้นักเรียนปรบมือขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ช่วยกันทำกิจกรรม

4. ครูเชื่อมโยงผลที่ได้จากกิจกรรมโดยชวนให้นักเรียนสังเกตว่า คำแต่ละคำที่เล่นเกมไป มีพยัญชนะที่ไม่เหมือนกัน โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าพยัญชนะอะไรบ้าง และเชื่อมโยงให้เห็นว่า นักเรียนตอบถูกเยอะเพราะเพื่อน ๆ ช่วยกันหาคำตอบ ทำให้เพื่อนเข้าใจและตอบคำถามครูได้ ดังนั้นเวลาที่เป็นเพื่อนอยู่ในชั้นเรียนเดียวกันต้องช่วยเหลือกัน การที่ช่วยเหลือเพื่อนไม่เพียงแต่จะทำให้เพื่อนเข้าใจแล้ว ยังช่วยให้คนที่ช่วยเหลือได้ ทบทวนความเข้าใจและเก่งมากขึ้นด้วย

5. ครูกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในแต่ละกลุ่มโดยให้นักเรียนที่เรียนเก่งเป็นนักเรียนผู้สอน (tutors) มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนและช่วยอธิบายวิธีการอ่านออกเสียงคำ และความหมายของคำให้กับเพื่อนในกลุ่ม และกำหนดให้นักเรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่มเป็นเพื่อนนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (tutees) ทุกคนต้องร่วมกันทำกิจกรรมกลุ่มของตนเองอย่างตั้งใจ

ขั้นสาธิต

6. ครูซักถามนักเรียนว่าตัวสะกดไม่ตรงมาตราจน ว่ามีตัวใดสะกดได้บ้าง โดยครูอธิบายเพิ่มเติม

7. ครูนำหนังสือนิทานมาแสดงให้นักเรียนดู แล้วจึงเปิดหนังสือนิทานใน PowerPoint เพื่อให้นักเรียนเห็นได้ชัดเจนทั้งชั้นเรียน โดยแนะนำหนังสือนิทานไปที่ละหน้า และสาธิตการใช้หนังสือนิทาน โดยแนะนำให้นักเรียนร่วมกันอ่านไปที่ละหน้า พร้อมทั้งสังเกตว่ามีตัวละครกี่ตัว ชื่ออะไรบ้าง แล้วจึงสังเกตคำที่มีสีแตกต่างจากคำอื่น ๆ พร้อมทั้งแนะนำการค้นหาวรรณยุกต์ และการตรวจสอบคำอ่านในส่วนท้ายเล่ม

ขั้นฝึกหัดโดยใช้หนังสือนิทาน

8. ครูแจกหนังสือนิทานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ทบทวนบทบาทของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม โดยครูให้นักเรียนที่เป็นนักเรียนผู้สอน (Tutors) ยกมือ แล้วจึงอธิบายว่าให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือ ทบทวนความรู้ให้กับเพื่อนนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (Tutees) เดียวกัน และนักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (Tutees) จะสามารถซักถามให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกในกลุ่มตนเองเท่านั้น และนักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากครูได้ด้วย

9. นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันฝึกอ่านออกเสียงนิทาน และร่วมกันแบ่งปันความรู้ ด้วยเสียงที่ไม่ดังจนไปรบกวนกลุ่มอื่น ๆ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นสรุปและตรวจสอบ

10. นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปการอ่านออกเสียงคำ และตรวจสอบการอ่านออกเสียงคำ ตรวจสอบประเด็นปัญหาที่พบในกลุ่ม และการแก้ปัญหาโดยเพื่อนช่วยเพื่อน

11. ครูถามข้อมูลเพื่อตรวจสอบการสรุปการอ่านออกเสียงของแต่ละกลุ่มจากนักเรียนผู้สอน (Tutors) แล้วจึงแนะนำวิธีการแก้ปัญหาเพิ่มเติม

ขั้นฝึกฝนโดยใช้หนังสือนิทาน

12. นักเรียนในแต่ละกลุ่มนำหนังสือนิทานที่ร่วมกันอ่านออกเสียงคำแล้วมาเปลี่ยนเป็นฉบับที่ไม่มีคำเฉลยคำอ่านไปฝึกฝนร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แล้วนำมาตรวจสอบคำเฉลยคำอ่านกับหนังสือนิทานฉบับที่มีคำเฉลยคำอ่าน หรือตรวจสอบจากครู

13. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทาน เล่มที่ 1 เรื่อง “สำลีไปหาหมอ” (คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน)

14. รายละเอียดเนื้อหาสาระ

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราคน คือ คำที่มีพยัญชนะ ญ ณ ร ล ห เป็นตัวสะกด แต่อ่านออกเสียงคำอย่าง น สะกดเช่น สำคัญ บังเอิญ รำคาญ โบราณ การคุณ สัจจร อาหาร พยาบาล น้ำตาล ปลาواه เป็นต้น

15. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นายอภิชาติ อ้วนศิริ)

วันที่/...../.....

ภาคผนวก จ
แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ

แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ (ก่อนเรียน)
สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

คำที่กำหนดให้

1. บริเวณ	21. เคารพ
2. การคูณ	22. ยาเสพติด
3. ข้อมูล	23. ภาคกลาง
4. วิธีการ	24. บ้านเลขที่
5. ชาญฉลาด	25. จักรยานยนต์
6. คำขวัญ	26. เลขอารบิก
7. รีไซเคิล	27. เชื้อโรค
8. วอลเลย์บอล	28. บริจาค
9. ลำธาร	29. โน้ตบุ๊ก
10. บรรยากาศ	30. จักรวาล
11. ปฏิเสธ	
12. ชาติเหล็ก	
13. พัฒนา	
14. อินเทอร์เน็ต	
15. สัตว์ประหลาด	
16. อาชีพ	
17. ยีราฟ	
18. ลิฟต์	
19. ทวีป	
20. สรูป	

แบบบันทึกผลการวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ (ก่อนเรียน)

สำหรับครู

การประเมินก่อนเรียน

คะแนน

ชื่อ-สกุล เลขที่

30

คำชี้แจง

1) ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำตามลำดับ 1-30 จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 10 วินาที โดยภายใน 10 วินาที นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้หลายครั้ง หากอ่านได้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าอ่านได้ถูกต้อง หากอ่านไม่ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าอ่านไม่ถูกต้อง และให้ข้ามไปอ่านคำในลำดับถัดไป

2) ครูบันทึกผลการวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง หรือเครื่องหมาย ✗ ในข้อที่นักเรียนอ่านออกเสียงคำผิด ลงในช่องผลการอ่านออกเสียงคำ นับคะแนน (เครื่องหมาย ✓ เท่ากับ 1 คะแนน เครื่องหมาย ✗ เท่ากับ 0 คะแนน) และสรุปผลตามเกณฑ์ประเมิน

รายการคำศัพท์	ผลการอ่านออกเสียงคำ	รายการคำศัพท์	ผลการอ่านออกเสียงคำ
1. บริเวณ		16. อาชีพ	
2. การคูณ		17. ยีราฟ	
3. ข้อมูล		18. ลิฟต์	
4. วิธีการ		19. ทวีป	
5. ชาวนฉลาด		20. สรุบ	
6. คำขวัญ		21. เคารพ	
7. รีไซเคิล		22. ยาเสพติด	
8. วอลเลย์บอล		23. ภาคกลาง	
9. ลำธาร		24. บ้านเลขที่	
10. บรรยากาศ		25. จักรยานยนต์	
11. ปฏิเสธ		26. เลขอารบิก	
12. ธาตุเหล็ก		27. เชื้อโรค	
13. พัฒนา		28. บริจาค	
14. อินเทอร์เน็ต		29. โน้ตบุ๊ก	
15. สัตว์ประหลาด		30. จักรवाल	

ภาคผนวก ฉ
แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ บนแบบภาพแสดงความรู้สึก ในช่องความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ที่	รายการ	ความคิดเห็น		
		น้อย	ปานกลาง	มาก
1	ด้านนิทาน			
1	เนื้อหาของนิทานน่าสนใจ เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน			
2	ภาพประกอบมีความสวยงาม น่าสนใจ และ ส่งเสริมจินตนาการ			
3	ภาพประกอบและเนื้อหานิทานมีความ สอดคล้องกัน			
2	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4	การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วน ร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
5	กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจของ ผู้เรียนให้อยากทำกิจกรรม			
6	การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดความ มั่นใจมากขึ้น			
3	ด้านบรรยากาศในการเรียน			
7	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้มี บรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานและน่าสนใจ			
8	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้ นักเรียนไม่รู้สึกลังเลหรือเครียด			

ที่	รายการ	ความคิดเห็น		
		น้อย	ปานกลาง	มาก
ด้านบรรยากาศในการเรียน (ต่อ)				
9	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน			
4 ด้านประโยชน์และการนำไปใช้				
10	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของตนเองได้คล่องแคล่วมากขึ้น			
11	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนสามารถนำไปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้			
12	การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง จากการช่วยอธิบายความรู้ให้กับเพื่อน ทำให้กล้าซักถามและเข้าใจมากขึ้น			

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายอภิชาติ อ้วนศิริ

วุฒิการศึกษา

ศศ.บ. (ภาษาไทย) เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร

